

Ref.:260/2023

Rome, 6 december 2023

English ([click here](#))

Français ([cliquez ici](#))

Español ([haga click aqui](#))

Italiano ([clicca qui](#))

Ελληνική([κλικοδώ](#))

Hrvatski ([klikniteovdje](#))

Ref.: 260/2023

Rome, 6 december 2023

Report of the Meetings of Working Groups 1 and 5
FH55-Grand Hotel Palatino
Via Cavour 213/M, Rome
11th October 2023

Coordinators: Gian Ludovico Ceccaroni and Antonio Pucillo

Documents: Presentation by Pedro Reis Santos: “The Work of the Markets Advisory Council on the effects of Third Country Imports”; presentation by Maria Teresa Spedicato “Update on the results of SEAwisE project & tools to facilitate the implementation of ecosystem-based fisheries management”; Giulio Malorgio “EMFF and EMFAF operative programmes: Allocation of resources by groups of measures and by country”.

WG1

The Coordinator, Mr Ceccaroni, welcomed the participants and thanked all the Ministry representatives present as well as the DG MARE representatives who joined the meeting online. He proceeded with the adoption of the agenda by introducing some items to be dealt with under “Any Other Matters”. He then asked whether there were any comments regarding the adoption of the report of the WG1 meeting held in Cyprus on 27th June. Both the report of the previous meeting and the agenda were approved unanimously.

He opened the meeting and provided a quick summary of the legislation currently being approved and the regulations being discussed at European level, particular mention was made of Reg 2023/2053 regarding Bluefin tuna, which had been approved and which incorporated all the ICCAT recommendations. He pointed out that the delegated regulations for *de minimis* exemptions regarding the landing obligation, i.e., Reg. 5529/2023 and Reg. 5525/2023 for small pelagics in the Mediterranean and Reg. 5540 for demersal species in the western Mediterranean had been presented within the EP Fisheries Commission and he emphasised the importance of these acts as they confirmed the *de minimis* percentages. Lastly, on the issue of compensation for demersal fisheries operations in the Western Mediterranean, he noted that the EC had presented the proposal for a Reg. on fishing opportunities for 2024 and that the proposal would be discussed at the Council of Ministers in December. He asked if there were any questions.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) reported that an INTERAC meeting had been held the previous day in which the EC had provided some information on the Control Regulation, and that he had asked for some clarifications regarding CCTV on board fishing vessels of 18 metres or more that pose a high risk of not complying with the landing obligation, pointing out that this risk was not easy to assess, and he therefore asked how they would proceed with this assessment, also considering that in certain MS there were some waivers in place. He reported that the EC representative, Ms Arena, had given some rather vague answers on this matter, saying that this measure would affect all vessels and that assessments would be made on a case-by-case basis. He also informed the meeting that it had been confirmed that until 31/12/2029 MS would be able to exempt vessels up to 9 metres from the VMS requirement and that vessels under 12 metres would not have to fill out logbooks for

every single fishing operation. Moreover, with regard to Art. 39 of the Control Regulation which should make it possible to legalise vessels where the engine power is greater than that indicated in the vessel engine certification, very general replies were given, with the representative saying that this measure was already in force and that MS should have legalised any discrepancies already, however this had not been done by any MS and therefore this was still a serious problem.

Mr Ceccaroni thanked Mr Buonfiglio and moved on to deal with the features of the regulation that concern measures and sanctions to ensure compliance. He gave a presentation which pointed out some key aspects relating to reiteration, the definition of “serious infringement” and “infringement considered serious” (Art. 90) and the related problem of potential inconsistency in its application between MS, as well as the margin of tolerance. Lastly, he highlighted some measures that would benefit those fisheries operators who work in compliance with the regulations. He asked the participants if they had any questions.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) pointed out that the application of the satellite-based tracking system on smaller vessels (12-15 metres) would come into force in two years’ time, together with the entire system of sanctions, meaning that there were only two years in which to ensure harmonisation and adaptation. He emphasised the fact that there was very little clarity on the “infringements considered serious”.

Francesca Biondo (Federpesca) thanked Mr Ceccaroni for his presentation, which raised the issue of proportionality as a criterion that had not always been respected due to the lack of distinction between serious and non-serious infringements; she cited Article 10 by way of example, and the case of Ireland and France where the criteria of progression and proportionality of sanctions with respect to the offence committed had been more clearly articulated in national legislation. She said that, in view of the application of this Reg., it could be useful for each country to analyse these questions in greater detail to ensure fairness, she noted that, in Italy, the application of certain sanctions was often rather rigid and short-sighted. She added that sanctions for minor offences could prove to be an incentive to disregard the rules.

Angeles Cayuela (Andmupes) was keen to point out that the majority of vessel owners was extremely careful with regard to the rules contained in the Control Regulation, she added, however, that some rules were downright unfair and constantly violate the principle of proportionality, as if fishers only ever committed serious infringements. This then prevented fishers from accessing temporary financial support, resulting in the need for a whole series of documents in order to see this aid reinstated, thus violating fishers' rights.

The coordinator pointed out that it would be difficult to change the regulation at this stage, and he also noted that in the formulation of criminal sanctions there were minimum and maximum limits. The question of access to funding under the EMFAF was another matter, however, and this often proved to be the greatest deterrent.

Mr Chato Osio (DG MARE) conveyed Valerie Lainé’s greetings and, while acknowledging that his unit was not involved in the issue being discussed, he said he would relay the concerns expressed.

Mr Ceccaroni informed the meeting that a memo on this issue would be sent out in the coming weeks.

Giampaolo Buonfiglio asked how much discretion the MS had, because at his point if the EC set minimum and maximum terms, this was no longer a matter handled by the MS, it was at EC level.

The coordinator presented some new elements that had emerged, in particular regarding the compensation mechanism envisaged in Reg. 2023/195, underlining that 3.5% compensation would be calculated from the maximum effort allowed in the baseline between 2015 and 2017, which is the West Med Reg reference period for trawl fishing days, and he noted that this compensation mechanism could be found in Art. 8. He brought some new conditions and innovations to the meeting's attention, i.e., that MS may adopt a new minimum conservation size of 26 cm for Hake in order to benefit from the 3.5 % compensation measure, or establish a closed period of at least four weeks in areas and in periods deemed important for the protection of Hake spawning stocks, including depths between 150 and 500 m. He added that it would be interesting to bring together the measures used to apply the compensation mechanism in the various MS, this may facilitate the emergence of any problems in view of future measures. He then proceeded to present the proposed Reg. on fishing opportunities for 2024, confirming reference to the 2015 - 2017 baseline. He noted that the proposal also included a new minimum conservation reference size for Hake and the strengthening of technical measures in order to enforce compliance with the rules and thus improve the state of the Hake stock; moreover, it introduced a new minimum conservation reference size for Blue and red shrimp with related technical measures.

He posed questions concerning: the verification of the implementation of the compensation mechanism in the various MS in 2023; how to improve the mechanism and whether to apply it in other areas as well; whether the proposed 3.5% calculated on the 2015-2017 baseline was sufficient or not. He said that it would be helpful to provide the MEDAC's point of view and he therefore asked the participants to focus on replying to these three questions in order to outline the MEDAC's position on compensation.

Mr Chato Osio (DG MARE) noted that the compensation mechanism had been added over time to the West Med MAP. It was implemented for the first time in 2022 and was used by Spain for 16 vessels, and between Spain and France for 24 and 57 vessels respectively in the Gulf of Lion. He reported that, in 2023, they received two requests from Spain for the coastal zone for 563 vessels regarding the spatial/temporal closure and another request regarding the measure on selectivity (50 mm square mesh in the cod-end) for another fleet segment and in this case the compensation mechanism was granted for 22 vessels. This meant that in 2023 Spain would have 3428 additional days for coastal fishing and 853 for deep-sea fishing. France would have 443 additional days for 55 vessels while Italy had not applied for the compensation mechanism. On the question of the non-paper, he said that the mechanism envisaged additional elements and these would be discussed at the forthcoming Agrifish meeting in December, these were linked to the scientific advice in terms of fishing effort for 2024 and the logic should be that there cannot be a sharp increase in fishing days from one year to the next. Regarding the scientific advice, he said that the STECF had organised a meeting on demersal stocks in the western Mediterranean and the final report would be evaluated in a "mini" plenary session; the STECF assessed 20 stocks and in GSAs 9-10-11 although they lacked

some data, analyses demonstrated that eight stocks were significantly over exploited, while six appear to be approaching MSY. He underlined that there were some positive signs, while the situation for Hake and Deep-water shrimp remained critical. Returning to the question of the fishing opportunities Reg. for 2024, he said that the measures would be transposed after AgriFish. Mr Chato Osio emphasised the importance of incentivising good practices where the compensation mechanism was concerned, and in his view the level was already considerable. On selectivity, he pointed out that a framework contract was being launched on decarbonisation linked to fishing gears in order to develop gears with reduced drag to improve the efficiency of vessels' engines and reduce fuel consumption. This project was launched by CINEA, and he informed the meeting that there was already a consortium working on it.

Giampaolo Buonfiglio requested clarification regarding Italy, because he recalled that in the Tyrrhenian Sea compensation should have been granted, except for two compartments that opted out, and there had been an additional closure. He also asked whether discussion had begun on what would happen from 2025, given that the 2024 fishing opportunities should be the last, i.e., the fifth year envisaged in the West MED Reg. in order to achieve the 40% reduction. He emphasised that the risk was that they would go beyond the 40% that had been established.

The Chair, Mr Marzoa, thanked Mr Chato Osio and emphasised that the compensation mechanism was a good tool that worked well, however he noted that, where Spain was concerned, the STECF had recorded improvements, and although there was a multi-factor crisis taking place that was also partly due to climate change and pollution, the new Regulation still spoke of applying the West MED MAP. He emphasised that fundamental rights were at stake, one being was the right to work which, according to Spanish law, meant 260 working days per year, however at present in Spain some fishing vessels only had between 90 and 140 days per year, which was a breach of the right to work. He added that the STECF acknowledged the need for a holistic approach, but only applied it on the basis of an endogamic vision, limited to the fishery activities themselves, when in actual fact a global vision was needed, taking all the factors that influence resources into due account and acting on them, without forgetting to apply governance and co-management criteria. He also pointed out that a five-year term was insufficient; the new Management Plans envisaged eight-year periods, which, although still quite short could represent a good solution, and this was the demonstration that the EC was perhaps starting to comprehend that such short terms could no longer be applied. He concluded by recalling that all the structures in place to support and enable fishing operations also monitored the volume of landings and reported daily to the relevant public authorities

José Maria Gallart (Cepesca) took advantage of the fact that DG MARE was in attendance, and he commented on the proposal for reductions to be presented in December. He provided the example of the Andalusian fleet, where after years of implementation 92 vessels only had 162 working days per year. He emphasised that if the Commissioner were to present further reductions in December, this would certainly take them over the 40% limit thus limiting the right to work, at which point he would like there to be a frank discussion about scrapping plans with the MS, because fishing as a sector was destined to close.

Francesca Biondo (Federpesca) underlined the fact that, in order to evaluate any proposals for compensatory measures, they needed to understand that the baseline represented a situation that

had changed, as there had been scrapping programmes in the meantime. She noted that fishing days were still distributed among vessels in the national fleet register, in which all vessels that are licenced for trawling fishing are registered, and not only those that actually use the licence.

Rosalie Crespin (CNPMEM) agreed that the spatial/temporal closures implemented with Spanish colleagues in the Gulf of Lion, 6000 km², represented a significant area and part of French fisheries activities from a socioeconomic point of view and had proved to be effective for the species in the management plan. She added that, in 2022, one third of the French fleet had been scrapped and this should be taken into due consideration. Furthermore, in addition to the West MED Plan, mention should be made of the Covid crisis, the diesel fuel cost crisis, and all the other factors for which the sector was not responsible. She emphasised that it was also necessary to consider the economic and social dimensions in the management plan, rather than taking the environmental perspective alone into account. The results presented by DG MARE on the stock assessments demonstrated that there had been improvements, but she noted that the timing of the biological response must be taken into account.

Mario Vizcarro (FNCCP) remarked that they had accepted the measures within this process seemingly to make the Mediterranean more “Atlantic”, such as TAC and quotas, but after four years of the West Med plan they found themselves with different systems of quotas and fishing days without any form of harmonisation. The rule had always been to reduce the number of days and now compensation for days had been introduced but only where certain measures were applied: 3.5% on days without taking into account that 22 days had already been lost due to closures. The enormous cost of applying the plan was clear, however it had not solved the problem, and everyone was scared for the future.

Stephan Beaucher (Medreact) asked Ms Crespin for clarification on the numbers reported for the Gulf of Lion, and pointed out that it should not be forgotten that the closure was created to protect spawning stocks.

Ms Crespin replied that she needed to check the IFREMER conclusions more closely and she would reply shortly.

The Chair, Mr Marzoa, mentioned the meeting of the Joint Special Group on the Action Plan, organised by DG MARE on 6th October, and recalled that short timescales and tight deadlines should be avoided, because it was not feasible always to work under conditions of urgency.. He reported that Member States had sharply criticised the Action Plan, pointing out that it was a unilateral proposal by the EC with an over-ambitious timetable, as well as being non-binding and voluntary. Despite this, however, the EC urged Member States to define a roadmap, trying to force them, without taking into account the FAO approach on OECM just to give one example, and, once again socioeconomic aspects were not taken into account. He recalled an EESC opinion that, among other things, reproached the EC for the lack of research on the socioeconomic impact of the Action Plan. He expressed the view that the sector should be involved in the decision-making process and not oppressed by it. He quoted the remark made by an EC representative who stated that, in certain places, scrapping was the only way to protect the marine environment, however there was still no agreement on the actual severity of the impact of fishing activities on the seabed, while some

studies stated the opposite. A scientific debate should be initiated because restrictive measures on fishing were still being applied in the meantime and these have immediate negative socioeconomic effects

Mr Chato Osio, (DG MARE), pointed out that the Joint Special Group on the Action Plan was outside the scope of the current meeting. Regarding requests for compensation in the Tyrrhenian Sea area for 2023, he replied that based on Cecile Dragon's file, he was not aware of a request for the compensation mechanism to be activated for Italy. He expressed the hope that Italy would reflect on the opportunities provided by this mechanism for 2024. He confirmed that the reasoning mentioned was correct: if 200 trawl vessels leave the sector, the pool of days would be redistributed, and this would ensure greater flexibility. He was pleased to hear positive comments that the mechanism was working, it may not be considered sufficient, but feedback was good. With respect to the future implementation of the West Med plan, he emphasised that the plan would not end after 2025, it would remain valid, and articles 4 and 6 stayed valid like all the plans adopted in other basins, so the measures would continue. The scientific advice was upheld, most stocks had achieved MSY, and this must mean that it would cost less to capture the resources. With regard to the duration of the plan, he did not think that any comparison with the GFCM 8-year plans was appropriate, these should be viewed in an international context, involving countries without management capacity which would explain why different deadlines were set. On the issue of scrapping, he noted that France had made significant efforts that had certainly had a considerable impact on fleets, but some other countries had not used this measure at all, and their fleets were out of balance with respect to resources. He acknowledged the three-fold crisis of biodiversity, climate change and pollution, however for the moment the easiest aspect to manage was fishing mortality. Replying to Mr Vizcarro, he pointed out that the compensation mechanism was about incentivising new measures and not existing ones, he noted that selectivity was not the only question, and as already mentioned, they were open to ideas.

Antonio Gottardo (Legacoop Agroalimentare) asked Chato Osio to check again whether the administrative procedure to activate the compensation mechanism for Italy had been carried out.

The coordinator passed the floor to Emilio Notti of the CNR in Ancona, recalling that this institute, together with Fedagri Pesca, had initiated a project to understand the feasibility of improving the energy efficiency of fishing vessel engines.

Emilio Notti (CNR) explained that their work began with an analysis of what the EMFAF envisaged in terms of energy efficiency improvement. On the question of engines, Article 18 covers the possible replacement of vessel engines based on conditions that divide the fleet into three categories: small-scale coastal fishing, vessels up to 24 m LOA and those over 24 m LOA. For those over 24 m, no opportunities are envisaged, for small-scale vessels there is a simplified procedure, while for the intermediate category CO₂ emissions must be reduced by at least 20%, which is especially important when studying feasibility. In the Mediterranean, given the current state of vessel engines, it would seem that a 20% reduction in CO₂ just by replacing the engine is almost impossible, although more efficient engines are available. He noted that cases of fishing vessels with different systems were all outside the European context, pointing out that it was not a question of

available technology, liquid natural gas propulsion already existed in some sectors, it was an issue of the capacity to ensure the fuel supply. He proceeded to emphasise that the engine was perhaps not the key element in improving energy efficiency, and indeed the EMFAF envisaged a certain flexibility to figure out where to intervene according to local circumstances with a view to achieving the best results. He cited the technological capabilities present in Norway, while the Mediterranean with its specific characteristics could perhaps focus on technologies that are more effective and appropriate for the Mediterranean area. He recalled that the EMFAF co-financed, but costs were partly borne by the fishing enterprise; aiming to implement alternative technologies meant facing a technological leap forward, bearing in mind the area in which these technologies would be applied. However, if other aspects of the propulsion system were considered, such as the propellers, on-board equipment etc., interesting, high-performance results could be achieved. He stressed that it was inappropriate just to concentrate on replacing engines. He concluded by noting that for small-scale fisheries, as there was no margin for reductions under the EMFAF, engine replacement could be approached differently.

The coordinator underlined that the area of intervention should be considered, for the Mediterranean there would not be a great many opportunities and the levels established by the EMFAF would not be attained.

Tonino Giardini (Coldiretti) shared his thoughts on the logistics of the question of engine propulsion systems, because given that there are precisely 810 landing points in Italy that are not equipped with different fuel supply systems, the request to modify engines would be difficult to apply.

Rafael Mas (EMPA) confirmed that it was impossible to consider using alternative fuels because there were no alternative facilities, and he said all this was science fiction. He added that as things stood, the only option within our reach would be electricity, but there are currently no feasible electrical technologies that could be installed; he added that the Chinese were starting to manufacture long-life batteries, but only for cars so far, maybe they could be used in the future for vessels of a certain type and size. In any case, he thought that the structural changes would be excessive and no one in the industry would make this kind of investment.

Kleio Psarrou (PEPMA) told the participants about a meeting she had attended and acknowledged that these new engines were unfeasible, there was no space for these batteries and the autonomy was four hours at most, therefore a standard engine was also required for the vessel to be operated safely.

Emilio Notti (CNR) urged this working group to stress every institutional level to observe the possibilities that there were to improve energy efficiency by means of small interventions, because a short-term target could be identified. He added that the EMFAF could not aim for futuristic solutions, but it could be applied to existing, tested technologies that are compatible and deliver results. On the subject of electric engines, the EMFAF would not lead to hybrid propulsion, but certain aspects could use electricity and some vessels should be connected on shore in port areas rather than needing to have their engines on in order to carry out quayside operations.

Mr Chato Osio (DG MARE) thanked Mr Notti and recalled that the EMFAF was a small fund, but it could allow for little steps to be taken on propellers, on the dynamics of hulls, and on improving the efficiency of fishing gear. He emphasised that this was where work needed to be done and it may even be possible to achieve percentages up to 30%. He recalled that a project was being launched through CINEAM in this regard and mentioned some initiatives in Holland and Brittany.

Mr Buzzi (WWF) informed Mr Chato Osio that the WWF was also a member of this Consortium and could therefore bring in any input from the MEDAC.

Marzia Piron presented the request the EC had made to the Advisory Councils on the implementation of the Technical Measures Regulation. She listed the questions and explained how to provide the answers. She pointed out that some questions could be answered using advice that had already been formulated while others would be sent to members. She then explained how members could send the new future Commissioner some questions and considerations regarding his mandate and role via the platform Slido, they would have until the end of November to do this.

The Chair, Mr Marzoa, took the floor and briefly explained the reasons for granting the new Professional Merit Award to Giampaolo Buonfiglio before presenting him with the award.

WG5

At the beginning of the meeting, the vice-Chair, Giampaolo Buonfiglio, expressed his thanks for the professional merit award presented to him by the Chair, Antonio Marzoa, and emphasised that the key aspect and main difficulty of the role of MEDAC Chair was that of being independent and impartial with respect to the 40 % and 60 % segments of the AC. He acknowledged the resistance within the fisheries sector regarding adjustment to the period of change that was taking place, however it was equally clear that the complex methodology that should be worked on, i.e., a multi-species, ecosystemic approach, was not being adequately explored. The consequence being that the gap between what happens in the ports and what happens in international meetings had become unbridgeable. He provided the example of the delay in carrying out the socioeconomic impact assessment of the Western Mediterranean multiannual plan. He said that these were the limits of the CFP on which MEDAC should strive to achieve results: something innovative and decisive must be proposed to the EC.

The WG5 coordinator opened the session and underlined his support for the award being given to Giampaolo Buonfiglio. He outlined the agenda which was unanimously approved and passed the floor to Rosa Caggiano, who recalled that the amendments to the report of the meeting held on 23rd November 2022 which were suggested by Antonio Marzoa had been made available well in advance of the meetings so that members could consider them. The report was approved as amended.

Valerie Lainé (DG MARE) apologised briefly for not having been able to attend due to another meeting, and she emphasised the importance of giving the professional merit award to Giampaolo Buonfiglio, saying how she had always appreciated their highly constructive collaboration. She thanked him and his team for their work over the years. Giampaolo Buonfiglio replied that the positive results and work carried out over these years had been a joint achievement.

Pedro Reis Santos of the Market Advisory Council (MAC) proceeded to give a presentation focusing on the impact of fishery imports from third countries. The meeting learned that the Brussels-based Advisory Council has 67 members from 12 Member States and covers markets across the EU. The attached slides illustrate some of the advice issued by the MAC related to ensuring a level playing field in the marketing of fisheries products, the harmonisation of import controls to prevent Illegal, Unreported and Unregulated fishing, and labour abuses. The work on forced labour is ongoing and yet to be approved, but the idea is to have a database which stakeholders contribute to by submitting information sources regarding products associated with forced labour. A further step will concern the ILO, which issued the main international convention on this matter. The meeting learned that the MAC Executive Secretary had spoken to the MAC Chair about potential collaboration between the MAC and the MEDAC on shared advice, and the request was made to focus on products and problems which are specific to the Mediterranean at this stage, so as to avoid any duplication. This proposal is yet to be shared with the MAC ExCom.

Pedro Reis Santos replied to the questions put to him at the end of his presentation. He told Antonio Pucillo (FLAI-CGIL) that there had been a significant increase in imports by the EU after the pandemic. He also pointed out the difficulties in studying the impact of imported products, due to the fact that if a product is caught in one country, then processed in another country, its registered origin will be the latter, removing any connection to the place where the product was caught. Regarding the collaboration between the MAC and MEDAC on forced labour, the MAC Executive Secretary suggested that the MEDAC could send a letter in support of the MAC advice – which should be ready soon – this would avoid potential delays due to the involvement of another AC besides the MAC in drafting the final text of the advice.

Giulio Malorgio requested clarification on the rejection of products and the procedures used in the different European ports. Pedro Reis Santos replied that rejection by MS was not frequent and that the methods were not standardised. The mandatory use of electronic logbooks in the future instead of paper ones would definitely make it quicker and easier to carry out standardised controls.

Antonio Marzoa (UNACOMAR) expressed his agreement with Rosa Caggiano on the importance of Advisory Councils sharing views, focusing on what they have in common.

He noted that imports had increased a lot because domestic production capacity was decreasing due to current policy, while consumption of fish products was increasing. DG MARE also acknowledged the risk of dependence on third countries and the loss of food sovereignty (reliance on fish products from third countries has reached 70%). He emphasised the EU's unique distribution networks and underlined that greatest impact was felt by producers, adding that this did not seem to be a good way to achieve food sovereignty and security: the EU's primary and secondary sector activities were being targeted as part of an exercise in irresponsibility. He concluded that we were witnessing the breakdown of Europe as an institution.

Pedro Reis Santos replied that the Ukrainian crisis and the pandemic had affected the value chain, he gave the example of raw materials used for packaging from Russia. He informed the meeting that the EC had identified a group of stakeholders who deal the issue of food security, making decisions in times of crisis, and they had hired a consultant to identify response strategies. At the last meeting, the DG, Charlina Vitcheva, emphasised that fisheries production had peaked and now the focus was on aquaculture. He stressed the willingness of the MAC to collaborate.

The coordinator rounded up discussion on the presentation by Pedro Reis Santos by emphasising that sustainability, traceability, and the fight against IUU fishing should be universal and not just European values. A level playing field should be established with third countries, considering how high the percentage of imports is. He underlined that unfair competition made it impossible to discuss the internal market in the Mediterranean.

The coordinator passed the floor to Maria Teresa Spedicato (COISPA) who provided updates on the SEAwise project which were considered important to share with the MEDAC. She summarised the key features of the project and the partnership, as outlined in the attached presentation. She highlighted that the ecosystem approach to fisheries management was the philosophy behind the project. For the Mediterranean, a case study focused on the state of benthic species in the Adriatic basin. Some examples of the social indicators that had been calculated so far were also given, noting that, in order to understand the social dimension, it was necessary to comprehend the social side of the ecosystem. The SEAwise project considered this from different perspectives: fishers' behaviour, governance, and social impact, with the aim of defining communities of fishers. The scientific expert invited the MEDAC to participate in the next meetings of the project.

Rosa Caggiano recalled that the MEDAC had contributed to the part on the ecological indicators to be used. She asked whether they had consulted the advice available on the MEDAC website for the social aspects. Ms Spedicato replied, pointing out that the work on defining communities concerned the whole EU, and not just the Mediterranean; the approach was based on existing data. She stressed that they were striving to achieve a new definition, also considering input at a very local level. She said that it would be interesting to have a contribution from the MEDAC's on this topic.

Giampaolo Buonfiglio (AgciAgrital) acknowledged the value of the project that was presented, as it aimed to implement an ecosystem approach, he said it was important for the MEDAC to contribute to the definition of communities of fishers. He emphasised that it was crucial to participate so as to counteract the current command and control policy of the EC by improving the empowerment of fishers, who are increasingly locked into a rigid legislative system, the SEAwise project could be an opportunity to this end. Kleio Psarrou (PEPMA) requested clarification on the scenarios that had been applied so far to delineate communities of fishers, and Ms Spedicato replied that the area considered included both the Adriatic and Ionian seas; COISPA was working on the Western Ionian while HCMR was working on the Eastern Ionian. She underlined that one of the challenges was involving fishers at a highly specific local level, and the concept of a community of fishers was complex because it consisted of the stratification of elements with various levels of complexity. She underlined that it represented a real step towards co-management.

Rosa Caggiano asked if Maria Teresa Spedicato could tell the MEDAC how the communities of fishers had been identified so far, so that they could have a basis to work on to formulate a contribution to the SEAwise project from members.

The coordinator passed the floor to Giulio Malorgio who illustrated the attached presentation on the allocation of EMFF and EMFAF resources by groups of measures, and by country. The aim of the study was to compare the allocation of funds between EMFF and EMFAF by different MS, in order to improve planning within the sector in the near future. He said that the next step would be to assess the performance and effectiveness of the funds obtained so as to study how the implementation of EMFAF actions could be improved for the benefit of fishers, fishing communities, and the environment. Reference is made to the slides for a comparative analysis of the countries. He noted that, overall in the European Mediterranean, funding had increased for all groups of

measures, such as socioeconomic support and innovation, sustainable fisheries, community-led local development and market support, going from a total of 52% from the EMFF to 56% from the EMFAF. Antonio Pucillo recalled that, in the case of France and Spain, this related to the whole country, and not just the Mediterranean coast.

Gian Ludovico Ceccaroni, as coordinator of WG1, said that the next step should consider the actual use of EMFAF funds for the various measures, in order to understand where more or less funding should have been allocated on the basis of the needs of MS. It was therefore agreed that the study would be taken forward in this direction.

Dobrinka Dimova from DG MARE took the floor to say that she had submitted the data on the actual use of the EMFF by MS, however she underlined that different reporting methods had been applied within the EC. She therefore insisted on the importance of keeping these data confidential and only using them for the MEDAC's internal purposes. She added that as this was the last quarter of EMFF implementation, they had nearly all the necessary elements for ex-post evaluation and this phase was entrusted to an external consultant, she said it would also include all data from the MS and would last throughout the coming year. She said that the EMFAF would also need to be evaluated in the medium term, a mid-term review would be performed halfway through 2024. Marzia Piron asked whether the work being carried out by the MEDAC was already on the agenda at DG MARE. The representative of DG MARE replied that the ex-post evaluation focused on the effectiveness of the funding coming from the EMFF. She added that it was important for the MEDAC to continue pursuing this work following the approach adopted so far. Dobrinka Dimova confirmed that she would continue working with the team that was dealing with EMFF data, emphasising that this involved a large amount of information, which was being managed by FAMENET, a group that deals with data processing for the EC. She said she thought it would be useful to organise a separate meeting between the MEDAC and the EC group working on this issue, so as not to have to wait for the ex-post evaluation. She added that, at this stage, she was not in a position to know whether the comparison being carried out by the MEDAC would also be done by DG MARE.

Katia Frangoudez (AKTEA) underlined the importance of ex-post evaluation in order to understand how much has actually been done for women in the sector.

The coordinator returned to the previous topic, reiterating the importance of continuing to investigate the question of markets, and this should start from a shared, common basis. He stressed the need to understand how checks were carried out on fish products entering Europe and he said that collaboration with the MAC should continue on these matters.

Kleio Psarrou (PEPMA) agreed with the coordinator and provided the example of imports of Red mullet (*Mullus barbatus*) to Greece from Bulgaria, where the specimens imported are smaller than those which Greek fishers are allowed to catch, thus becoming a case of unfair competition.

As there were no further requests to speak, the coordinator, Antonio Pucillo, closed the WG5 meeting and thanked the interpreters.

Réf. : 260/2023

Rome, 6 décembre 2023

Procès-verbal des Groupes de travail 1 et 5
FH55 Grand Hotel Palatino
Via Cavour 213/M, Roma
11 octobre 2023

Coordinateurs : Gian Ludovico Ceccaroni et Antonio Pucillo

Documents : présentation de Pedro Reis Santos : « Le travail du Conseil consultatif pour les marchés sur les effets des importations des pays tiers » ; présentation de Maria Teresa Spedicato « Résultats du projet SEAwis et outils facilitant la mise en œuvre d'une gestion de la pêche reposant sur l'écosystème » ; Giulio Malorgio « FEAMP et FEAMPA, programmes opérationnels : allocation des ressources par groupe de mesure et par pays ».

GT1

Le coordinateur, M. Ceccaroni, accueille les participants et remercie tous les Ministères présents et les représentants de la DG MARE participant en visioconférence, et passe à l'approbation de l'ordre du jour, en présentant certains éléments qui seront traités au point « Divers ». Il demande ensuite s'il y a des observations concernant l'approbation du procès-verbal de la réunion du GT1 qui s'est tenue à Chypre le 27 juin. Le procès-verbal et l'ordre du jour sont approuvés à l'unanimité.

Il ouvre la séance et présente un bref compte-rendu de la législation en cours d'approbation et de discussion au niveau européen, et mentionne en particulier, pour ce qui concerne le thon rouge, le Règlement 2023/2053, qui a été approuvé et qui recueille toutes les recommandations de la CICTA. Il ajoute que les Règlements délégués pour le *de minimis* concernant l'obligation de débarquement, le Règlement 5529/2023 et le Règlement 5525/2023 pour les petits pélagiques en Méditerranée, ainsi que le Règlement 5540 pour les espèces démersales en Méditerranée occidentale ont été présentés au sein de la Commission de la Pêche du PE, et souligne l'importance de ces actes car ils confirment les pourcentages *de minimis*. Enfin, au sujet de la compensation pour les espèces démersales en Méditerranée occidentale, il précise que la CE a présenté la proposition de Règlement sur les possibilités de pêche pour 2024, et que la proposition sera discutée par le Conseil des Ministres en décembre. Il demande s'il y a des questions.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) annonce qu'il a participé la veille à la réunion INTERAC, lors de laquelle la CE a fourni quelques informations concernant le Règlement sur le contrôle, et qu'il a demandé des éclaircissements sur la prévision des CCTV à bord pour les navires de pêche de plus de 18 m, qui présentent un risque élevé de ne pas respecter l'obligation de débarquement, et a fait remarquer que le risque est difficilement estimable, il a par conséquent demandé sur quelles bases il sera estimé, étant donné par ailleurs qu'il existe des dérogations dans certains EM. Mme Arena, représentante de la CE, a fourni quelques réponses vagues à ce sujet, en indiquant que la mesure concernera tous les navires et que les estimations seront effectuées au cas par cas. Il ajoute également qu'il est confirmé que les EM pourront exonérer de l'obligation de VMS les navires de pêche jusqu'à 9 m jusqu'au 31/12/2029, et que les navires de moins de 12 m ne seront pas obligés de remplir le journal de pêche électronique pour chaque opération de pêche. Concernant l'article 39

du Règlement sur le contrôle, qui devrait permettre de régulariser les navires de puissance supérieure inscrite dans la documentation, il a reçu des réponses très génériques, indiquant qu'il s'agissait d'une mesure déjà en vigueur, et que les EM auraient dû régulariser les anomalies, mais rappelle qu'aucun des EM ne l'a fait, et que ceci reste par conséquent un problème grave.

M. Ceccaroni remercie M. Buonfiglio et passe à l'aspect « sanctions » du Règlement, à l'aide d'une présentation, et précise que certains aspects importants concernant la réitération, la définition des infractions graves et considérées comme graves (article 90) et le problème corrélé de différences éventuelles d'application entre les EM et le pourcentage de marge de tolérance. Il souligne également certaines mesures défavorables envers les personnes exerçant la profession dans le respect des normes. Il invite les participants à poser des questions s'ils en ont.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) déclare que l'application satellitaire sur les navires de petite taille (entre 12 et 15 mètres) et tout le système de sanctions entreront en vigueur d'ici à 2 ans, et qu'il n'y a par conséquent que deux années à disposition pour l'harmonisation et l'adaptation. Il souligne que les informations concernant les sanctions pour infractions considérées comme graves sont très peu claires.

Francesca Biondo (Federpesca) remercie M. Ceccaroni pour sa présentation, dont il ressort que le critère de proportionnalité n'a pas toujours été respecté, car il n'a pas été fait de distinction entre infraction grave et non grave, par exemple l'article 10, et le cas de l'Irlande et de la France, où le critère de gradation des sanctions par rapport à la faute commise a mieux été décliné dans la réglementation nationale. Elle pense qu'il pourrait être utile, dans l'optique de l'application de ce règlement, que chaque pays effectue un approfondissement pour garantir une meilleure équité, et ajoute que l'Italie a été le pays le plus rigide et le plus myope dans l'application de certaines sanctions. Elle pense que l'application de sanctions face à une faute mineure encourage à ne pas respecter les règles.

María Ángeles Cayuela (Andmupes) souhaite préciser, au sujet du Règlement sur le contrôle, que la majorité des armateurs est très attentive à ces normes, mais considère que certaines d'entre elles sont très injustes et sont constamment contraires au principe de proportionnalité, comme si les pêcheurs commettaient régulièrement uniquement des infractions graves, qui empêchent ensuite le recours aux aides temporaires et prévoient de présenter toute une documentation pour réintégrer les aides, et enfreignent par conséquent les droits des pêcheurs.

Le coordinateur observe que le Règlement est désormais difficilement modifiable, qu'il y a des limites minimales et maximales pour prévoir des sanctions pénales, tandis que le cas des effets pour l'accès aux fonds du FEAMPA est un autre discours, et que c'est souvent le facteur de dissuasion le plus important.

Giacomo Chato Osio (DG MARE) transmet les salutations de Valérie Lainé, et ajoute que son unité ne suit pas ce sujet, mais qu'il fera part des doutes soulevés.

M. Ceccaroni précise qu'une note sur le sujet sera transmise au cours des semaines à venir.

Giampaolo Buonfiglio demande quelle est la marge discrétionnaire des EM à ce stade, étant donné que la CE établit les minimums et les maximums, et que cette matière ne relève de fait plus de la compétence des EM, mais de la CE.

Le coordinateur présente les nouveautés sur le mécanisme de compensation du Règlement 2023/195, et précise que la compensation de 3,5 % sera calculée en prenant les années 2015 et 2017 comme période de référence du règlement pour la Méditerranée occidentale concernant l'effort du chalutage, et que cette compensation est intégrée à l'article 8. Il présente les nouvelles conditions et nouveautés, à savoir que les États membres peuvent également adopter une nouvelle taille minimale de conservation de 26 cm pour le merlu afin de bénéficier des 3,5 % de compensation ou établir une fermeture d'au moins 4 semaines dans les zones et périodes considérées comme importantes pour la protection des reproducteurs des stocks de merlu, inclus dans les niveaux de profondeur de 150 à 500 m. Il serait intéressant de collecter les mesures d'application de la compensation au niveau des États Membres, et éventuellement de comprendre s'il y a eu des problèmes, pour l'avenir également. Il passe ensuite à la présentation de la proposition de règlement établissant les possibilités de pêche pour 2024, qui confirme le niveau de référence 2015–2017. La proposition prévoit aussi une nouvelle taille minimale pour le merlu, et le renforcement des mesures techniques afin de faire respecter la réglementation et d'améliorer l'état du stock de merlu, et introduit une nouvelle taille minimale le gambon rouge et la crevette bleue, ainsi que les mesures techniques correspondantes. Ses questions concernent la vérification de l'application de la compensation dans les différents EM en 2023, la manière d'améliorer le mécanisme, et s'il convient de l'appliquer également dans d'autres zones. Il se demande également si les 3,5 % proposés sur le niveau de référence 2015–2017 sont une mesure suffisante. Il serait utile de transmettre notre opinion à ce sujet. Il demande aux participants de se concentrer sur ces trois réponses pour définir une position du MEDAC concernant la compensation.

Giacomo Chato Osio (DG MARE) explique que le mécanisme de compensation a été ajouté dans le temps au MAP pour la Méditerranée occidentale, qu'il a été appliqué pour la première fois en 2022 et qu'il a été utilisé par l'Espagne pour 16 navires, et, dans le golfe du Lion, pour 24 navires pour l'Espagne et 57 navires pour la France. Par conséquent, 2022 a été la première année. Il annonce qu'en 2023, l'Espagne a présenté 2 demandes pour la zone côtière, concernant 563 navires, pour la fermeture spatio-temporelle, et une autre demande pour la mesure de sélectivité (maille carrée de 50 mm dans le cul-de-chalut) pour un autre segment de flotte. Il ajoute que cette compensation a également été accordée pour 22 navires. En 2023, l'Espagne aura donc 3428 jours supplémentaires pour la pêche côtière et 853 pour la pêche en eau profonde. Pour la France, ce chiffre se montera à 443 jours supplémentaires pour 55 navires, tandis que l'Italie n'a pas présenté de demande du mécanisme de compensation. Pour en venir à la Note libre, le mécanisme a prévu d'autres éléments et sera abordé lors de la réunion Agrifish de décembre et est lié à l'avis scientifique concernant l'effort de pêche 2024, la logique devant être qu'il ne peut pas y avoir d'augmentation nette des jours d'une année à l'autre. Pour ce qui concerne l'avis scientifique, le CSTEP a organisé la réunion sur les stocks démersaux en Méditerranée occidentale, et le rapport final sera évalué lors d'une mini-plénière. Le CSTEP a évalué 20 stocks. Dans la GSA 9-10-11, bien qu'il manque des données, les données analytiques montrent que huit stocks sont en surpêche importante, tandis que six semblent approcher du RMD. Ces indications sont donc positives tandis que la situation du merlu et

des crevettes de haute mer reste critique. Pour revenir au règlement sur les possibilités de pêche pour 2024, les mesures seront transposées après AgriFish. Pour ce qui concerne le mécanisme de compensation, Giacomo Chato Osio pense qu'il est important pour encourager les bonnes pratiques et qu'il est déjà à un niveau significatif. Concernant la sélectivité, il indique qu'un contrat cadre sur la décarbonation liée aux engins de pêche est en cours de lancement, afin de mettre au point des engins présentant une force de traction réduite sur le moteur pour améliorer l'efficacité énergétique. C'est un projet lancé par CINEA, et un groupe y travaille déjà.

Giampaolo Buonfiglio demande des explications concernant l'Italie, car il aurait dû y avoir une compensation dans la mer Tyrrhénienne, sauf pour 2 compartiments, qui y ont renoncé, et qu'une fermeture supplémentaire a été effectuée. Vu que les possibilités de pêche pour 2024 devraient être les dernières, étant donné qu'il s'agit de la cinquième année prévue dans le règlement pour la Méditerranée occidentale, afin d'arriver à 40 % de réduction, il demande s'il y a déjà des discussions sur ce qui se passera à partir de 2025, car on risque de dépasser les 40 % prévus.

Le Président, M. Marzoa, remercie M. Chato Osio et déclare que le mécanisme de compensation est un excellent instrument qui fonctionne bien mais que, dans le cas de l'Espagne, le CSTEP a enregistré des améliorations, et que, bien que l'on soit face à une crise multifactorielle due également au changement climatique et à la pollution, on parle encore d'appliquer le MAP en Méditerranée occidentale dans le nouveau règlement.

Il fait remarquer que des droits fondamentaux sont en jeu, notamment le droit au travail, sachant que la réglementation espagnole établit un total de 260 jours de travail par an, tandis que certains navires de pêche disposent aujourd'hui de seulement 90 à 140 jours par an, ce qui représente une violation du droit au travail. Le CSTEP reconnaît le besoin d'une approche holistique, mais se limite à l'appliquer à partir d'une vision endogamique, limitée à l'activité de pêche en soi, tandis qu'une vision globale qui tienne compte de toutes les influences sur la ressource, et agisse sur ces dernières, serait nécessaire, sans oublier l'application des critères de gouvernance et de cogestion. Il ajoute par ailleurs qu'une période de 5 ans est insuffisante, alors que les nouveaux plans de gestion prévoient des périodes de 8 ans qui, même si elles sont courtes elles aussi, pourraient représenter une bonne solution, et montrent que la Commission commence peut-être à comprendre qu'il n'est plus possible d'appliquer des délais si courts. Pour conclure, il rappelle que toutes les structures qui soutiennent et permettent l'activité de pêche contrôlent le volume des débarquements et le communiquent quotidiennement aux administrations publiques.

José Maria Gallart (Cepesca) profite de la présence de la DG MARE pour s'intéresser à la proposition de réduction qui sera présentée en décembre. Il donne l'exemple de la flotte andalouse, dans laquelle, après des années d'application, 92 bateaux ont enregistré 162 jours de travail par an. Si le Commissaire présente des réductions supplémentaires en décembre, on dépassera certainement la limite des 40 % et du droit au travail, il demanda alors à ce stade de parler clairement des plans de sortie de flotte avec les états membres, car la pêche est destinée à disparaître.

Francesca Biondo (Federpesca) souligne que, pour nous permettre d'évaluer des propositions de mesures de compensation, il est nécessaire de comprendre que le niveau de référence ne représente plus la situation, car il y a entre-temps eu des appels à démolition. Aujourd'hui encore,

des journées de pêche sont réparties dans le cadre du registre national de la flotte, dans lequel sont enregistrés tous les navires ayant une licence de chalutage, et non uniquement des navires qui l'utilisent.

Rosalie Crespin (CNPMM) est d'accord sur le fait que les fermetures spatio-temporelles mises en place avec les collègues espagnols dans le golfe du Lion et représentant une surface de 6000 m² non négligeable du point de vue socio-économique, ont montré une efficacité sur les espèces du plan de gestion, mais souligne que la réduction requise a largement été dépassée. En 2022, un tiers de la flotte a été démoli et doit être estimé. Par ailleurs, en plus du plan pour la Méditerranée occidentale, il est nécessaire de rappeler la crise du Covid 19, du carburant, et de tous les autres facteurs dont ils ne sont pas responsables. Les résultats présentés par la DG MARE sur les évaluations des stocks montrent des améliorations.

Mario Vizcarro (FNCCP) souligne que les mesures de ce processus « d'atlantisation », comme les TAC et les quotas, ont été accueillies, mais qu'après quatre ans d'application du plan pour la Méditerranée occidentale, on retrouve des systèmes différents de quotas et de jours de pêche, sans aucune harmonisation. La règle a toujours été la réduction du nombre de jours de pêche, et aujourd'hui les compensations des jours de pêche sont possibles uniquement si certaines mesures ont été appliquées, 3,5 % sur les jours sans tenir compte du fait que 22 journées ont déjà été perdues en raison des fermetures. Il est par conséquent évident que l'application du plan a un coût énorme mais n'a pas résolu le problème, et que toutes les personnes concernées craignent l'avenir.

Stéphan Beaucher (Medreact) demande à Mme Crespin des explications concernant les chiffres du golfe du Lion et rappelle qu'il ne faut pas oublier que la fermeture a été mise en place pour protéger les reproducteurs.

Mme Crespin répond qu'elle devra vérifier les conclusions de l'IFREMER et qu'elle lui répondra le plus tôt possible.

Le Président, M. Marzoa, fait référence à la réunion du groupe spécial commun sur le Plan d'action, organisée le 6 octobre par la DG MARE, et rappelle qu'il faudrait éviter les brefs délais et les échéances rapprochées, car il n'est pas possible de toujours travailler dans l'urgence. Les États membres ont clairement critiqué le Plan d'action, en rappelant qu'il s'agit d'une proposition unilatérale de la CE, avec un calendrier trop ambitieux, qui n'est pas obligatoire et a un caractère volontaire, mais que malgré ceci la CE exhorte les États membres, et essaie de les forcer à définir une feuille de route sans tenir compte, par exemple, de l'approche de la FAO sur les OECM et qu'encore une fois les aspects socio-économiques ne sont pas pris en compte. Il rappelle qu'il existe un avis du CESE qui reproche entre autres à la CE l'absence d'une étude sur l'impact socioéconomique du Plan d'action. Il pense que le secteur doit être impliqué dans le processus décisionnel, et non opprimé. Il fait état de l'intervention d'un représentant de la CE, qui a affirmé que, dans certains lieux, la démolition sera le seul moyen de protéger l'environnement marin, mais qu'il n'y a pas encore de consensus sur l'impact réel de l'activité de pêche sur les fonds marins, tandis qu'il existe des études qui affirment l'exact contraire. Il faut lancer une discussion scientifique,

car, pendant ce temps, on continue à appliquer des mesures de restriction de la pêche, qui ont des effets socioéconomiques négatifs immédiats.

M. Chato Osio (DG MARE) précise que le groupe commun spécial du plan d'action marin ne s'applique pas à la discussion en cours. Pour ce qui concerne la demande de compensation pour la mer Tyrrhénienne en 2023, il répond qu'il n'y a dans le fichier de Cécile Dragon pas de demande italienne pour le mécanisme de compensation. Il espère que l'Italie pensera elle aussi à ce mécanisme pour 2024, le raisonnement est correct : si 200 chalutiers sortent, le nombre de jours est redistribué, et ceci donne une meilleure flexibilité. Il se réjouit des commentaires positifs sur le fait que le mécanisme fonctionne, il n'est pas forcément considéré comme suffisant mais les réactions sont positives. Pour ce qui concerne l'application future du plan pour la Méditerranée occidentale, après 2025 le plan n'est pas terminé et reste valide. Les articles 4 et 6 restent valides comme tous les plans adoptés dans d'autres bassins, par conséquent, les mesures se poursuivront, l'avis scientifique aussi, et la majeure partie des stocks a atteint le RMD, ce qui devra signifier qu'il sera moins coûteux de pêcher les ressources. Pour ce qui concerne la durée du plan, il ne pense pas que la comparaison avec les plans de la CGPM à 8 ans soit opportune, car elle doit être replacée dans un contexte international avec des pays qui n'ont pas de capacité de gestion et qui ont défini d'autres échéances pour ces raisons. Pour la démolition, la France a fait des efforts conséquents qui ont sans aucun doute un impact important sur les flottes, mais certains pays n'ont pas utilisé cette mesure et leurs flottes sont déséquilibrées par rapport aux ressources. La triple crise biodiversité, changement climatique et pollution est incontestablement en cours, mais ce que l'on gère le mieux aujourd'hui c'est la mortalité par pêche. Pour répondre à Mario Vizcarro, il précise que le mécanisme de compensation sert à encourager les nouvelles mesures, et non les mesures existantes. Le nouveau mécanisme ne concerne en effet pas uniquement la sélectivité, et comme il a été dit précédemment, la DG MARE est ouverte à de nouvelles idées à cet égard.

Antonio Gottardo (Legacoop Agroalimentare) demande à Giacomo Chato Osio de vérifier encore une fois si la procédure administrative pour le mécanisme de compensation pour l'Italie a été effectuée ou pas.

Le coordinateur passe la parole à Emilio Notti, ingénieur du CNR d'Ancône, et rappelle qu'un projet a été lancé avec Fedagri Pesca pour comprendre la faisabilité de l'amélioration de l'efficacité énergétique des moteurs des navires de pêche.

Emilio Notti (CNR) précise que l'analyse commence par l'analyse des dispositions du FEAMPA concernant l'amélioration de l'efficacité énergétique. Pour ce qui concerne les moteurs, l'article 18 définit la possibilité de remplacement du moteur suivant certaines conditions divisant l'ensemble de la flotte en trois catégories à savoir la petite pêche côtière, les navires de chalutage jusqu'à 24 m et les navires de plus de 24 m. Pour les navires de plus de 24 m il n'y a pas de possibilité, pour les petits bateaux, il existe une procédure simplifiée. Pour la catégorie intermédiaire, la possibilité est prévue pour les interventions prévoyant une réduction de 20 % du CO₂, et ceci est très important pour étudier la faisabilité. Dans la zone Méditerranée, vue l'état actuel de la disponibilité des moteurs, une réduction de 20 % de CO₂ simplement en remplaçant le moteur est quasiment impossible, même s'il existe des moteurs plus efficaces. Les cas de navires de pêche équipés de

systèmes différents concernant des bateaux en dehors du contexte européen. Il précise qu'il ne s'agit pas de disponibilité technologique, la propulsion au gaz naturel liquide existe déjà dans certains secteurs, mais c'est une situation liée à la capacité d'approvisionnement en carburant. Il souligne ensuite que le moteur n'est pas forcément l'élément-clé pour l'augmentation de l'efficacité énergétique et que le FEAMPA laisse une certaine souplesse sur le terrain pour comprendre où se trouvent les meilleures marges. Il donne l'exemple de la Norvège, qui dispose de capacités technologiques alors que la Méditerranée n'a aucune particularité. Il faudrait peut-être s'orienter sur des technologies très efficaces et adaptées à la réalité de la situation méditerranéenne, sans oublier que le FEAMPA finance, mais que le coût est en partie à la charge de l'entreprise : viser des technologies alternatives signifie se confronter à saut technologique en pensant au domaine où elles seront appliquées. Si l'on s'intéresse en revanche à d'autres possibilités d'intervention sur le système propulseur, les hélices, les dispositifs de bord, il est possible d'obtenir des résultats intéressants et performants. Il n'est pas indiqué de viser uniquement le changement des moteurs. Pour conclure, il indique que, pour la petite pêche, étant donné qu'il n'est pas nécessaire de garantir de marge de réduction au sens du FEAMPA, il est possible d'aborder différemment le changement de moteur.

Le coordinateur résume par conséquent qu'il faut tenir compte du domaine d'intervention, qu'il existe peu de possibilité pour la Méditerranée, et qu'il ne semble pas possible d'atteindre les niveaux établis par le FEAMPA.

Tonino Giardini (Coldiretti) est d'accord avec les réflexions sur le système logistique des moteurs, car il y a en Italie 810 lieux d'accostage qui ne sont pas équipés de systèmes d'approvisionnement en carburants alternatifs, ce qui rend difficile d'appliquer la demande de modifier les moteurs.

Rafael Mas (EMPA) confirme qu'il est impossible d'envisager d'utiliser des carburants alternatifs car il n'y a pas de structure adaptée et que l'on se trouve dans une situation de science-fiction à long terme. Aujourd'hui, la seule alternative à notre portée est l'électricité, mais il n'existe pas de technologie électrique installable et praticable. Il sait que la Chine commence à fabriquer des batteries longue durée, pour l'instant uniquement pour les voitures, mais peut-être à l'avenir pour les bateaux de certains types et certaines dimensions. En tout état de cause il pense que les changements structurels seraient trop importants et qu'aucun acteur du secteur ne ferait un tel investissement.

Kleio Psarrou (PEPMA) relate qu'elle a participé à une réunion sur le sujet dont il ressort que ces nouveaux moteurs ne sont pas applicables, qu'il n'y a pas de place pour ces batteries et que l'autonomie maximale est de 4 heures, par conséquent il est tout de même nécessaire d'avoir un moteur conventionnel et le bateau ne peut pas fonctionner en sécurité.

Emilio Notti (CNR) invite ce groupe de travail à solliciter les institutions à tous les niveaux pour observer les possibilités d'amélioration de l'efficacité énergétique découlant de petites interventions, car il est possible d'identifier un objectif à court terme. Le FEAMPA ne peut pas avoir de velléités futuristes, mais il peut être appliqué à des technologies existantes, testées et compatibles, qui permettent d'obtenir des résultats. Concernant l'électrification, le FEAMPA ne peut pas porter à l'hybridation, mais il est possible d'électrifier certains éléments, et certains bateaux

devraient être branchés à terre dans les zones portuaires, pour ne plus avoir besoin d'allumer les moteurs pour les opérations à quai.

Giacomo Chato Osio (DG MARE) remercie M. Notti et rappelle que le FEAMPA est un petit fonds, mais qu'il est possible de faire quelques progrès sur les hélices, sur l'hydrodynamique des coques, et sur l'augmentation de l'efficacité des engins en mer. Il faut travailler sur ces aspects, où il est possible d'atteindre jusqu'à 30 % d'amélioration. Il rappelle qu'un projet sur ce thème est en cours de lancement à travers le CINEAM, et mentionne également certaines initiatives aux Pays-Bas et en Bretagne.

M. Buzzi (WWF) indique à M. Chato Osio que le WWF fait lui aussi partie de ce groupe et qu'il peut par conséquent y communiquer les suggestions du MEDAC.

Marzia Piron présente la demande de la CE concernant l'application du règlement sur les mesures techniques, qui pose quelques questions aux Conseils consultatifs. Elle en fait la liste explique comment transmettre toutes les réponses. Elle explique que l'on pourra répondre à certaines questions en reprenant les avis déjà formulés, et que d'autres questions seront en revanche transmises aux adhérents. Elle présente ensuite aux adhérents la possibilité d'envoyer des demandes et réflexions au nouveau Commissaire concernant son mandat et son rôle sur la plate-forme Slido, et rappelle aux adhérents qu'ils ont jusqu'à fin novembre pour le faire.

Le Président, M. Marzoa, explique rapidement les raisons pour lesquelles le nouveau Prix du mérite professionnel a été attribué à Giampaolo Buonfiglio et lui remet le prix.

GT5

À l'ouverture de séance, le vice-président, Giampaolo Buonfiglio, remercie pour le prix du mérite professionnel qui lui a été remis par le Président Antonio Marzoa, et souligne que l'importance et la première difficulté du rôle de président du MEDAC est d'être super-partes, au delà du groupe des 40 % et de celui des 60 %. Il reconnaît une résistance du secteur de la pêche à s'adapter à la période de changement actuelle, mais il est manifeste que la complexité sur laquelle il faudrait travailler, l'approche écosystémique et multi-espèces, n'est pas suffisamment prise en compte. Ainsi, le fossé entre ce qui se passe dans les pêcheries et ce qui se passe dans les réunions internationales est devenu infranchissable. Le retard avec lequel se déroule l'évaluation socio-économique de l'impact du plan pluriannuel pour la Méditerranée occidentale en est un exemple. Ce sont les limites de la PCP, sur lesquelles le MEDAC devrait obtenir des résultats : il faut proposer quelque chose d'innovant et d'efficace à Bruxelles.

Le coordinateur du GT5 ouvre la séance et fait part de son soutien à l'attribution du prix à Giampaolo Buonfiglio. Il présente l'ordre du jour, qui est approuvé à l'unanimité, et passe la parole à Rosa Caggiano, qui annonce que les modifications du procès-verbal de la réunion du 23 novembre 2022 proposé par Antonio Marzoa ont été mises à disposition longtemps avant les réunions afin que les membres puissent les examiner. Le procès-verbal est approuvé avec les modifications.

Valérie Lainé (DG MARE) intervient très rapidement pour s'excuser de ne pas avoir pu participer en raison d'une autre réunion, mais souligne l'importance d'avoir remis le Prix du mérite professionnel à Giampaolo Buonfiglio car elle a toujours collaboré avec lui de manière très constructive. Elle

remercie ainsi que son équipe pour le travail effectué au cours de toutes ces années. Giampaolo Buonfiglio répond que le fruit de tout le travail positif de ces dernières années est un résultat commun.

Il passe ensuite à la présentation de Pedro Reis Santos du Conseil consultatif pour les marchés (MAC), qui s'intéresse en particulier à l'impact des importations de produits de pays tiers. Le MAC, qui a son siège à Bruxelles, comporte 67 membres provenant de 12 États membres, et couvre les marchés de toute l'Union européenne. Les diapositives présentent plusieurs avis du MAC, concernant la parité de conditions dans la commercialisation des produits de la pêche, l'harmonisation des contrôles sur les importations pour prévenir la pêche illicite, non déclarée et non réglementée, et le travail forcé. Ce dernier est encore en phase d'approbation, mais l'idée est de créer une base de données à laquelle pourront contribuer les parties prenantes en présentant l'origine de produits auxquels est associé le travail forcé. L'ILO, qui est la principale convention internationale sur le sujet, sera prise en compte dans une étape ultérieure. Le Secrétaire exécutif du MAC a fait part à son président de la possibilité de collaboration entre MAC et MEDAC sur un avis commun, et il a été demandé, dans la situation actuelle, de se concentrer sur les produits et problèmes spécifiques à la Méditerranée pour éviter le risque de doublons. Cette proposition n'a cependant pas encore été communiquée au ComEx du MAC.

Pedro Reis Santos répond aux questions posées à la fin de sa présentation. Il indique à Antonio Pucillo (FLAI-CGIL) que l'on a observé une augmentation considérable des importations par l'UE après la pandémie. Il indique également que les difficultés d'étude d'impact des produits importés viennent du fait que si un produit, pêché dans un pays donné, est transformé dans un autre pays, son origine déclarée sera celle de ce dernier pays. Il ne sera ainsi plus lié au lieu où il a été pêché. Pour ce qui concerne la collaboration entre MAC et MEDAC sur le travail forcé, le secrétaire exécutif du MAC propose que le MEDAC envoie une lettre soutenant l'avis du MAC qui sera prêt sous peu, pour éviter des retards imputables à l'implication d'un autre CC, en plus du Mac, dans la rédaction définitive de l'avis à l'étude.

Le professeur Malorgio demande des explications sur le refoulement des produits et sur les modalités mises en œuvre dans les différents ports européens. Pedro Reis Santos indique que les refoulements par les EM ne sont pas très nombreux, et que les modalités ne sont pas toutes standardisées. L'application future de l'obligation de journal de pêche électronique à la place du journal de pêche papier permettra sans aucun doute des contrôles plus rapides et standardisés.

Antonio Marzoa (UNACOMAR) est d'accord avec Rosa Caggiano sur l'importance de communiquer les avis entre les Conseils consultatifs, en se concentrant sur les points en commun entre eux. Les importations ont enregistré une augmentation considérable car la capacité de production nationale diminue en raison de la politique mise en œuvre, mais la consommation de poisson continue à augmenter. La DG MARE a elle aussi reconnu le risque de dépendance des pays tiers et de perte de souveraineté alimentaire (la dépendance aux produits halieutiques de pays tiers est de 70 %). L'UE dispose de réseaux de distribution uniques. Ce sont les producteurs qui subissent les répercussions principales de cette situation. Ceci ne semble pas être la bonne manière d'atteindre la souveraineté et la sécurité alimentaire, et l'on vise les activités du secteur primaire et secondaire de l'UE dans un exercice d'irresponsabilité. On assiste à la démolition de la Maison Europe. Pedro Reis Santos répond que la crise en Ukraine et la pandémie ont eu un impact sur la chaîne de valeur, par exemple pour les matières premières nécessaires aux emballages, qui dépendent de la Russie. La CE a identifié un groupe de parties prenantes qui s'occupent de la question de la sécurité alimentaire,

afin qu'elles prennent des décisions en période de crise, et a engagé un consultant chargé d'identifier des stratégies de réponses aux périodes de crise. Lors de la dernière réunion, Charlina Vitcheva, DG, a souligné que la production de la pêche a atteint son maximum et que l'on vise désormais la production de l'aquaculture. Le MAC est quoiqu'il en soit disponible pour une collaboration.

Le coordinateur conclut l'intervention de Pedro Reis Santos en soulignant que la durabilité, la traçabilité et la lutte contre la pêche INN devraient être des valeurs universelles et non plus uniquement européennes. Étant donné le pourcentage élevé d'importations, il est nécessaire d'établir des conditions équitables avec les pays tiers. En effet la concurrence déloyale ne permet pas de raisonner sur le marché méditerranéen interne.

Le coordinateur passe la parole à Maria Teresa Spedicato (COISPA) afin qu'elle fasse le point sur le projet SEAwis, car elle estime nécessaire de communiquer les nouveautés au MEDAC, qui a participé. Elle récapitule les principales caractéristiques du projet et du partenariat, qui figure également dans la présentation jointe. La philosophie du projet est d'appliquer une approche écosystémique à la gestion de la pêche. Pour ce qui concerne la Méditerranée, l'étude de cas concernait l'état des espèces benthiques dans le bassin Adriatique. Elle présente également quelques exemples d'indicateurs sociaux calculés jusqu'à présent. La compréhension de la dimension sociale nécessite de connaître l'aspect social de l'écosystème. Dans le projet SEAwis, il est abordé de différents points de vue, à savoir : le comportement des pêcheurs, la gouvernance et l'impact social. Tout ceci vise à obtenir une définition de la communauté de pêche, et l'experte scientifique invite le MEDAC à participer aux prochaines réunions du projet.

Rosa Caggiano rappelle que le MEDAC a participé à la partie concernant les indicateurs écologiques à utiliser. Elle demande si des avis disponibles sur le site du MEDAC ont été consultés pour les aspects sociaux. Mme Spedicato répond que le travail de définition de communauté concerne l'ensemble de l'UE et pas seulement la Méditerranée. C'est une approche qui s'appuie sur des données existantes. L'objectif est d'arriver à une nouvelle définition qui doit également prendre en compte des données très locales. En réalité, la participation du MEDAC à cet égard serait intéressante.

Giampaolo Buonfiglio (AgciAgrital) reconnaît la valeur du projet présenté, car il se propose d'appliquer une approche écosystémique, et pense qu'il est important que le MEDAC participe à la définition de communauté de pêcheurs. Il est important de participer pour lutter contre la politique actuelle de commande et de contrôle de la CE, en améliorant la responsabilisation des pêcheurs qui sont cependant toujours plus emprisonnés dans un système législatif rigide. En ce sens, le projet SEAwis peut être une opportunité. Kleio Psarrou (PEPMA) demande des explications sur les scénarios appliqués jusqu'ici pour définir les communautés de pêcheurs, et Mme Spedicato lui répond que la zone considérée concernait la mer Adriatique et la mer Ionienne. Le COISPA travaille sur la mer Ionienne occidentale, et l'HCMSR sur le côté oriental. L'un des aspects du travail requérant des efforts considérables est l'implication des pêcheurs au niveau très localisé. Le concept de communauté de pêche est complexe car il est constitué d'une stratification d'éléments présentant différents niveaux de complexité. C'est un véritable pas vers la cogestion.

Rosa Caggiano demande à Maria Teresa Spedicato si elle peut indiquer au MEDAC de quelle manière les communautés de pêcheurs ont été identifiées jusqu'ici, afin de disposer d'une base pour pouvoir formuler la contribution des membres au projet SEAwis.

Le coordinateur passe la parole professeur Giulio Malorgio, qui expose la présentation jointe sur l'allocation des ressources du FEAMP et du FEAMPA par groupe de mesures et par pays. L'objectif de l'étude est la comparaison de l'allocation des fonds du FEAMP et du FEAMPA par les différents EM, afin de comprendre la programmation du secteur dans l'avenir proche. L'étape suivante sera d'évaluer les performances et l'efficacité des fonds obtenus pour étudier comment améliorer la mise en œuvre des actions du FEAMPA au bénéfice des pêcheurs, des communautés de pêche et de l'environnement. Il renvoie aux diapositives pour l'analyse comparative entre les pays. Dans l'ensemble, dans la zone Méditerranée européenne, les fonds ont augmenté pour tous les groupes de mesures, à savoir : soutien socioéconomique et innovation, pêche durable, développement local guidé par la communauté et soutien aux marchés, en passant d'un total de 52 % du fonds FEAMP aux 56 % de tout le FEAMPA. Antonio Pucillo rappelle que, dans le cas de la France de l'Espagne, on parle de l'ensemble du pays et pas uniquement du littoral méditerranéen.

Gian Ludovico Ceccaroni, au titre de coordinateur du GT1, pense que l'étape suivante devra tenir compte de l'utilisation effective des fonds du FEAMP dans les différentes mesures, afin de permettre de comprendre où il aurait fallu allouer plus ou moins de fonds en fonction des besoins des États membres. Les participants conviennent par conséquent que l'étude sera menée en ce sens.

Dobrinka Dimova, DG MARE, intervient car elle a envoyé les données concernant l'utilisation effective du FEAMP par les EM, mais souligne que différentes méthodes de comptabilisation ont été appliquées au sein de la CE. Elle insiste par conséquent sur l'importance de préserver la confidentialité de ces données et de les utiliser uniquement pour un usage interne au MEDAC. Étant donné que l'on est au dernier trimestre de mise en œuvre du FEAMP, quasiment tous les éléments sont prêts pour l'évaluation *ex-post*. Cette phase a été confiée à un consultant externe et comprendra également les données provenant des EM. Elle se poursuivra toute l'année prochaine. Le FEAMPA devra lui aussi être évalué à moyen terme. L'évaluation intermédiaire devra quant à elle être réalisée mi-2024. Marzia Piron demande si la DG MARE a déjà programmé le travail que le MEDAC effectue actuellement. La référente de la DG MARE répond que l'évaluation *ex-post* se concentre sur l'efficacité du financement provenant du FEAMP. Elle pense qu'il est important que le MEDAC poursuive son travail suivant l'approche adoptée jusqu'ici. Dobrinka Dimova continuera à collaborer avec l'équipe qui s'occupe actuellement des données du FEAMP. Il s'agit d'une quantité considérable d'informations, gérées par FAMENET, groupe chargé de traiter des données pour la CE. Elle pense qu'il serait utile d'organiser une réunion séparée entre le MEDAC et le groupe de la CE responsable du sujet, afin de ne pas devoir attendre l'évaluation *ex-post*. Actuellement, elle ne sait pas si la comparaison effectuée par le MEDAC sera également réalisée par la DG MARE.

Katia Frangoudes (AKTEA) souligne l'importance de l'évaluation *ex-post* pour comprendre ce qui a été effectivement fait pour le secteur des femmes.

Le coordinateur revient au sujet précédent car il pense qu'il est important de continuer à enquêter sur la question des marchés, qui devraient partir de bases communes et partagées. Il faut comprendre comment sont contrôlés les produits entrant en Europe. Il pense que la collaboration avec le MAC sur ces questions devrait se poursuivre.

Kleio Psarrou (PEPMA) est d'accord avec le coordinateur et donne l'exemple des importations de rougets de vase (*Mullus barbatus*) de Bulgarie, qui arrivent sur le marché grec avec des dimensions inférieures par rapport aux dimensions autorisées pour les pêcheurs grecs. Le problème est la concurrence déloyale.

En l'absence d'autres interventions, le coordinateur, Antonio Pucillo, lève la séance du GT5 et remercie les interprètes.

Ref.: 260/2023

Roma, el 6 de diciembre de 2023

**Acta de los Grupos de Trabajo 1 y 5
FH55-Grand Hotel Palatino
Via Cavour 213/M, Roma
11 de octubre de 2023**

Coordinadores: Gian Ludovico Ceccaroni y Antonio Pucillo

Documentos: Presentación a cargo de Pedro Reis Santos: " El trabajo del Consejo Consultivo de los Mercados sobre los efectos de las importaciones de países terceros"; presentación a cargo de Maria Teresa Spedicato "Actualización de los resultados del proyecto SEAwisely herramientas para facilitar la implementación de una gestión pesquera basada en los ecosistemas"; Giulio Malorgio "FEMP y FEMPA Programas Operativos: asignación de los recursos por grupos de medidas y por país".

GT1

El Coordinador Ceccaroni da la bienvenida a los participantes, dando las gracias a los Ministerios presentes y a los representantes de la DG MARE conectados en línea, y pasa a continuación a la aprobación del orden del día, presentando algunas cuestiones que se tratarán en el punto "Varios e imprevistos". Pregunta si hay algún comentario sobre la aprobación del acta de la reunión del GT1 celebrada en Chipre el 27 de junio. Tanto el acta como el orden del día se aprueban por unanimidad. Comienza los trabajos haciendo un rápido repaso de la legislación que se está aprobando y debatiendo a nivel europeo, mencionando, en particular para el atún rojo, el Reglamento 2023/2053, que ha sido aprobado y transpone todas las recomendaciones de ICCAT. Señala que los reglamentos delegados para la obligación de desembarque de minimis, el Reglamento 5529/2023 y el Reglamento 5525/2023 para los pequeños pelágicos en el Mediterráneo, así como el Reglamento 5540 para las especies demersales en el Mediterráneo Occidental, han sido presentados en la Comisión de Pesca del PE, subrayando la importancia de estos actos porque confirman los porcentajes de minimis. Por último, sobre la cuestión de la compensación para los peces demersales en el Mediterráneo Occidental, señala que la CE ha presentado la propuesta de reglamento sobre las posibilidades de pesca para 2024, que se debatirá en el Consejo de Ministros de diciembre. Pregunta si alguien tiene alguna duda.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) informa de que ayer se celebró una reunión INTERAC, durante la cual la CE facilitó información sobre el Reglamento de Control. Él mismo pidió aclaraciones sobre la instalación de cámaras de videovigilancia a bordo de los buques pesqueros de más de 18 metros, que presentan un mayor riesgo de incumplimiento de la obligación de desembarque, señalando que este riesgo no es fácilmente evaluable y preguntando, por tanto, en qué se basará la evaluación, teniendo en cuenta, entre otras cosas, que en algunos EM se prevén excepciones. Relata que la representante de la CE, Arena, ofreció respuestas vagas al respecto, afirmando que esta medida afectará a todos los buques y que las evaluaciones se harán caso por caso. También indica que se ha confirmado que hasta el 31/12/2029 los EMs podrán eximir a los buques pesqueros de hasta 9 metros del requisito del sistema SME y que los buques de menos de 12 metros no tendrán que

rellenar los cuadernos de bitácora en cada operación de pesca. Incluso sobre el artículo 39 del Reglamento de Control, que debería permitir la regularización de los buques de mayor potencia registrada en la documentación, se proporcionaron respuestas muy genéricas, alegando que se trata de una medida que ya está en vigor y que los EMs ya deberían haber regularizado las discrepancias, pero recordando que ningún Estado lo ha hecho todavía y que el problema sigue siendo grave.

Ceccaroni da las gracias a Buonfiglio y procede a tratar el aspecto sancionador del reglamento a través de una presentación, señalando algunos aspectos importantes relativos a la reiteración, la definición de infracción grave y considerada grave (art. 90), así como el problema asociado de las posibles diferencias de aplicación entre EMs y el porcentaje de margen de tolerancia. Por último, destaca también algunas medidas favorables a quienes ejercen la profesión respetando las normas. Invita a los participantes a formular cualquier pregunta.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) señala que dentro de dos años entrará en vigor la aplicación del sistema por satélite en las embarcaciones más pequeñas (entre 12 y 15 metros) y todo el sistema de sanciones, por lo que queda poco tiempo para la armonización. También cree que hay poca claridad sobre las sanciones consideradas graves.

Francesca Biondo (Federpesca) agradece a Ceccaroni su presentación, que pone de relieve cómo no siempre se ha respetado el criterio de proporcionalidad porque no se ha distinguido entre infracciones graves y no graves, citando por ejemplo el artículo 10 y el caso de Irlanda y Francia, donde las legislaciones nacionales han sabido articular mejor el criterio de gradualidad de la sanción respecto a la infracción cometida. Considera que, con vistas a la aplicación de este reglamento, podría ser útil que cada país fuera más lejos para garantizar una mayor equidad, dado que en Italia, por ejemplo, la aplicación de algunas sanciones ha sido más rígida y corta de miras. Considera que la aplicación de sanciones por faltas leves es un incentivo para incumplir las normas.

Ángeles Cayuela (Andmupes) señala que, en relación con el Reglamento de Control, la mayoría de los armadores son muy cumplidores con las normas, pero algunas de ellas son realmente injustas y violan constantemente el principio de proporcionalidad, como si los pescadores sólo cometieran infracciones graves y, por tanto, se les impide recurrir a las ayudas temporales, lo que exige después toda una serie de documentos para restablecer el acceso a las subvenciones, violando así los derechos de los pescadores.

El coordinador señala que a estas alturas es difícil cambiar este reglamento: se han fijado límites mínimos y máximos para la aplicación de sanciones penales, mientras que otra cosa es la repercusión en el acceso a los fondos del FEMPA, que a menudo es el mayor factor disuasorio.

Trayendo los saludos de Valerie Lainé, Chato Osio (DG MARE) recuerda que su unidad no sigue esta cuestión, pero que, no obstante, transmitirá estas preocupaciones.

Ceccaroni señala que en las próximas semanas se enviará una nota sobre esta cuestión.

Giampaolo Buonfiglio se pregunta qué queda de la discrecionalidad de los EMs en este punto, ya que, si la CE establece mínimos y máximos, en realidad ya no es competencia de los EMs, sino de la CE.

El coordinador presenta las novedades recibidas sobre el mecanismo de compensación del Reglamento 2023/195, subrayando que el 3,5 % se calculará sobre 2015 y 2017 como periodo de referencia del Reglamento West Med para el esfuerzo de la pesca de arrastre, y señala que esta compensación está incluida en el artículo 8. Destaca las nuevas condiciones y novedades, es decir, que los EMs también pueden adoptar una nueva talla mínima de conservación de la merluza de 26 cm para beneficiarse de la compensación del 3,5 % o establecer una veda de al menos 4 semanas en zonas y periodos considerados importantes para la protección de los reproductores, incluidas las profundidades de 150 a 500 m. Sería interesante recoger las medidas de aplicación de la compensación en los distintos EMs y, eventualmente, ver si hay problemas también de cara al futuro. A continuación, presenta la propuesta de Reglamento sobre oportunidades de pesca para 2024, que confirma la línea de base 2015 - 2017. La propuesta también incluye una nueva talla mínima para la merluza y el refuerzo de las medidas técnicas para hacer cumplir las normas y mejorar la población de la merluza, así como la introducción de la nueva talla mínima para la gamba roja y azul con las medidas técnicas correspondientes. Las preguntas que plantea conciernen a la verificación de la aplicación de la compensación en los distintos EM en 2023, cómo mejorar el mecanismo y si debe aplicarse también en otros ámbitos; también se pregunta si el 3,5% propuesto sobre la base 2015-2017 es o no una medida suficiente. Sería útil aportar el punto de vista del GT. Pide a los participantes que se centren en estas 3 preguntas para proporcionar la posición del MEDAC sobre la compensación.

Chato Osio (DG MARE) señala que el mecanismo de compensación se fue añadiendo al MAP sobre West Med a lo largo del tiempo. En 2022 se aplicó por primera vez; fue utilizado por España para 16 barcos y entre España y Francia para 24 y 57 barcos en el Golfo de León. En 2023, España presentó 2 solicitudes para 563 barcos para la veda espaciotemporal en la zona costera y otra solicitud para la medida de selectividad (malla 50 cuadrada en el copo) para otro segmento de flota y señala que esta compensación también se concedió a 22 buques. Así, en 2023, España dispondrá de 3428 días adicionales para la pesca de bajura y 853 para la pesca de altura. Francia dispondrá de 443 días adicionales para 55 barcos, mientras que Italia no se ha acogido al mecanismo de compensación. En cuanto al NON-paper, el mecanismo ha previsto elementos adicionales y se debatirá en la reunión de Agrifish de diciembre. Está vinculado al dictamen científico en cuanto al esfuerzo pesquero para 2024 y la lógica debería ser que no puede haber un aumento neto de días de un año para otro. En cuanto al asesoramiento científico, el CCTEP ha organizado la reunión sobre las poblaciones demersales del Mediterráneo occidental y el informe final se evaluará en una sesión plenaria reducida. El CCTEP ha evaluado 20 poblaciones y, aunque faltan datos, en las GSAs 9-10-11 los análisis muestran que 8 poblaciones sufren una sobrepesca significativa, mientras que 6 parecen acercarse al RMS. La situación de la merluza y la gamba de profundidad sigue siendo crítica. Volviendo al Reglamento de Oportunidades de Pesca para 2024, las medidas se transpondrán después de AgriFish. En cuanto al mecanismo de compensación, Chato Osio lo considera importante para incentivar las buenas prácticas y cree que ya ha alcanzado un nivel significativo. Con respecto

a la selectividad, están poniendo en marcha un contrato marco sobre descarbonización vinculado a las artes de pesca con el objetivo de desarrollar equipos con menor fuerza de tracción en el motor para mejorar la eficiencia energética. Es un proyecto lanzado por CINEA y ya hay un consorcio trabajando en él.

Giampaolo Buonfiglio pide aclaraciones sobre Italia, porque en el mar Tirreno debería haber habido compensaciones, con la excepción de dos compartimentos que han renunciado, y un cierre adicional. Dado que las oportunidades de pesca de 2024 deberían ser las últimas, es decir, el 5º año según el Reglamento West MED, para alcanzar la reducción del 40%, pregunta si ya se está debatiendo qué ocurrirá a partir de 2025, porque existe el riesgo de superar el 40% previsto.

El presidente Marzoa da las gracias a Chato Osio y subraya que el mecanismo de compensación es una buena herramienta que funciona bien. Sin embargo, en el caso español el CCTEP ha registrado mejoras, y aunque hay una crisis multifactorial debida también al cambio climático y a la contaminación, en el nuevo reglamento se habla de seguir aplicando el MAP West MED. Señala que están en juego derechos fundamentales y que uno de ellos es el derecho al trabajo, que sólo puede garantizarse con al menos 260 días de faena al año, mientras que ahora en España algunos sólo tienen 190 días al año, lo que supone una violación del derecho. El CCTEP reconoce la necesidad de un enfoque holístico que también dé voz a las partes interesadas, pero hace falta también una visión global de las restricciones. Además, señala que un plazo de 5 años es corto e insuficiente, mientras que una ampliación a 8 años podría ser una buena solución. Concluye recordando que todas las estructuras que sostienen a los pescadores, controlan el volumen de los desembarques.

José Maria Gallart (Cepesca) aprovecha la presencia de la DG MARE, centrándose en la propuesta de reducción que se presentará en diciembre. Cita, como ejemplo, la flota andaluza donde, tras años de aplicación, 92 barcos tienen 162 días de trabajo al año. Si el Comisario presenta más reducciones en diciembre, seguramente se sobrepasará el límite del 40%, violando el derecho al trabajo, y en este punto pide que se discutan claramente los planes de desguace con los EMs, porque la pesca está destinada a desaparecer.

Francesca Biondo (Federpesca) señala que, para evaluar cualquier propuesta de medidas compensatorias, hay que tener en cuenta que la línea de base se refiere a una realidad que ya no es la misma, porque entretanto ha habido convocatorias para el desguace. Incluso hoy en día, los días de pesca se siguen distribuyendo dentro de lo que es el registro nacional de la flota, en el que están inscritos todos los barcos con licencia de arrastre y no sólo los que lo practican.

Rosalie Crespin (CNPMEM) está de acuerdo en que las vedas espacio-temporales en el Golfo de León (que con 6.000 km² representa una zona en absoluto despreciable desde el punto de vista socioeconómico) aplicadas con los colegas españoles han sido eficaces para las especies del plan de gestión, pero también han superado con creces la reducción exigida. En 2022 se desguazó un tercio de la flota, y esto hay que tenerlo en cuenta. Por otra parte, además del Plan West MED, hay que recordar la crisis provocada por la Covid, la subida del precio del combustible y todos los demás factores de los que la pesca no es responsable. Los resultados de la DG MARE sobre las evaluaciones de las poblaciones muestran que ha habido mejoras.

Mario Vizcarro (FNCCP) señala que han aceptado las medidas de este proceso de "atlantización", como los TAC y las cuotas, pero tras 4 años de aplicación del plan West Med se encuentran con diferentes sistemas de cuotas y días sin ninguna armonización. La norma siempre ha sido reducir el número de días y ahora ha llegado la compensación, pero sólo como subordinada a ciertas medidas, un 3,5% en días sin tener en cuenta que ya se han perdido 22 días debido a los cierres. Está claro, por tanto, que la aplicación del plan ha tenido un coste enorme, pero no ha resuelto el problema y todo el mundo está asustado de cara al futuro.

Stephan Beaucher (Medreact) pide a Crespin más aclaraciones sobre las cifras del Golfo de León y señala que no hay que olvidar que la veda se estableció para proteger a la población reproductora.

Crespin responde que tiene que comprobar más detenidamente las conclusiones de IFREMER y que le dará una respuesta en breve.

El Presidente Marzoa menciona la reunión del grupo mixto especial sobre el Plan de Acción organizada por la DG MARE el 6 de octubre, señalando que hay que evitar fijar plazos tan ajustados porque no se puede trabajar siempre de forma urgente. Los EMs se mostraron claramente críticos con el Plan de Acción, que es una propuesta unilateral de la CE y obliga a los EMs a establecer una hoja de ruta sin tener en cuenta, por ejemplo, el enfoque de la FAO sobre las OECM. Considera que el sector debe participar y no ser oprimido. Cita la intervención de un representante de la CE que dijo que en algunos lugares sólo hay una forma de alcanzar el RMS, y es desguazando, pero no hay pruebas de ello ya que hay estudios que dicen exactamente lo contrario, hay que dejar hablar a los científicos porque desgraciadamente los efectos socioeconómicos son inmediatos.

Chato Osio (DG MARE) señala que el Grupo Mixto Especial sobre el Plan de Acción Marino queda fuera del ámbito del debate del día. En cuanto a la solicitud de compensación para el Mar Tirreno en 2023, contesta que en el expediente de Cecile Dragon no consta que se haya solicitado el mecanismo de compensación para Italia. Espera que Italia pueda considerar también este mecanismo para 2024. El razonamiento es correcto: si 200 arrastreros abandonan la flota, el conjunto de días se redistribuye y esto daría más flexibilidad. Le complacen los comentarios positivos de que el mecanismo está funcionando, puede que aún no sea suficiente, pero hay una buena respuesta. En cuanto a la futura aplicación del plan West Med, señala que después de 2025 el plan no caduca y sigue siendo válido, los artículos 4 y 6 siguen siendo válidos, como todos los planes adoptados en otras cuencas, por lo que las medidas seguirán aplicándose. El análisis científico continúa y la mayoría de las poblaciones han alcanzado el RMS. Esto significa que costará menos pescar los recursos. En cuanto a la duración del plan, no cree que la comparación con los planes de 8 años de la CGPM sea adecuada, porque hay que considerarla en un contexto internacional con países que no tienen capacidad de gestión y que, por tanto, se habrán impuesto plazos diferentes. En cuanto al desguace, Francia ha hecho esfuerzos importantes que sin duda tienen un fuerte impacto en las flotas, pero hay países que no han utilizado esta medida y sus flotas están desequilibradas con respecto a los recursos. No cabe duda de que la biodiversidad, el cambio climático y la contaminación tienen sus efectos, pero lo que mejor se gestiona ahora es la mortalidad por pesca. En respuesta a Vizcarro, señala que el mecanismo de compensación trata de incentivar

nuevas medidas y no las existentes; el nuevo mecanismo no es sólo sobre selectividad. Pero, como ha dicho, quedan abiertos a ideas en este sentido.

Antonio Gottardo (Legacoop Agroalimentare) pide a Chato Osio que verifique si el procedimiento administrativo del mecanismo de compensación para Italia se ha realizado o no.

El coordinador pasa la palabra al Ing. Emilio Notti del CNR de Ancona, recordando que con Fedagri Pesca han iniciado un proyecto para conocer la viabilidad de una mayor eficiencia energética de los motores de los buques pesqueros.

Emilio Notti (CNR) señala que el análisis parte de lo que prevé la programación del FEMPA en materia de eficiencia energética. En cuanto a los motores, el artículo 18 regula la posibilidad de sustitución del motor en función de determinadas condiciones por las que se divide a toda la flota en tres categorías, a saber, la pesca costera artesanal, los arrastreros de hasta 24 metros y los de más de 24 metros. Para los de más de 24 metros, no hay oportunidades; para los barcos pequeños, hay un procedimiento simplificado; para la categoría intermedia, la posibilidad está prevista para los que tengan una reducción de CO₂ del 20%, un factor muy importante en el estudio de viabilidad. En el Mediterráneo, el estado actual de la disponibilidad de motores hace que sea casi imposible un salto del 20% en la reducción de CO₂ sólo con la sustitución del motor, aunque existen motores más eficientes. Todos los casos de barcos pesqueros con sistemas diferentes se localizan en contextos no europeos. No es una cuestión de disponibilidad tecnológica, pues la propulsión por gas natural licuado ya existe en algunos sectores, sino que depende de la capacidad de suministro de combustible. A continuación, subraya que el motor quizá no sea el elemento clave de la eficiencia energética y que el FEMPA deja flexibilidad para que las realidades locales decidan dónde operar con los mejores márgenes. Cita, por ejemplo, a Noruega, que tiene capacidades tecnológicas, mientras que el Mediterráneo, dadas sus peculiaridades, quizá podría centrarse en tecnologías muy eficaces y adecuadas a la realidad mediterránea. Aunque el FEMPA cofinancie, el coste sigue siendo en parte asumido por la empresa: apostar por tecnologías alternativas significa contar con el salto tecnológico, pensando en la zona donde se va a aplicar. Considerando en cambio otras posibilidades de intervención sobre el aparato propulsor, las hélices, los dispositivos de a bordo..., se pueden obtener resultados interesantes y de alto rendimiento. No conviene centrarse sólo en cambiar los motores. Concluye su intervención diciendo que, en cambio, en la pesca artesanal, al no tener que garantizar ningún margen de reducción, el cambio de motor puede enfocarse de otra manera en el marco del FEMPA.

El coordinador hace entonces hincapié en que hay que tener en cuenta la zona de intervención y que para el Mediterráneo las oportunidades no serían muchas y no se podrían alcanzar los niveles establecidos por el FEMPA.

Tonino Giardini (Coldiretti) comparte sus reflexiones sobre el sistema logístico de los motores, ya que en Italia hay 810 amarres que no están equipados con diferentes sistemas de suministro de combustible y, por tanto, la solicitud de cambio de motores es difícil de aplicar.

Rafael Mas (EMPA) confirma que es imposible pensar en utilizar combustibles alternativos porque no existen instalaciones alternativas y todo esto es ciencia ficción a largo plazo. Hoy en día la única al alcance es la electricidad, pero no hay tecnologías eléctricas factibles de instalar. Sabe que los chinos están empezando a fabricar baterías de larga duración, pero de momento sólo para coches. Quizá en el futuro también para barcos de cierto tipo y tamaño. En cualquier caso, cree que los cambios estructurales serían demasiado grandes y nadie en la industria haría una inversión tan importante.

Kleio Psarrou (PEPMA) informa de que asistieron a una reunión y ellos también son conscientes de que estos nuevos motores son inviables, no hay espacio para estas baterías y la autonomía es como mucho de 4 horas, por lo que hay que añadir un motor clásico para garantizar la seguridad de la embarcación.

Emilio Notti (CNR) invita a esta mesa a insistir a todos los niveles institucionales para que contemplen las posibilidades de la eficiencia energética a partir de pequeñas intervenciones, porque se pueden identificar objetivos a corto plazo. El FEMPA no puede tener ambiciones futuristas, pero puede aplicarse sobre tecnologías existentes, probadas y compatibles, que pueden lograr resultados. En cuanto a la electrificación, el FEMPA no puede llevar a la hibridación, pero algunas cosas pueden electrificarse, y algunos barcos deberían conectarse en tierra en las zonas portuarias, sin tener que encender los motores para las operaciones en los muelles.

Chato Osio (DG MARE) da las gracias a Notti y le recuerda que el FEMPA es un fondo pequeño, pero se pueden dar pequeños pasos en las hélices, la heliodinámica de los cascos y la eficacia de los equipos en el mar. Sabe que es ahí donde hay que trabajar, y ahí se puede llegar incluso a porcentajes del 30%. Señala que se está lanzando un proyecto en este sentido a través del CINEAM y menciona algunas iniciativas en Holanda y Bretaña.

Buzzi (WWF) informa a Chato Osio de que WWF también forma parte de este consorcio y, por tanto, puede trasladar la aportación del MEDAC.

Sobre la aplicación del Reglamento de Medidas Técnicas, Marzia Piron informa de que la CE ha pedido a los Consejos Consultivos que respondan a algunas preguntas. Las enumera y explica cómo proporcionar todas las respuestas: algunas preguntas se responderán retomando dictámenes ya formulados, otras se trasladarán a los miembros. Informa a los miembros de la posibilidad de enviar al nuevo futuro Comisario algunas preguntas y consideraciones sobre su mandato y función a través de la plataforma slido, recordándoles que tendrán hasta finales de noviembre para hacerlo.

El Presidente Marzoa toma la palabra y explica brevemente los motivos de la atribución del nuevo Premio al Mérito Profesional a Giampaolo Buonfiglio y le hace entrega del mismo.

GT5

Al abrir los trabajos, el Vicepresidente Giampaolo Buonfiglio agradeció el premio al mérito profesional que le había concedido el Presidente Antonio Marzoa, subrayando que la importancia y la principal dificultad del papel de presidente del MEDAC consiste en mantener una posición

superpartes entre el 40% y el 60%. Reconoce la resistencia del sector pesquero a adaptarse a los cambios actuales, pero es igualmente evidente que la complejidad sobre la que se debería trabajar, el enfoque ecosistémico y multiespecífico, no se consideran adecuadamente. Así, la brecha entre lo que ocurre en las reuniones internacionales y la realidad de la pesca se ha hecho insalvable. Un ejemplo es el retraso en la evaluación del impacto socioeconómico del plan plurianual del Mediterráneo Occidental. Estos son los límites de la PPC, sobre la que el MEDAC debe obtener resultados: hay que proponer algo innovador y decisivo en Bruselas.

El coordinador del GT5 abre los trabajos subrayando su apoyo a la concesión del premio a Giampaolo Buonfiglio. Presenta el orden del día, que se aprueba por unanimidad. A continuación, cede la palabra a Rosa Caggiano, que señala que las enmiendas al acta de la reunión del 23 de noviembre de 2022, propuestas por Antonio Marzoa, se pusieron a disposición con suficiente antelación para que los miembros pudieran evaluarlas. Se aprueban las actas modificadas.

Valerie Lainé (DG MARE) interviene muy brevemente para disculparse por no haber podido asistir antes por estar ocupada en otra reunión, pero subraya la importancia de conceder el premio al valor profesional a Giampaolo Buonfiglio, ya que su colaboración ha sido siempre muy constructiva. Agradece a Buonfiglio y a su equipo el trabajo realizado durante todos estos años. Buonfiglio responde, a su vez, que el trabajo positivo realizado a lo largo de los años es el resultado de un compromiso conjunto.

A continuación, Pedro Reis Santos, del Consejo Asesor de Mercados (MAC), ilustra una presentación centrada en el impacto de las importaciones de pescado de terceros países. El MAC, con sede en Bruselas, tiene 67 miembros de 12 Estados miembros y cubre los mercados de toda la UE. Las diapositivas adjuntas ilustran varios de los dictámenes del MAC, que se refieren a la igualdad de condiciones en la comercialización de productos pesqueros, la armonización de los controles de importación para evitar la pesca ilegal, no declarada y no reglamentada, y el trabajo forzado. Este último está aún en fase de aprobación, pero la idea es activar una base de datos a la que contribuirán las partes interesadas presentando fuentes de productos asociados al trabajo forzado. Otro paso se referirá a la OIT, que es el principal convenio internacional sobre este tema. El Secretario Ejecutivo del MAC ha hablado con su Presidente sobre la posible colaboración entre el MAC y el MEDAC en una opinión compartida, y se ha pedido que en esta coyuntura se centre la atención en los productos y problemas específicos del Mediterráneo para evitar el riesgo de duplicación. Esta propuesta, sin embargo, aún no ha sido compartida con el ComEx del MAC.

Pedro Reis Santos contesta a las preguntas al final de su presentación. A Antonio Pucillo (FLAI-CGIL) le informa de que se ha producido un aumento significativo de las importaciones procedentes de la UE después de la pandemia. Además, señala que las dificultades para estudiar el impacto de los productos importados se deben a que si un producto capturado en un determinado país se transforma en otro, tendrá su origen declarado en este último país. Por tanto, ya no estará vinculado al lugar donde fue capturado. En cuanto a la colaboración entre el MAC y el MEDAC sobre el trabajo forzado, el Secretario Ejecutivo del MAC propone que el MEDAC envíe una carta de apoyo al dictamen del MAC, que debería estar lista en breve, para evitar los posibles retrasos debidos a la participación de otro CC además del MAC en la redacción final del dictamen sobre el trabajo.

El profesor Malorgio pide aclaraciones sobre los rechazos de productos y los métodos aplicados en los distintos puertos europeos. Pedro Reis Santos responde que los rechazos no son muy numerosos por parte de los EMs y que los métodos no están todos normalizados. La futura aplicación de la

obligación del cuaderno de bitácora electrónico, en lugar del de papel, permitirá sin duda controles más rápidos y normalizados.

Antonio Marzoa (UNACOMAR) coincide con Rosa Caggiano en la importancia de compartir opiniones entre los consejos consultivos, centrándose en los puntos comunes a todos ellos. Las importaciones han aumentado mucho porque la capacidad de producción nacional está disminuyendo, pero el consumo de pescado está aumentando. La DG MARE también reconoció el riesgo de dependencia de terceros países y de pérdida de soberanía alimentaria. La UE dispone de redes de distribución únicas. En todo esto, las principales repercusiones recaen sobre los productores. Pedro Reis Santos replica que la crisis ucraniana y la pandemia han tenido repercusiones en la cadena de valor, por ejemplo, para las materias primas utilizadas para los envases, que dependen de Rusia. La CE ha identificado un grupo de partes interesadas, que se ocupan de la cuestión de la seguridad alimentaria, para tomar decisiones en tiempos de crisis, y ha contratado a un consultor para identificar estrategias de respuesta a los periodos de crisis. En la última reunión, la DG Charlina Vitcheva subrayó que la producción pesquera ha alcanzado su punto máximo y que ahora hay que centrarse en la producción acuícola. No obstante, el MAC está abierto a la colaboración.

El coordinador concluye la intervención de Pedro Reis Santos subrayando que la sostenibilidad, la trazabilidad y la lucha contra la pesca ilegal, no declarada y no reglamentada deben ser valores universales y no sólo europeos. Deben establecerse condiciones de igualdad con terceros países, teniendo en cuenta el elevado porcentaje de importaciones. La competencia desleal, de hecho, hace imposible razonar en el mercado interior mediterráneo.

El coordinador cede la palabra a Maria Teresa Spedicato (COISPA) para que proporcione información actualizada sobre el proyecto SEAwisE, que considera importante compartir con el MEDAC, que ha participado en él. Resume las principales características del proyecto y del partenariado, que también se exponen en la presentación adjunta. La filosofía del proyecto consiste en aplicar un enfoque ecosistémico a la gestión de la pesca. Por lo que respecta al Mediterráneo, el estudio de caso se ha centrado en el estado de las especies bentónicas en la cuenca del Adriático. También ofrece algunos ejemplos de los indicadores sociales que se han calculado hasta ahora. Comprender la dimensión social requiere conocer el lado social del ecosistema. En el proyecto SEAwisE, esto se considera desde distintas perspectivas, como el comportamiento de los pescadores, la gobernanza y el impacto social. Con todo ello se pretende definir las comunidades pesqueras, y la experta científica invita al MEDAC a participar en las próximas reuniones del proyecto.

Rosa Caggiano recuerda que el MEDAC contribuyó a la parte relativa a los indicadores ecológicos que deben utilizarse. Pregunta si para los aspectos sociales consultaron los dictámenes disponibles en el sitio web del MEDAC. Spedicato responde recordando que el trabajo de definición de las comunidades concierne a toda la UE y no sólo al Mediterráneo. Es un planteamiento basado en los datos existentes. Se trata de llegar a una nueva definición, que también debe tener en cuenta aportaciones muy locales. En realidad, sería interesante la contribución del MEDAC sobre este tema. Giampaolo Buonfiglio (AgciAgrital) reconoce el valor del proyecto presentado, ya que propone aplicar un enfoque ecosistémico, y considera importante que el MEDAC contribuya en la definición de las comunidades pesqueras. Es importante participar para contrarrestar la actual política de mando y control de la CE, mejorando la autonomía de los pescadores, cada vez más encerrados en un sistema legislativo rígido. El proyecto SEAwisE puede ser una oportunidad en este sentido. Kleio

Psarrou (PEPMA) pide aclaraciones sobre los escenarios que se han aplicado hasta ahora para delimitar las comunidades pesqueras, y Spedicato responde que la zona considerada abarca tanto el mar Adriático como el Jónico. El COISPA está trabajando en el Jónico Occidental, mientras que en el Jónico Oriental está el HCMR. En cualquier caso, una parte difícil del trabajo es la implicación de los pescadores a un nivel muy local. El concepto de comunidades pesqueras es complejo porque está formado por una estratificación de elementos de distintos niveles de complejidad. Es un verdadero paso hacia la gestión.

Rosa Caggiano pregunta si Maria Teresa Spedicato puede decir al MEDAC cómo se han identificado hasta ahora las comunidades pesqueras, de modo que se pueda trabajar sobre una base para elaborar la contribución de los miembros al proyecto SEAwise.

El coordinador cede la palabra al Prof. Giulio Malorgio para que ilustre la presentación adjunta sobre la asignación de los recursos del FEMP y del FEMPA por grupos de medidas y por países. El objetivo del estudio es comparar la asignación de fondos entre el FEMP y el FEMPA por parte de distintos EMs para comprender la programación del sector en un futuro próximo. El siguiente paso será evaluar el rendimiento y la eficacia de los fondos obtenidos para estudiar cómo podría mejorarse la aplicación de las medidas del FEMPA en beneficio de los pescadores, las comunidades pesqueras y el medio ambiente. Véase en las diapositivas el análisis comparativo entre países. En general, en el Mediterráneo europeo, la financiación de todos los grupos de medidas, como el apoyo socioeconómico y la innovación, la pesca sostenible, el desarrollo local dirigido por las comunidades y el apoyo al mercado, aumentó de un total del 52% del fondo del FEMP al 56% de todo el FEMPA. Antonio Pucillo recuerda que, en el caso de Francia y España, se habla de todo el país y no sólo de la costa mediterránea.

En calidad de coordinador del GT1, Gian Ludovico Ceccaroni opina que el siguiente paso debería considerar el uso real de los fondos del FEMP en las distintas medidas, para entender dónde deberían haberse asignado más o menos fondos en función de las necesidades de los EMs. Por tanto, se acuerda continuar el estudio en este sentido.

Dobrinka Dimova (DG MARE) interviene porque ha enviado datos sobre la utilización real del FEMP por parte de los EMs, pero subraya que dentro de la CE se han aplicado distintos métodos de información. Por ello, insiste en la importancia de mantener la confidencialidad de estos datos y de utilizarlos únicamente a efectos internos del MEDAC. Al estar en el último trimestre de aplicación del FEMP, casi todos los elementos están listos para la evaluación ex post. Esta fase se ha confiado a un asesor externo e incluirá también todos los datos de los EMs. Durará todo el año que viene. El FEMPA también deberá ser evaluado a medio plazo. Mientras tanto, la evaluación a medio plazo se hará a mediados de 2024. Marzia Piron pregunta si el trabajo que está realizando el MEDAC está ya en la agenda de la DG MARE. La representante de la DG MARE contesta que la evaluación ex post se centra en la eficacia de la financiación procedente del FEMP. Cree que es importante que el MEDAC continúe su trabajo con el enfoque adoptado hasta ahora. Dobrinka Dimova seguirá colaborando con el equipo que se ocupa de los datos del FEMP. Se trata de una gran cantidad de información, que gestiona FAMENET: un grupo que se ocupa del tratamiento de datos para la CE. En su opinión, sería útil organizar una reunión aparte entre el MEDAC y el grupo de la CE que se ocupa de esta cuestión, para no tener que esperar a la evaluación ex post. Por el momento no está en condiciones de saber si la comparación, que está haciendo el MEDAC, la hará también la DG MARE.

Katia Frangoudez (AKTEA) subraya la importancia de la evaluación ex-post para poder comprender lo que se ha hecho realmente por el sector de las mujeres.

El coordinador vuelve sobre el tema anterior porque cree que es importante seguir investigando la cuestión de los mercados, que debe partir de una base común y compartida. Hay que entender cómo se controla el producto que entra en Europa. Cree que la colaboración con el MAC debería continuar sobre estos elementos.

Kleio Psarrou (PEPMA) está de acuerdo con el coordinador y pone el ejemplo de las importaciones de salmonete de fango (*Mullus barbatus*) procedentes de Bulgaria que llegan al mercado griego con tallas inferiores a las permitidas a los pescadores griegos. El problema es la competencia desleal.

Al no haber más intervenciones, el coordinador, Antonio Pucillo, clausura los trabajos del GT5 dando las gracias a los intérpretes.

Prot.: 260/2023

Roma, 6 dicembre 2023

**Verbale del Gruppo di Lavoro 1 e 5
FH55-Grand Hotel Palatino
Via Cavour 213/M, Roma
11 ottobre 2023**

Coordinatori: Gian Ludovico Ceccaroni e Antonio Pucillo

Documenti: Presentazione di Pedro Reis Santos: “Il lavoro del Consiglio Consultivo dei Mercati sugli effetti delle importazioni dei paesi terzi”; presentazione di Maria Teresa Spedicato “Aggiornamento sui risultati del progetto SEAwis e strumenti per facilitare l’implementazione di una gestione della pesca basata sull’ecosistema”; Giulio Malorgio “FEAMP e FEAMPA Programmi operativi: Allocazione delle risorse per gruppi di misure e per paese”.

GL1

Il coordinatore Ceccaroni accoglie i partecipanti e ringrazia tutti i Ministeri presenti e i rappresentanti della DG MARE connessi online e passa all’adozione dell’o.d.g., presentando alcuni punti che verranno trattati tra le “Varie ed Eventuali”. Chiede, infine, se ci sono osservazioni sull’adozione del verbale della riunione del GL1 che si è tenuta a Cipro il 27 giugno. Sia il verbale che l’ordine del giorno vengono approvati all’unanimità.

Dà inizio ai lavori e fa un rapido resoconto sulla legislazione in via di approvazione e in discussione a livello europeo citando, in particolare per quanto riguarda il tonno rosso, il Reg 2023/2053 che è stato approvato e che raccoglie tutte le raccomandazioni dell’ICCCAT. Fa presente che in Commissione Pesca del PE sono stati presentati i Regolamenti delegati per il *de minimis* per l’obbligo di sbarco, il reg. 5529/2023, e il Reg. 5525/2023 per i piccoli pelagici nel Mediterraneo e il Reg. 5540 per i demersali del Mediterraneo occidentale sottolineando l’importanza di questi atti perché confermano le percentuali *de minimis*. Infine, sulla questione della compensazione per i demersali nel Mediterraneo Occidentale, fa presente che la CE ha presentato la proposta di Reg. per le possibilità di pesca per il 2024 e che la proposta verrà discussa sul tavolo del Consiglio dei Ministri di dicembre. Chiede se ci sono domande.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) informa che ieri si è stata la riunione INTERAC dove la CE ha dato alcune informazioni relative al Reg. Controllo, e che lui ha posto alcune richieste di chiarimenti sulla previsione delle CCTV a bordo per i pescherecci maggiori di 18 metri che hanno un elevato rischio di non rispettare l’obbligo di sbarco, facendo notare che il rischio non è facilmente valutabile, e quindi ha chiesto su quali basi verrà valutato questo rischio, considerando inoltre che esistono alcune deroghe in alcuni SM. La rappresentante della CE, Arena, ha fornito alcune risposte vaghe su questo aspetto dicendo che questa misura riguarderà tutte le imbarcazioni e che le valutazioni verranno fatte caso per caso. Inoltre, fa presente che è stato confermato che gli SM fino al 31/12/2029 potranno esentare i pescherecci fino a 9 metri dall’obbligo VMS e che le imbarcazioni al di sotto dei 12 metri non dovranno compilare i logbook per ogni singola operazione di pesca. Anche sull’art. 39 del reg. Controlli, che dovrebbe permettere di regolarizzare le imbarcazioni con potenza maggiore iscritta nella documentazione, sono state fornite risposte molto generiche

dicendo che è una misura già vigente e che gli SM avrebbero già dovuto regolarizzare le difformità, ma ricorda che comunque nessuno lo ha fatto tra gli SM e che quindi resta un problema serio.

Ceccaroni ringrazia Buonfiglio e passa a trattare l'aspetto sanzionatorio del Regolamento attraverso una presentazione, precisando alcuni importanti aspetti relativi alla reiterazione, alla definizione dell'infrazioni gravi e considerate gravi (Art. 90) e il relativo problema delle possibili difformità di applicazione tra SM e la percentuale di margine di tolleranza. Evidenzia infine anche alcune misure favorevoli verso chi esercita la professione nel rispetto delle norme. Invita i partecipanti a porre eventuali domande.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) fa presente che entro 2 anni entrerà in vigore l'applicazione del satellitare sulle imbarcazioni minori (fra 12 e 15 metri) e anche tutto il sistema sanzionatorio, quindi per l'armonizzazione e l'adeguamento ci saranno solo 2 anni. Sottolinea il fatto che sulle sanzioni ritenute gravi ci sia poca chiarezza.

Francesca Biondo (Federpesca) ringrazia per la presentazione di Ceccaroni che fa emergere che non sempre il criterio della proporzionalità è stato rispettato perché non si è fatta distinzione tra infrazione grave e non grave, citando ad esempio l'Art 10, e il caso dell'Irlanda e della Francia dove il criterio della gradualità della sanzione rispetto all'illecito commesso è stato declinato meglio nella normativa nazionale. Crede che potrebbe essere utile, in vista dell'applicazione di questo Reg., fare un approfondimento da parte di ogni paese per garantire una maggiore equità, dicendo che in Italia siamo stati i più rigidi e miopi nell'applicazione di alcune sanzioni. Ritiene che l'applicazione di sanzioni di fronte ad illecito minore, è un incentivo al non rispetto delle regole.

Angeles Cayuela (Andmupes) vuole precisare che riguardo al Reg. Controlli, la maggioranza degli armatori sono molto attenti a queste norme ma ritiene che alcune di esse siano proprio ingiuste e violano il principio della proporzionalità in maniera costante, come se i pescatori commettessero puntualmente solo infrazioni gravi che poi impediscono il ricorso agli aiuti temporanei e prevedono poi tutta una serie di documentazione per il reinserimento degli aiuti, violando dunque i diritti dei pescatori.

Il coordinatore fa presente che questo Regolamento è ormai difficilmente modificabile, ci sono dei limiti minimi e massimi per prevedere delle sanzioni penali, mentre il caso degli effetti per l'accesso ai fondi previsti dal FEAMPA è un altro discorso e spesso questo è il maggior deterrente.

Chato Osio (DG MARE) porta i saluti di Valerie Lainé e sa che la sua unità non segue questa tematica ma riporterà queste preoccupazioni.

Ceccaroni fa presente che verrà inviato un appunto nelle prossime settimane a riguardo.

Giampaolo Buonfiglio chiede quale sia la discrezionalità degli SM a questo punto, poiché se la CE stabilisce i minimi e i massimi, di fatto questa materia non è più competenza degli SM, ma della CE.

Il coordinatore presenta le novità ricevute e sul meccanismo di compensazione del Reg. 2023 /195, sottolineando che la compensazione del 3,5 % verrà calcolata sul 2015 e 2017 come periodo di riferimento del Reg. West Med per lo sforzo dello strascico, e precisa che questa compensazione

viene inserita nell'art. 8. Evidenza le nuove condizioni e le novità, ovvero che gli SM possono anche adottare una nuova taglia minima di conservazione per il merluzzo di 26 cm al fine di godere del 3,5% di compensazione o stabilire un fermo di almeno 4 settimane nelle aree e periodi ritenuti importanti per la protezione dei riproduttori degli stock di merluzzo, inclusi i livelli di profondità da 150 a 500 m. Sarebbe interessante raccogliere nei vari SM le misure per applicare la compensazione ed eventualmente capire se ci sono state problematiche anche in vista del futuro. Passa poi alla presentazione della proposta di Reg. sulle opportunità di pesca per il 2024 che conferma il *baseline* 2015 – 2017. La proposta prevede anche una nuova taglia minima per il merluzzo e il rafforzamento delle misure tecniche al fine di far rispettare le norme e migliorare lo stock del merluzzo, ha introdotto la nuova taglia minima per il gambero rosso e blu con le misure tecniche relative. Le domande che sottopone riguardano la verifica dell'implementazione della compensazione nei vari SM nel 2023, come migliorare il meccanismo e se applicarlo anche in altre zone, si chiede poi se il 3,5% proposto sulla *baseline* 2015-2017 sia una misura sufficiente oppure no. Sarebbe utile fornire un nostro punto di vista. Chiede ai partecipanti di focalizzare queste 3 risposte per avere una posizione MEDAC sulla compensazione.

Chato Osio (DG MARE) fa presente che il meccanismo di compensazione è stato aggiunto nel tempo al MAP sul West Med, nel 2022 è stato implementato per la prima volta ed è stato usato dalla Spagna per 16 barche e tra SPA e FR per 24 e 57 barche nel Golfo del Leone, quindi il 2022 è stato il primo anno. Comunica che nel 2023, hanno ricevuto 2 richieste da parte della Spagna per la zona costiera per 563 barche per la chiusura spazio-temporale e un'altra richiesta per la misura di selettività (maglia 50 quadra nel sacco) per un altro segmento di flotta e fa presente che è stata accordata anche questa compensazione per 22 barche. Quindi la Spagna avrà nel 2023, 3428 giorni aggiuntivi x pesca costiera e 853 per pesca profonda. Per la Francia, 443 giorni aggiuntivi per 55 barche mentre l'Italia non ha fatto richiesta del meccanismo di compensazione. Venendo al NON-paper, il meccanismo ha previsto ulteriori elementi e verrà discusso durante la riunione Agrifish di dicembre, ed è legato all'avviso scientifico in termini di sforzo di pesca per il 2024 e la logica dovrebbe essere quella che non ci può essere un aumento netto di giorni da un anno all'altro. In merito all'avviso scientifico, lo STECF ha organizzato la riunione sugli stock demersali nel Mediterraneo occidentale e il report finale verrà valutato da una mini plenaria. Lo STECF ha valutato 20 stock e nella GSA 9-10-11 sebbene manchino dei dati, le analisi analitiche mostrano che 8 stock sono in sovrappesca significativa, mentre 6 sembrerebbe stiano arrivando vicini all'MSY. Quindi ci sono buone indicazioni, mentre rimane critica la situazione del nasello e per i gamberi di profondità. Tornando al Reg. sulle opportunità di pesca per il 2024, le misure verranno trasposte dopo l'AgriFish. Sul meccanismo di compensazione, Chato Osio lo considera importante per incentivare buone pratiche e ritiene che sia già a un livello significativo. Sulla selettività, fa presente che stanno lanciando un contratto quadro sulla decarbonizzazione legata agli attrezzi da pesca al fine di sviluppare attrezzi con una forza di trazione sul motore ridotta per il miglioramento dell'efficienza energetica dei consumi. È un progetto lanciato da CINEA e c'è già un consorzio a lavoro su questo.

Giampaolo Buonfiglio, chiede chiarimenti sull'Italia, perché nel Tirreno dovrebbe esserci stata una compensazione tranne due compartimenti che hanno rinunciato e che sia stato effettuato un fermo aggiuntivo. Visto che le opportunità di pesca 2024 dovrebbero essere le ultime, ovvero il 5° anno

previsto nel Reg. West MED per arrivare al 40% di riduzione, si chiede se c'è già qualche discussione per quello che avverrà a partire dal 2025, perché si rischia di andare oltre il 40% previsto.

Il Presidente Marzoa ringrazia Chato Osio e sottolinea che il meccanismo di compensazione è un ottimo strumento che funziona bene, precisando tuttavia che nel caso spagnolo, lo STECF ha registrato dei miglioramenti e benché ci sia una crisi a più fattori dovuta anche al cambiamento climatico e all'inquinamento, nel nuovo Regolamento si parla di applicare ancora il MAP del West MED.

Fa notare che sono in gioco diritti fondamentali e che uno di questi è il diritto al lavoro, posto che la normativa spagnola stabilisce un totale di 260 giorni lavorativi l'anno, mentre attualmente in Spagna alcuni pescherecci dispongono solo da 90 a 140 giorni all'anno, il che rappresenta una violazione del diritto al lavoro. Lo STECF riconosce la necessità di un approccio olistico, ma si limita ad applicarlo a partire da una visione endogamica, limitata all'attività di pesca in sé, mentre sarebbe necessaria una visione globale, che tenga conto e agisca su tutte le realtà che influenzano la risorsa, senza dimenticare l'applicazione dei criteri di governance e co-gestione. Evidenzia inoltre che un periodo di 5 anni è insufficiente, laddove i nuovi Piani di Gestione prevedono periodi di 8 anni che, seppure anch'essi brevi, potrebbero rappresentare una buona soluzione e dimostrano che la Commissione sta forse iniziando a capire che termini così ridotti non possono più essere applicati. Conclude ricordando che tutte le strutture che supportano e permettono l'attività di pesca, controllano il volume degli sbarchi e riferiscono quotidianamente alle Pubbliche Amministrazioni.

José Maria Gallart (Cepesca) approfitta della presenza della DG MARE, focalizzandosi sulla proposta di riduzione che verrà presentata a dicembre. Cita ad esempio la flotta andalusa, in cui 92 barche dopo anni di implementazione, hanno registrato 162 giorni di lavoro all'anno. Fa presente che se il Commissario presenterà ulteriori riduzioni a dicembre, si andrà sicuramente oltre il limite del 40% e oltre il diritto al lavoro, a questo punto chiede di parlare chiaramente dei piani di rottamazione con gli SM, perché la pesca è destinata a finire.

Francesca Biondo (Federpesca) sottolinea il fatto che per permetterci di valutare eventuali proposte di misure compensative, occorre capire che la baseline rappresenta una situazione che non è più la stessa, poiché ci sono stati i bandi di demolizione nel frattempo. Ancora oggi vengono distribuite le giornate di pesca nell'ambito di quello che è il registro nazionale della flotta in cui vengono registrate tutte le barche che hanno lo strascico in licenza e non solo quelli che lo utilizzano.

Rosalie Crespín (CNPMM) concorda sul fatto che le chiusure spazio temporali nel Golfo del Leone, 6000 km², ovvero una superficie e una parte delle attività di pesca francese non trascurabile dal punto di vista socio-economico, attuate con i colleghi spagnoli hanno dimostrato un'efficacia sulle specie del piano di gestione. Nel 2022, un terzo della flotta francese è stato demolito e va valutato. Inoltre, oltre al Piano West MED è necessario ricordare la crisi del Covid, del gasolio e di tutti gli altri fattori di cui il settore non è responsabile. È inoltre necessario considerare la dimensione economica e sociale nel piano di gestione e non vederlo unicamente dal punto di vista ambientale. I risultati

presentati della DG MARE sulle valutazioni degli stock, dimostrano che ci sono stati miglioramenti, e bisogna tenere conto del tempo della risposta biologica.

Mario Vizcarro (FNCCP), fa notare che hanno accolto le misure di questo processo di "Atlantizzazione" come le tac e le quote, ma dopo 4 anni di applicazione del piano West Med, si ritrovano diversi sistemi, di quote e giornate senza alcuna armonizzazione. La regola è sempre stata la riduzione del numero delle giornate e ora sono arrivate le compensazioni delle giornate solo se sono applicate certe misure, un 3,5 % sulle giornate senza considerare che già sono state perse 22 giornate per via delle chiusure, è evidente quindi che l'applicazione del piano ha avuto un costo enorme ma non ha risolto il problema e tutti sono spaventati per il futuro.

Stephan Beaucher (Medreact) chiede a Crespin maggiori delucidazioni in merito ai numeri relativi al Golfo di Lione e ricorda che non va dimenticato che la chiusura è stata creata per proteggere i riproduttori.

Crespin risponde che deve controllare meglio le conclusioni di IFREMER e che gli risponderà a breve.

Il Presidente Marzoa cita la riunione del gruppo speciale congiunto sul Piano d'azione, organizzata dalla DG MARE il 6 ottobre, e ricorda che i tempi brevi e le scadenze ravvicinate sarebbero da evitare, perché non si può lavorare sempre in urgenza. Gli Stati membri hanno criticato chiaramente il Piano d'azione, ricordando che si tratta di una proposta unilaterale della CE con un calendario troppo ambizioso, che non è vincolante e ha carattere volontario, ma nonostante ciò la CE esorta gli Stati membri, e cerca di forzarli, a definire una roadmap senza tenere conto, ad esempio, dell'approccio della FAO sulle OECM e che, ancora una volta, gli aspetti socio-economici non vengono presi in considerazione. Ricorda che esiste un parere del CESE che, tra le altre cose, rimprovera alla CE la mancanza di uno studio sull'impatto socioeconomico del Piano d'azione. Ritene che il settore debba essere coinvolto nel processo decisionale e non oppresso. Cita l'intervento di un rappresentante della CE che ha affermato che, in alcuni luoghi, la rottamazione sarà l'unico modo per proteggere l'ambiente marino, ma non c'è ancora accordo su quale sia il reale impatto dell'attività di pesca sui fondali, mentre esistono studi che affermano esattamente il contrario. Occorre generare un dibattito scientifico perché, nel frattempo, si continuano ad applicare misure restrittive alla pesca che hanno effetti socio-economici negativi immediati.

Chato Osio (DG MARE), fa presente che il gruppo congiunto speciale del piano d'azione marino esula dalla discussione di oggi. Riguardo alla richiesta di compensazione del Tirreno 2023, risponde che dal file di Cecile Dragon, non gli risulta che ci sia la richiesta per il meccanismo di compensazione per l'Italia. Si augura che anche l'Italia possa riflettere su questo meccanismo per il 2024, il ragionamento è corretto se escono 200 barche a strascico, il pool di giorni si redistribuisce e questo darebbe maggiore flessibilità. Si rallegra dei commenti positivi sul fatto che il meccanismo stia funzionando, magari non è considerato sufficiente ma c'è un buon riscontro. Rispetto all'implementazione futura del piano West Med, fa presente che dopo il 2025, il piano non finisce e resta valido, l'art 4 e 6 restano validi come tutti i piani adottati in altri bacini, quindi le misure andranno avanti, l'avviso scientifico continua e la maggior parte degli stock ha raggiunto l'MSY e questo dovrà significare che costerà meno pescare le risorse. Circa la durata del piano non crede

che il confronto con i piani della CGPM a 8 anni sia congruo, perché va considerato in un contesto internazionale con dei paesi che non hanno capacità di gestione e per questo avranno imposto delle scadenze diverse. Per la rottamazione, la Francia ha fatto importanti sforzi che sicuramente hanno un forte impatto sulle flotte, ma ci sono paesi che non hanno usato questa misura e le loro flotte sono disequilibrate rispetto alle risorse. È indubbio che c'è la tripla crisi biodiversità, cambiamento climatico e inquinamento ma la cosa che si riesce a gestire al miglior modo ora è la mortalità da pesca. Per rispondere a Vizcarro, precisa che il meccanismo di compensazione serve ad incentivare misure nuove e non misure già esistenti, il nuovo meccanismo infatti non è solo sulla selettività, e come già detto c'è apertura ad eventuali idee per questo.

Antonio Gottardo (Legacoop Agroalimentare) chiede a Chato Osio di verificare ulteriormente se il procedimento amministrativo per meccanismo di compensazione per l'Italia sia stato fatto oppure no.

Il coordinatore passa la parola all' Ing. Emilio Notti, del CNR di Ancona, ricordando che con Fedagri pesca hanno avviato un progetto per capire la fattibilità dell'efficientamento energetico dei motori dei pescherecci.

Emilio Notti (CNR) fa presente che l'analisi inizia con l'analisi di cosa preveda la programmazione del FEAMPA per l'efficientamento energetico. Riguardo ai motori l'art 18 disciplina la possibilità di sostituire il motore secondo alcune condizioni che separano in 3 categorie tutta la flotta, ovvero piccola pesca costiera, imbarcazioni da pesca con traino fino a 24 metri e poi quelle sopra i 24 metri. Per quelle sopra i 24 metri non ci sono opportunità, per le piccole imbarcazioni, c'è una procedura semplificata per la categoria intermedia invece, la possibilità è prevista per quelle che prevedono una riduzione della CO2 del 20% e questo è molto importante per studiare la fattibilità. In ambito Mediterraneo, lo stato attuale della disponibilità dei motori, porta a dire che un salto del 20% della riduzione della CO2 solo con la sostituzione del motore è quasi impossibile, sebbene esistano dei motori più efficienti. I casi di imbarcazioni di pesca con sistemi diversi sono tutte imbarcazioni che non si trovano in contesti europei. Precisa che non si tratta di disponibilità tecnologica, la propulsione a gas naturale liquido in alcuni settori esiste già, ma è una realtà subordinata alla capacità di approvvigionamento di carburante. Prosegue, quindi, sottolineando che il motore forse non è l'elemento chiave per l'efficientamento energetico e che il FEAMPA lascia flessibilità per le realtà locali di capire dove operare con i migliori margini. Cita, ad esempio, la Norvegia che ha capacità tecnologiche mentre il Mediterraneo che ha alcune peculiarità, forse potrebbe puntare su tecnologie molto efficaci e congrue per la realtà mediterranea, ricordando che il FEAMPA cofinanzia, ma il costo rimane in parte a carico dell'impresa: mirare a tecnologie alternative significa fare i conti con il salto tecnologico, pensando all'area in cui vanno applicato. Se vengono considerate invece altre possibilità di intervento sull'apparato propulsivo, le eliche, i dispositivi di bordo se ci si orienta verso queste parti, si possono ottenere risultati interessanti e performanti. Non è opportuno puntare solo sul cambio dei motori. Conclude il suo intervento dicendo che nella piccola pesca, invece, non dovendo garantire alcun margine di riduzione, ai sensi del FEAMPA, si può approcciare il cambio motore diversamente.

Il coordinatore, quindi, sottolinea che va considerata l'area di intervento e che per il Mediterraneo non ci sarebbero tutte queste opportunità e non si potrebbero raggiungere quei livelli stabiliti dal FEAMPA.

Tonino Giardini (Coldiretti) condivide le riflessioni sul sistema logistico dei motori, perché appunto vi sono 810 approdi in Italia che non sono dotati di sistemi di approvvigionamento di combustibili diversi e quindi la richiesta di modificare i motori è difficile da applicare.

Rafael Mas (EMPA) conferma che è impossibile pensare di utilizzare combustibili alternativi perché non ci sono strutture alternative e tutto questo è fantascienza a lunga scadenza. Oggi l'unica è l'elettricità che è alla nostra portata ma non ci sono tecnologie elettriche da installare fattibili, sa che i cinesi iniziano a fabbricare batterie di lunga durata, finora solo per le autovetture ma forse in futuro anche per le barche di un certo tipo e di certe dimensioni. Ad ogni modo ritiene che i cambiamenti strutturali sarebbero troppo grandi e nessuno nel settore farebbe un investimento tale.

Kleio Psarrou (PEPMA) comunica che hanno partecipato ad un incontro e anche loro sanno che questi nuovi motori sono inapplicabili, non c'è lo spazio per queste batterie e l'autonomia era al massimo per 4 ore, dunque, doveva esserci anche un motore classico e il peschereccio non poteva funzionare in sicurezza.

Emilio Notti (CNR) invita questo tavolo a stressare ogni livello istituzionale per osservare le possibilità di efficientamento energetico derivanti da piccoli interventi perché il target di breve termine è possibile individuarlo. Il FEAMPA non può avere velleità avveniristiche ma può essere applicato su tecnologie esistenti e testate e compatibili e che permettano di ottenere risultati. Sul tema dell'elettrificazioni, il FEAMPA non può portare all'ibridizzazione, alcune cose però possono essere elettrificate e alcune imbarcazioni dovrebbero essere collegate a terra nelle aree portuali e non devono più avere bisogno di accendere i motori per fare operazioni in banchina.

Chato Osio (DG MARE) ringrazia Notti e ricorda che il FEAMPA è un piccolo fondo ma si possono fare piccoli passi sull'eliche, sull'eliodinamica degli scafi, tutto l'efficientamento degli attrezzi a mare. Sa che su questo bisogna lavorare e lì si possono raggiungere anche percentuali del 30%. Ricorda che stanno lanciando un progetto attraverso il CINEAM a riguardo e cita alcune iniziative in Olanda e in Bretagna.

Buzzi (WWF) comunica a Chato che anche il WWF fa parte di questo Consorzio e quindi possono portare gli input del MEDAC.

Marzia Piron presenta la richiesta della CE sull'implementazione del Reg Misure tecniche che pone ai Consigli Consultivi alcune domande. Le elenca e spiega come veicolare tutte le risposte. Fa presente che ad alcune domande si potrà rispondere riprendendo i pareri già formulati e altre invece saranno veicolate ai soci. Passa, poi, a presentare ai soci la possibilità di inviare al nuovo futuro Commissario alcune richieste e considerazioni sul suo mandato e ruolo attraverso la piattaforma slido, ricordando che i soci avranno tempo fino a fine novembre.

Il Presidente Marzoa prende la parola e spiega brevemente le motivazioni che hanno portato all'attribuzione del nuovo Premio al merito professionale a Giampaolo Buonfiglio e gli consegna il premio.

GL5

All'apertura dei lavori, il vicepresidente Giampaolo Buonfiglio ringrazia per il premio al merito professionale che gli è stato consegnato dal Presidente Antonio Marzoa e sottolinea che l'importanza e la principale difficoltà del ruolo di presidente del MEDAC è quella di essere super partes tra 40 e 60%. Riconosce una resistenza del settore pesca nell'adeguarsi all'attuale periodo di cambiamento, ma è altrettanto chiaro che la complessità su cui si dovrebbe lavorare, l'approccio ecosistemico e multispecie, non è adeguatamente considerata. Così il distacco tra quel che succede nelle marinerie e quel che accade nelle riunioni internazionali è divenuto incolumabile. Un esempio è proprio il ritardo con cui si sta svolgendo la valutazione socioeconomica dell'impatto del piano pluriennale del Mediterraneo Occidentale. Questi sono i limiti della PCP, su cui il MEDAC dovrebbe raggiungere dei risultati: deve essere proposto qualcosa di innovativo e risolutivo a Bruxelles.

Il coordinatore del GL5 apre i lavori sottolineando il suo sostegno all'assegnazione del premio a Giampaolo Buonfiglio. Illustra l'ordine del giorno, che viene adottato all'unanimità, e lascia la parola a Rosa Caggiano che riferisce che le modifiche al verbale della riunione del 23 novembre 2022, proposte da Antonio Marzoa, sono state rese disponibili in ampio anticipo rispetto alle riunioni perché i soci potessero valutarle. Il verbale viene approvato così come modificato.

Interviene Valerie Lainé (DG MARE) molto velocemente per scusarsi di non aver potuto partecipare perché aveva un altro incontro, ma sottolinea l'importanza di aver consegnato il premio per il valore professionale a Giampaolo Buonfiglio perché lei ha sempre collaborato molto costruttivamente con lui. Nell'intervento ringrazia lui e la sua équipe per il lavoro di tutti questi anni. Giampaolo Buonfiglio risponde che tutto il lavoro positivo di questi anni è stato un risultato comune.

Si procede alla presentazione di Pedro Reis Santos del Consiglio consultivo dei mercati (MAC), che si concentra sull'impatto delle importazioni di pescato da paesi terzi. Il MAC, con sede a Bruxelles, ha 67 membri di 12 Stati Membri, e copre i mercati di tutta l'UE. Le slide allegate illustrano diversi pareri del MAC, che riguardano la parità di condizioni nella commercializzazione dei prodotti pescati, l'armonizzazione dei controlli sulle importazioni per prevenire la pesca illegale, non dichiarata e non regolamentata, nonché il lavoro forzato. Quest'ultimo è ancora in fase di approvazione, ma l'idea è di attivare un database a cui gli stakeholder contribuiranno presentando provenienze di prodotto a cui è associato il lavoro forzato. Un ulteriore passo riguarderà l'ILO, che è la principale convenzione internazionale su questo argomento. Il Segretario Esecutivo del MAC ha parlato con il suo presidente della possibile collaborazione tra MAC e MEDAC su un parere condiviso ed è stato richiesto che in questo frangente si focalizzi l'attenzione su prodotti e problemi specifici del Mediterraneo per evitare il rischio di duplicati. Questa proposta, però, non è stata ancora condivisa con il ComEx del MAC.

Pedro Reis Santos risponde alle domande avanzate alla fine della sua presentazione. Ad Antonio Pucillo (FLAI-CGIL) riferisce che un notevole aumento delle importazioni da parte dell'UE si è verificato dopo la pandemia. Inoltre, sottolinea che le difficoltà nello studio dell'impatto dei prodotti importati sono dovute al fatto che se un prodotto, pescato in un certo paese, viene trasformato in un altro paese, avrà la provenienza dichiarata da quest'ultimo paese. Quindi non sarà più collegato al luogo in cui è stato pescato. Per quanto riguarda la collaborazione tra MAC e MEDAC sul lavoro

forzato, il Segretario esecutivo del MAC propone che il MEDAC invii una lettera a supporto del parere del MAC, che dovrebbe esser pronto a breve, per evitare le eventuali lungaggini imputabili al coinvolgimento di un altro CC oltre al MAC nella stesura definitiva del parere in lavoro.

Il Prof. Malorgio chiede chiarimenti sui respingimenti dei prodotti e sulle modalità attuate nei diversi porti europei. Pedro Reis Santos risponde che i respingimenti non sono molto numerosi da parte degli SM e che le modalità non risultano esser tutte standardizzate. La futura implementazione dell'obbligo di logbook elettronico, al posto del cartaceo, consentirà sicuramente controlli più veloci e standardizzati.

Antonio Marzoa (UNACOMAR) concorda con Rosa Caggiano sull'importanza di condividere pareri tra Consigli Consultivi, focalizzandosi sui punti in comune tra tutti. Le importazioni sono cresciute notevolmente perché la capacità di produzione nazionale sta diminuendo a causa della politica attuata, ma il consumo di pesce continua ad aumentare. Anche la DG MARE ha riconosciuto il rischio di dipendenza da paesi terzi e di perdita di sovranità alimentare (la dipendenza da prodotti ittici di paesi terzi è del 70%). L'UE dispone di reti di distribuzione uniche. In tutto questo, l'impatto principale ricade sui produttori. Questo non sembra essere il modo per raggiungere la sovranità e la sicurezza alimentare e si sta colpendo le attività del settore primario e secondario dell'UE in un esercizio di irresponsabilità. Stiamo assistendo alla demolizione della Casa d'Europa. Pedro Reis Santos risponde che la crisi ucraina e la pandemia hanno avuto impatti sulla catena del valore, ad esempio, per le materie prime che servono per gli imballaggi, che dipendono dalla Russia. La CE ha individuato un gruppo di stakeholders, che si occupano della questione della sicurezza alimentare, perché prendano decisioni nei periodi di crisi, e ha assunto un consulente perché individui strategie di risposta ai periodi di crisi. Nell'ultimo incontro la DG Charlina Vitcheva ha sottolineato che la produzione della pesca ha raggiunto il suo massimo e che ora si punta alla produzione dell'acquacoltura. Il MAC, comunque, è disponibile alla collaborazione.

Il coordinatore conclude l'intervento di Pedro Reis Santos sottolineando che la sostenibilità, tracciabilità e la lotta contro la pesca INN dovrebbero esser valori universali e non più solo europei. Devono essere stabilite pari condizioni con i paesi terzi, considerando quanto è elevata la percentuale delle importazioni. La concorrenza sleale, infatti, non consente di ragionare sul mercato interno Mediterraneo.

Il coordinatore passa la parola a Maria Teresa Spedicato (COISPA) perché dia gli aggiornamenti sul progetto SEAwisE, che ritiene importante che siano condivisi con il MEDAC, che vi ha partecipato. Ricapitola le principali caratteristiche del progetto e del partenariato, riportate anche nella presentazione allegata. La filosofia del progetto è di applicare un approccio ecosistemico per la gestione della pesca. Per quanto riguarda il Mediterraneo, il caso studio ha riguardato lo stato delle specie bentoniche del bacino Adriatico. Riporta, inoltre, alcuni esempi degli indicatori sociali che sono stati calcolati finora. La comprensione della dimensione sociale richiede la conoscenza del lato sociale dell'ecosistema. Nel progetto SEAwisE questo viene considerato da diverse prospettive, quali: il comportamento dei pescatori, la governance e l'impatto sociale. Tutto ciò è finalizzato alla definizione delle comunità di pesca, e l'esperta scientifica invita il MEDAC a partecipare alle prossime riunioni del progetto.

Rosa Caggiano ricorda che il MEDAC ha contribuito alla parte relativa agli indicatori ecologici da utilizzare. Chiede se per gli aspetti sociali abbiano consultato i pareri disponibili sul sito del MEDAC. Spedicato risponde ricordando che il lavoro di definizione di comunità riguarda tutta l'UE e non solo il Mediterraneo. È un approccio che si basa su dati esistenti. Il tentativo è di arrivare a una nuova

definizione, che deve considerare anche input molto locali. In realtà sarebbe interessante il contributo del MEDAC su questo argomento.

Giampaolo Buonfiglio (AgciAgrital) riconosce il valore del progetto presentato, in quanto si propone di attuare un approccio ecosistemico, e ritiene importante che il MEDAC contribuisca nella definizione di comunità di pescatori. È importante che si partecipi per contrastare l'attuale politica di comando e controllo della CE, migliorando la responsabilizzazione dei pescatori, che sono invece sempre più incasellati in un rigido sistema legislativo. Il progetto SEAwisè può essere un'opportunità in questo senso. Kleio Psarrou (PEPMA) chiede chiarimenti sugli scenari che sono stati applicati finora per delineare le comunità di pescatori, e Spedicato le risponde che l'area considerata riguarda sia l'Adriatico che lo Ionio. Il COISPA sta lavorando sullo Ionio Occidentale mentre su quello orientale c'è l'HCMR. In ogni caso, una parte del lavoro impegnativo è il coinvolgimento dei pescatori a livello molto locale. Il concetto di comunità di pesca è complesso perché è composto da una stratificazione di elementi di diverso livello di complessità. È un passo vero verso la co-gestione.

Rosa Caggiano chiede se Maria Teresa Spedicato possa anticipare al MEDAC come sono state identificate finora le comunità di pescatori, cosicché si possa lavorare su una base per poter formulare il contributo dei soci al progetto SEAwisè.

Il coordinatore passa la parola al Prof. Giulio Malorgio perché illustri la presentazione allegata sull'allocazione delle risorse del FEAMP e FEAMPA per gruppi di misure e per paese. L'obiettivo dello studio risiede nella comparazione dell'allocazione di fondi tra FEAMP e FEAMPA da parte dei diversi SM per poter comprendere la programmazione del settore nel prossimo futuro. Il passo successivo sarà la valutazione della performance e dell'efficacia dei fondi ottenuti per studiare come potrebbe essere migliorata l'implementazione delle azioni del FEAMPA a beneficio dei pescatori, delle comunità di pesca e dell'ambiente. Si rimanda alle slide per l'analisi comparativa tra paesi. Complessivamente nel Mediterraneo europeo sono aumentati i fondi per tutti i gruppi di misure, quali: supporto socioeconomico e innovazione, pesca sostenibile, sviluppo locale guidato dalla comunità e supporto ai mercati, passando da un totale del 52% del fondo FEAMP al 56% di tutto il FEAMPA. Antonio Pucillo ricorda a tutti che, nel caso di Francia e Spagna, si parla dell'intero paese e non solo della costa mediterranea.

Gian Ludovico Ceccaroni, come coordinatore del GL1, ritiene che il prossimo passo dovrà considerare l'effettivo utilizzo dei fondi FEAMP nelle diverse misure, così da capire dove si sarebbero dovuti allocare più o meno fondi in base alle necessità degli SM. Si concorda, quindi, che lo studio sarà portato avanti in questo senso.

Interviene Dobrinka Dimova, DG MARE, perché ha inviato i dati dell'effettivo utilizzo del FEAMP da parte degli SM, ma sottolinea che all'interno della CE sono stati applicati diversi metodi di rendicontazione. Insiste, quindi, sull'importanza di mantenere tali dati riservati e di utilizzarli solo a scopi interni al MEDAC. Essendo all'ultimo trimestre di attuazione del FEAMP, quasi tutti gli elementi sono pronti per la valutazione ex-post. Questa fase è stata affidata a un consulente esterno e includerà anche tutti i dati provenienti dagli SM. Durerà ancora tutto il prossimo anno. Anche il FEAMPA dovrà essere valutato nel medio termine. La valutazione intermedia, intanto, dovrà essere fatta a metà 2024. Marzia Piron chiede se sia già in programma presso la DG MARE il lavoro che sta svolgendo il MEDAC. La referente della DG MARE risponde che la valutazione ex-post si concentra sull'efficacia del finanziamento che viene dal FEAMP. Ritiene che sia importante che il MEDAC continui il suo lavoro con l'impostazione adottata finora. Dobrinka Dimova continuerà a collaborare con la squadra che si sta occupando dei dati del FEAMP. Si tratta di una notevole mole di

informazioni, che sono gestite da FAMENET: un gruppo che si occupa di elaborare dai per la CE. Ritiene che sarebbe utile organizzare un incontro separato tra il MEDAC e il gruppo della CE che si sta occupando di questa tematica per non dover attendere la valutazione ex-post. Al momento non è in grado di sapere se il confronto, che sta facendo il MEDAC, sarà fatto anche dalla DG MARE.

Katia Frangoudez (AKTEA) sottolinea l'importanza della valutazione ex-post per poter comprendere quanto è stato effettivamente fatto per il settore delle donne.

Il coordinatore riprende l'argomento precedente perché ritiene che sia importante continuare ad indagare sulla questione dei mercati, che dovrebbero partire da basi comuni e condivise. Bisogna comprendere come viene controllato il prodotto in ingresso in Europa. Ritiene che la collaborazione con il MAC dovrebbe continuare su questi elementi.

Kleio Psarrou (PEPMA) è d'accordo con il coordinatore e fa l'esempio delle importazioni della triglia di fango (*Mullus barbatus*) dalla Bulgaria che arrivano sul mercato greco, con dimensioni inferiori rispetto a quanto consentito ai pescatori greci. Il problema diventa la concorrenza sleale.

Non essendoci ulteriori interventi, il coordinatore, Antonio Pucillo, chiude i lavori del GL5 ringraziando gli interpreti.

Πρωτ .: 260/2023

Ρώμη , 6 Δεκεμβρίου 2023

Πρακτικά των Ομάδων Εργασίας 1 και 5
FH55-Grand Hotel Palatino
Via Cavour 213/M, Ρώμη
11 Οκτωβρίου 2023

Συντονιστές : Gian Ludovico Ceccaroni και Antonio Pucillo

Έγγραφα : Παρουσίαση του Pedro Reis Santos: “Η εργασία του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου των Αγορών για τις επιπτώσεις στις εισαγωγές των τρίτων χωρών ”, παρουσίαση της Maria Teresa Spedicato “ Επικαιροποίηση για τα αποτελέσματα του προγράμματος progetto SEAwise και εργαλεία για την διευκόλυνση της εφαρμογής μίας διαχείρισης της αλιείας που θα βασίζεται στο οικοσύστημα”, παρουσίαση του Giulio Malorgio “FEAMP και FEAMPA Λειτουργικά προγράμματα: καταμερισμός των πόρων ανά ομάδες μέτρων και ανά χώρα ”.

ΟΑ1

Ο συντονιστής Ceccaroni καλωσορίζει τους συμμετέχοντες και ευχαριστεί όλα τα παριστάμενα υπουργεία καθώς και τους εκπροσώπους της DG MARE που είναι συνδεδεμένοι διαδικτυακά. Περνάει κατόπιν στην έγκριση της ημερήσιας διάταξης και παρουσιάζει μερικά σημεία που θα συζητηθούν στα Διάφορα. Ζητάει τέλος να μάθει αν υπάρχουν παρατηρήσεις για την εφαρμογή των πρακτικών της συνάντησης της ΟΕ1 που έλαβε χώρα στην Κύπρο στις 27 Ιουνίου. Τα πρακτικά καθώς και η ημερησία διάταξη εγκρίνονται ομόφωνα. Κηρύσσει την έναρξη των εργασιών και κάνει μία σύντομη αναδρομή στην νομοθεσία που είναι υπό έγκριση και υπό συζήτηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κάνει μία αναφορά ιδιαίτερα στα σημεία που αφορούν τον ερυθρό τόνο, στον Κανονισμό δηλαδή 2023/2053 ο οποίος εγκρίθηκε και συγκεντρώνει όλες τις συστάσεις του ICCAT. Αναφέρει ότι στην Επιτροπή Αλιείας του ΕΚ υποβλήθηκαν οι κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμοί για τα de minimis και σε ότι αφορά την υποχρέωση εκφόρτωσης, ο κανονισμός 5529/2023, και ο Κανον. 5525/2023 για τα μικρά πελαγικά στην Μεσόγειο και ο Κανονισμός 5540 για τα βενθοπελαγικά στην δυτική Μεσόγειο. Υπογράμμισε την σημασία αυτών των πράξεων γιατί επιβεβαιώνουν την σημασία του de minimis. Τέλος, ως προς το θέμα της αποζημίωσης για τα βενθοπελαγικά στην δυτική Μεσόγειο, αναφέρει ότι η ΕΕ υπέβαλε την πρόταση του Κανονισμού ως προς τις αλιευτικές δυνατότητες για το 2024. Λέει επίσης ότι η πρόταση θα συζητηθεί στην συνάντηση του Συμβουλίου των Υπουργών που θα γίνει τον Δεκέμβριο. Ζητάει να μάθει αν υπάρχουν ερωτήσεις.

Ο Giampaolo Buonfiglio (AGCI) ενημερώνει ότι την προηγούμενη μέρα έλαβε χώρα η συνάντηση INTERAC κατά την οποία η ΕΕ έδωσε ορισμένες πληροφορίες που αφορούσαν τον κανονισμό Ελέγχου. Ο ίδιος ζήτησε να γίνουν ορισμένες διευκρινήσεις σχετικά με την πρόβλεψη των CCTV επάνω στα αλιευτικά άνω των 18 μέτρων που παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο να μην συμμορφωθούν με την υποχρέωση εκφόρτωσης. Αναφέρει ότι ο κίνδυνος δεν μπορεί εύκολα να αξιολογηθεί και ζητάει να μάθει πάνω σε ποια βάση θα αξιολογηθεί αυτός ο κίνδυνος λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι σε ορισμένα κράτη μέλη προβλέπονται εξαιρέσεις.

Η εκπρόσωπος της ΕΕ κα Arena, δίνει ορισμένες ασαφείς απαντήσεις σχετικά με αυτό το θέμα και αναφέρει ότι αυτό το μέτρο θα αφορά όλα τα αλιευτικά και ότι οι αξιολογήσεις θα γίνουν ανά περίπτωση. Τέλος αναφέρει ότι επιβεβαιώθηκε ότι τα κράτη μέλη μέχρι τις 31/12/2029 θα μπορέσουν να εξαιρέσουν τα αλιευτικά μέχρι 9 μέτρα από την υποχρέωση για VMS και τα αλιευτικά κάτω από 12 μέτρα δεν θα πρέπει να συμπληρώνουν το ημερολόγιο καταστρώματος για

κάθε ανεξάρτητη αλιευτική δράση. Σε ότι αφορά το άρθρο 39 του Κανονισμού Ελέγχων , που θα έπρεπε να δώσει την δυνατότητα να ρυθμιστεί το θέμα των αλιευτικών με μεγαλύτερη αναγραφόμενη ιπποδύναμη, οι απαντήσεις που δόθηκαν ήταν πολύ γενικές και τόνιζαν ότι είναι ένα ήδη ισχύον μέτρο και ότι τα κράτη μέλη θα έπρεπε να ρυθμίσουν τα προβληματικά θέματα. Θυμίζει όμως ότι σε κάθε περίπτωση δεν το έχει κάνει κανένας μεταξύ των κρατών μελών και κατά συνέπεια παραμένει ένα σοβαρό θέμα.

Ο κος Ceccaroni ευχαριστεί τον κο Buonfiglio και περνάει στο θέμα των προβλεπόμενων από τον κανονισμό κυρώσεων, μέσα από μία παρουσίαση. Διευκρινίζει μερικά σημαντικά θέματα που αφορούν την εκ νέου διάπραξη, τον ορισμό των σοβαρών παραβάσεων και αυτών που θεωρούνται σοβαρές (Άρθρο 40) καθώς και το πρόβλημα των ενδεχόμενων παρεκκλίσεων εφαρμογής μεταξύ των κρατών μελών καθώς και το ποσοστό ανοχής. Τονίζει τέλος και μερικά θετικά μέτρα που αφορούν αυτούς που ασκούν το επάγγελμα συμμορφούμενοι με τους κανόνες. Καλεί τους συμμετέχοντες να κάνουν ενδεχόμενες ερωτήσεις.

Ο Giampaolo Buonfiglio (AGCI) αναφέρει ότι εντός 2 ετών θα τεθεί σε ισχύ η δορυφορική εφαρμογή που αφορά τα μικρά αλιευτικά (μεταξύ 12 και 15 μέτρων) αλλά και όλο το σύστημα των κυρώσεων. Για την εναρμόνιση και την προσαρμογή συνεπώς, θα προβλέπονται μόνον δύο χρόνια. Υπογραμμίζει ότι δεν είναι απόλυτα σαφές το τι σημαίνει ο όρος σοβαρές παραβάσεις.

Η Francesca Biondo (Federpesca) ευχαριστεί τον κο Ceccaroni για την παρουσίασή του που καθιστά σαφές ότι δεν έχει γίνει πάντοτε σεβαστό το κριτήριο της αναλογικότητας γιατί δεν έχει γίνει μία διάκριση μεταξύ της σοβαρής και της μη σοβαρής παράβασης. Αναφέρεται στο παράδειγμα του Άρθρου 10 και στην περίπτωση της Ιρλανδίας και της Γαλλίας όπου το κριτήριο της κλιμακούμενης κύρωσης σε σχέση με την παράβαση που διαπράχθηκε, αντιμετωπίστηκε καλύτερα από την εθνική νομοθεσία. Πιστεύει ότι θα μπορούσε να είναι χρήσιμο εν όψει της εφαρμογής αυτού του Κανονισμού, να γίνει μία ενδεδειγμένη εξέταση από πλευράς της κάθε χώρας προκειμένου να εξασφαλιστεί μία μεγαλύτερη ισότητα. Λέει ότι η Ιταλία υιοθέτησε την πιο μωπική και άκαμπτη στάση ως προς την εφαρμογή μερικών κυρώσεων. Θεωρεί ότι η εφαρμογή των κυρώσεων που αφορούν ένα παράπτωμα ελάσσονος σημασίας, αποτελεί κίνητρο για την μη συμμόρφωση με τους κανόνες.

Η Angeles Cayuela (Andmupes) επιθυμεί να διευκρινίσει ότι σε ότι αφορά τον Κανονισμό Ελέγχων, η πλειοψηφία των πλοιοκτητών προσέχουν ιδιαίτερα αυτούς τους κανόνες. Θεωρεί όμως ότι μερικοί από αυτούς είναι άδικοι και παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας διαρκώς, δίνοντας την εντύπωση ότι οι αλιείς διαπράττουν συνέχεια μόνον σοβαρές παραβάσεις με αποτέλεσμα να μην μπορούν να διεκδικήσουν προσωρινές ενισχύσεις ενώ προβλέπονται μία σειρά από έγγραφα για την επανένταξη των ενισχύσεων παραβιάζοντας κατά συνέπεια τα δικαιώματα των αλιέων.

Ο συντονιστής αναφέρει ότι αυτός ο Κανονισμός δεν είναι εύκολο να τροποποιηθεί, υπάρχουν ελάχιστα και μέγιστα όρια που αφορούν την επιβολή ποινικών κυρώσεων. Το θέμα που αφορά την πρόσβαση στις προβλεπόμενες ενισχύσεις του FEAMPA είναι ένα άλλο θέμα και πολύ συχνά αποτελεί την μεγαλύτερη αιτία αποτροπής.

Ο Chato Osio (DG MARE) μεταφέρει τους χαιρετισμούς της Valerie Lainé. Γνωρίζει ότι η δική του Διεύθυνση δεν ασχολείται με αυτά τα θέματα, θα μεταφέρει όμως τους προβληματισμούς που υπάρχουν.

Ο κος Ceccaroni αναφέρει ότι θα αποσταλεί σχετικά με αυτό το θέμα ένα σημείωμα.

Ο Giampaolo Buonfiglio ζητάει να μάθει ποια είναι η διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών σχετικά με αυτό το θέμα , από την στιγμή που αν η ΕΕ ορίζει τα μέγιστα και τα ελάχιστα το θέμα δεν είναι πλέον αρμοδιότητας των κρατών μελών αλλά της ΕΕ.

Ο συντονιστής παρουσιάζει τα τελευταία στοιχεία που αφορούν τον μηχανισμό αποζημιώσεων του Κανονισμού 2023 /195, και υπογραμμίζει ότι η αποζημίωση του 3,5% θα υπολογιστεί με περίοδο αναφοράς του Κανονισμού για την δυτική Μεσόγειο, το 2015 και το 2017 σε ότι αφορά την αλιευτική προσπάθεια των τρατών. Διευκρινίζει ότι αυτή η αποζημίωση εντάσσεται στο άρθρο 8. Αναφέρεται στις νέες προϋποθέσεις και καινοτομίες ότι δηλαδή τα κράτη μέλη θα μπορούν να υιοθετήσουν ένα νέο ελάχιστο μέγεθος συντήρησης 26 εκ. για τον βακαλάο προκειμένου να έχουν πρόσβαση στην αποζημίωση του 3,5% ή προκειμένου να υπάρξει μία απαγόρευση 4 τουλάχιστον εβδομάδων σε περιοχές και σε περιόδους που θεωρούνται σημαντικές για την αναπαραγωγή των γεννητόρων των αποθεμάτων βακαλάου , συμπεριλαμβανομένων και των επιπέδων βάθους από 150 μέχρι 500 μέτρα. Θα ήταν ενδιαφέρον να συγκεντρωθούν στα διάφορα κράτη μέλη τα μέτρα που αφορούν τις αποζημιώσεις και ενδεχομένως να γίνει κατανοητό αν έχουν υπάρξει προβληματικές και εν όψει των μελλοντικών εξελίξεων. Κατόπιν περνάει στην παρουσίαση της πρότασης κανονισμού για τις αλιευτικές ευκαιρίες για το 2024 και επιβεβαιώνει το *baseline* 2015 – 2017. Η πρόταση προβλέπει και ένα καινούργιο ελάχιστο μέγεθος για τον βακαλάο καθώς και την ενίσχυση τεχνικών μέτρων προκειμένου να γίνουν σεβαστοί οι κανόνες και να βελτιωθούν τα αποθέματα του βακαλάου. Έχει επίσης εισαχθεί ένα νέο ελάχιστο μέγεθος για την ερυθρά και μπλέ γαρίδα με τα τεχνικά σχετικά μέτρα. Τα ερωτήματα που θέτει αφορούν τον έλεγχο της εφαρμογής της αποζημίωσης στα διάφορα κράτη μέλη το 2023 , το πως θα μπορούσε να βελτιωθεί ο μηχανισμός και κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί και σε άλλες περιοχές. Τίθεται κατόπιν το ερώτημα αν το 3,5% που προτείνεται για το *baseline* 2015-2017 είναι ένα επαρκές μέτρο ή όχι. Θα ήταν χρήσιμο να υπάρξει και μία δική μας άποψη. Ζητάει από τους παριστάμενους να εστιάσουν στις 3 αυτές απαντήσεις προκειμένου να υπάρξει μία άποψη του MEDAC σχετικά με την αποζημίωση.

Ο Chato Osio (DG MARE) αναφέρει ότι ο μηχανισμός αποζημίωσης έχει προστεθεί στα πολυετή προγράμματα για την Δυτική Μεσόγειο, το 2022 εφαρμόστηκε για πρώτη φορά και χρησιμοποιήθηκε από την Ισπανία για 16 αλιευτικά και μεταξύ Ισπανίας και Γαλλίας για 24 και 57 αλιευτικά στον Κόλπο του Λέοντα. Κατά συνέπεια το 2022 υπήρξε η πρώτη χρονιά. Ανακοινώνει ότι το 2023 έλαβαν 2 αιτήματα από πλευράς της Ισπανίας για την παράκτια περιοχή για 563 αλιευτικά ως προς την χωρο-χρονική απαγόρευση καθώς και ένα άλλο αίτημα για το μέτρο επιλεξιμότητας (μάτι 50 τετράγωνο στον σάκο) για ένα άλλο τμήμα του στόλου. Αναφέρει ότι δόθηκε και αυτή η αποζημίωση για 22 αλιευτικά. Κατά συνέπεια η Ισπανία θα έχει το 2023 , 3428 μέρες επιπλέον για την παράκτια αλιεία και 853 για την αλιεία σε βαθιά ύδατα. Για την Γαλλία, 443 επιπλέον μέρες για 55 αλιευτικά , ενώ η Ιταλία δεν έχει υποβάλλει αίτημα για τον μηχανισμό αποζημίωσης. Σε ότι αφορά το NON-paper, ο μηχανισμός έχει προβλέψει περαιτέρω στοιχεία και θα συζητηθεί κατά την διάρκεια της συνάντησης Agrifish του Δεκεμβρίου. Συνδέεται με την επιστημονική άποψη ως προς την αλιευτική προσπάθεια για το 2024 και η λογική του είναι ότι δεν μπορεί να υπάρχει μία καθαρή αύξηση ημερών από την μία χρονιά στην άλλη. Σε ότι αφορά την επιστημονική γνωμοδότηση, το STECF έχει οργανώσει την συνάντηση για τα βενθοπελαγικά αποθέματα στην δυτική Μεσόγειο και η τελική έκθεση θα αξιολογηθεί από μία μίνι Ολομέλεια. Το STECF αξιολόγησε 20 αποθέματα στην GSA 9-10-11 και μολονότι λείπουν δεδομένα, οι αναλύσεις δείχνουν ότι σε 8 αποθέματα παρατηρείται σημαντική υπεραλίευση ενώ σε 6 αποθέματα φαίνεται

να βρισκόμαστε κοντά στο MSY. Υπάρχουν συνεπώς καλές ενδείξεις, ενώ παραμένει κρίσιμη η κατάσταση του βακαλάου και της γαρίδας βαθένων υδάτων. Επανερχόμενοι στον Κανονισμό για το 2024, τα μέτρα θα εφαρμοστούν μετά το AgriFish. Σε ότι αφορά τον μηχανισμό αποζημίωσης, ο Chato Osio θεωρεί ότι είναι σημαντικός προκειμένου να δημιουργηθούν κίνητρα για βέλτιστες πρακτικές. Θεωρεί ότι ήδη έχουμε φτάσει σε ένα σημαντικό επίπεδο. Ως προς την επιλεξιμότητα, αναφέρει ότι προωθούν μία σύμβαση πλαίσιο για την απεξάρτηση από τον άνθρακα σε σχέση με τα αλιευτικά εργαλεία με σκοπό να αναπτυχθούν εργαλεία με μειωμένη ελκτική δύναμη του κινήτηρα με στόχο να βελτιωθεί η ενεργειακή αποτελεσματικότητα των καταναλώσεων. Είναι ένα πρόγραμμα που ξεκίνησε από το CINEA και υπάρχει ήδη μία κοινοπραξία που ασχολείται με το θέμα.

Ο Giampaolo Buonfiglio ζητάει διευκρινήσεις για την Ιταλία γιατί στο Τυρρηνικό θα πρέπει να έχει δοθεί μία αποζημίωση με εξαίρεση δύο τομείς που παραιτήθηκαν. Επίσης υπήρξε και μία συμπληρωματική απαγόρευση. Επειδή οι αλιευτικές ευκαιρίες για το 2024 θα πρέπει να είναι οι τελευταίες, δηλαδή η 5^η χρονιά που προβλέπεται από τον Κανονισμό για την δυτική Μεσόγειο προκειμένου να υπάρξει μείωση κατά 40% , τίθεται το ερώτημα αν υπάρχει ήδη κάποια συζήτηση για όσα θα συμβούν από το 2025 και μετά αφού υπάρχει κίνδυνος να φτάσουμε πέρα από το προβλεπόμενο 40%.

Ο πρόεδρος Marzoa ευχαριστεί τον Chato Osio και υπογραμμίζει ότι ο μηχανισμός αντιστάθμισης λειτουργεί καλά. Διευκρινίζει όμως ότι στην περίπτωση της Ισπανίας, το STECF κατέγραψε ότι τα πράγματα έχουν βελτιωθεί και μολονότι υπάρχει μια πολυπαραγοντική κρίση που οφείλεται και στην κλιματική αλλαγή και στην ρύπανση, στον νέο κανονισμό γίνεται αναφορά στο να εφαρμοστεί το Πολυετές Πρόγραμμα στην δυτική Μεσόγειο. Αναφέρει ότι διακυβεύονται θεμελιώδη δικαιώματα και ότι ένα από αυτά είναι το δικαίωμα στην εργασία. Η ισπανική νομοθεσία ορίζει ένα σύνολο 260 εργάσιμων ημερών τον χρόνο ενώ αυτή την στιγμή στην Ισπανία μερικά αλιευτικά έχουν μόνον από 90 έως 140 μέρες το χρόνο. Αυτό αποτελεί παράβαση ως προς το δικαίωμα στην εργασία. Το STECF αναγνωρίζει την ανάγκη για μία ολιστική προσέγγιση αλλά περιορίζεται στο να το εφαρμόζει με βάση μία ενδογαμική προσέγγιση που περιορίζεται στην αλιευτική δράση αυτή καθαυτή ενώ θα ήταν αναγκαία μία σφαιρική άποψη που λαμβάνει υπόψη και επενεργαί πάνω σε κάθε πραγματικότητα που επηρεάζει τον πόρο , δίχως να αγνοούνται τα κριτήρια διακυβέρνησης και συνδιαχείρισης. Τονίζει επίσης ότι είναι ανεπαρκές ένα διάστημα πέντε ετών, εκεί όπου τα νέα διαχειριστικά προγράμματα προβλέπουν διαστήματα οκτώ ετών που πα'όλο που είναι σύντομα θα μπορούσαν να εκπροσωπούν μία καλύ λύση ενώ από την άλλη δείχνουν ότι η Επιτροπή αρχίζει μάλλον να κατανοεί τόσο σύντομα χρονικά διαστήματα δεν είναι πλέον εφαρμόσιμα. Ολοκληρώνει θυμίζοντας ότι όλες οι δομές που στηρίζουν και επιτέπουν την αλιευτική δράση, ελέγχουν τον όγκο των εκφορτώσεων και αναφέρονται καθημερινά στη Δημόσια Διοίκηση.

Ο José Maria Gallart (Ceresca) εκμεταλλεύεται την παρουσία της DG MARE και εστιάζει την προσοχή του στην πρόταση μείωσης που θα υποβληθεί τον Δεκέμβριο. Αναφέρεται για παράδειγμα στον στόλο της Ανδαλουσίας όπου 92 αλιευτικά μετά από χρόνια εφαρμογής, κατέγραψαν 162 ημέρες εργασίας ετησίως. Αναφέρει ότι αν ο Επίτροπος ζητήσει περαιτέρω μειώσεις τον Δεκέμβριο, θα υπάρξει μετακίνηση πέρα από το όριο του 40% και πέρα από το δικαίωμα στην εργασία. Στο σημείο αυτό ζητάει να γίνει μία ειλικρινής συζήτηση για τα προγράμματα απόσυρσης με τα κράτη μέλη από την στιγμή που η αλιεία είναι καταδικασμένη να τελειώσει.

Η Francesca Biondo (Federpesca) υπογραμμίζει ότι προκειμένου να γίνει αξιολόγηση των ενδεχόμενων προτάσεων για μέτρα αποζημίωσης, θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι το baseline αντιπροσωπεύει μία κατάσταση που δεν είναι πλέον η ίδια από την στιγμή που στο μεταξύ προκηρύχτηκαν διαγωνισμοί για απόσυρση. Ακόμη και σήμερα διανέμονται οι μέρες αλιείας στα πλαίσια αυτού που είναι το εθνικό νηολόγιο του στόλου όπου καταγράφονται όλα τα αλιευτικά που έχουν άδεια για τράτα και όχι μόνον αυτά που την χρησιμοποιούν.

Η Rosalie Crespin (CNPMEM) συμφωνεί ότι οι χωρο-χρονικοί περιορισμοί στον Κόλπο του Λέοντα, 6000 km², μία επιφάνεια και ένα μέρος της γαλλικής αλιευτικής δράσης που δεν είναι αμελητέα από την κοινωνικο-οικονομική άποψη και που εφαρμόστηκαν με τους Ισπανούς συναδέλφους έδειξαν ότι είναι αποτελεσματικά ως προς τα διαχειριστικά προγράμματα. Το 2022 το ένα τρίτο του στόλου πήγε για απόσυρση και αυτό θα πρέπει να αξιολογηθεί. Πέραν αυτού, εκτός από το πρόγραμμα δυτικής Μεσογείου είναι απαραίτητο να θυμίσουμε την κρίση του κορονοϊού, την αύξηση της τιμής του πετρελαίου καθώς και όλους εκείνους τους παράγοντες για τους οποίους ο τομέας δεν φέρει την ευθύνη. Είναι επίσης αναγκαίο να ληφθεί υπόψη η οικονομική και κοινωνική δυναμική στο πρόγραμμα δράσης και να μην λαμβάνεται υπόψη μόνον από την περιβαλλοντική άποψη. Τα αποτελέσματα που παρουσιάστηκαν στην DG MARE και που αφορούν την αξιολόγηση των αποθεμάτων, δείχνουν ότι έχει καταγραφεί κάποια βελτίωση και θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ο χρόνος για την βιολογική αντίδραση.

Ο Mario Vizcarro (FNCCP), αναφέρει ότι έγινε δεκτή αυτή η διαδικασία «ατλαντοποίησης» όπως τα τας και οι ποσοτώσεις αλλά μετά από 4 χρόνια εφαρμογής του προγράμματος για την δυτική Μεσόγειο, υπάρχουν διαφορετικά συστήματα ποσοτώσεων και ημερών χωρίς καμία εναρμόνιση. Ο κανόνας αφορούσε πάντοτε την μείωση του αριθμού των ημερών και τώρα φτάσει οι αποζημιώσεις των ημερών που ισχύουν μόνον αν εφαρμόζονται μερικά μέτρα, όπως ένα 3.5% των ημερών, δίχως να ληφθεί υπόψη ότι έχουν ήδη χαθεί 22 μέρες λόγω των απαγορεύσεων. Είναι λοιπόν σαφές ότι η εφαρμογή του προγράμματος είχε ένα πολύ μεγάλο κόστος αλλά δεν έλυσε το πρόβλημα ενώ όλοι ανησυχούν για το μέλλον.

Ο Stephan Beaucher (Medreact) ζητάει από την κα Crespin περισσότερες διευκρινήσεις ως προς τα στοιχεία που αφορούν τον Κόλπο του Λέοντα και θυμίζει κάτι δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η απαγόρευση επιβλήθηκε προκειμένου να προστατευτούν οι γεννήτορες.

Η κα Crespin απαντάει ότι θα ελέγξει με μεγαλύτερη προσοχή τα συμπεράσματα του IFREMER και θα του απαντήσει σύντομα.

Ο Πρόεδρος Marzoa αναφέρεται στην συνάντηση της κοινής ειδικής ομάδας για το Πρόγραμμα Δράσης που οργανώθηκε από την DG MARE στις 6 Οκτωβρίου και θυμίζει ότι θα πρέπει να αποφευχθούν τα πιεστικά χρονοδιαγράμματα και οι κοντινές προθεσμίες. Δεν είναι δυνατόν να δουλεύει κανείς πάντοτε υπό πίεση. Τα κράτη μέλη επέκριναν σαφώς το πρόγραμμα δράσης θυμίζοντας ότι πρόκειται για μία πρόταση μονομερή της ΕΕ με ένα ιδιαίτερα φιλόδοξο χρονοδιάγραμμα που δεν είναι υποχρεωτικό αλλά έχει εθελοντικό χαρακτήρα. Παρ'όλ'αυτά η ΕΕ πιέζει τα κράτη μέλη και προσπαθεί να τα υποχρεώσει να ορίσουν έναν οδικό χάρτη χωρίς προηγουμένως να λάβουν υπόψη τους για παράδειγμα της προσέγγιση της FAO για άλλα ΟΕCM, ενώ για μία ακόμη φορά οι κοινωνικοοικονομικές πτυχές δεν λαμβάνονται υπόψη. Θυμίζει ότι υπάρχει μία γνωμοδότηση του CESE που μεταξύ των άλλων καταλογίζει ευθύνες στην ΕΕ για την έλλειψη μίας μελέτης για τις κοινωνικο-οικονομικές επιπτώσεις του προγράμματος δράσης. Θεωρεί ότι ο κλάδος δεν θα πρέπει να καταπιέζεται αλλά θα πρέπει να εμπλακεί στην διαδικασία

λήψης αποφάσεων. Αναφέρεται στην παρέμβαση ενός εκπροσώπου της ΕΕ που ανέφερε ότι σε ορισμένες περιοχές η απόσυρση θα είναι ο μοναδικός τρόπος για να προστατευτεί το θαλάσσιο περιβάλλον. Δεν υπάρχει όμως συμφωνία σχετικά με το ποιες είναι οι πραγματικές επιπτώσεις της αλιευτικής δράσης στον πυθμένα. Υπάρχουν όμως μελέτες που αναφέρουν ακριβώς το αντίθετο. Θα πρέπει να ξεκινήσει μία επιστημονική συζήτηση γιατί στο μεταξύ συνεχίζουν να εφαρμόζονται περιοριστικά προς την αλιεία μέτρα που έχουν άμεσες αρνητικές κοινωνικο-οικονομικές επιπτώσεις.

Ο Chato Osio (DG MARE), αναφέρει ότι η κοινή ειδική ομάδα του θαλάσσιου προγράμματος δράσης δεν έχει σχέση με την σημερινή συζήτηση. Σε ότι αφορά το αίτημα αποζημίωσης του Τυρρηνικού 2023, απαντάει ότι από τα στοιχεία της Cecile Dragon δεν προκύπτει ότι υπάρχει αίτημα για τον μηχανισμό αποζημίωσης για την Ιταλία. Εκφράζει την ευχή να μπορέσει και η Ιταλία να σκεφτεί αυτόν τον μηχανισμό για το 2024. Το σκεπτικό είναι σωστό, αν βγουν 200 τράτες ο αριθμός των ημερών θα ανακατανέμετο και αυτό θα δημιουργούσε μεγαλύτερη ευελιξία. Εκφράζει την ικανοποίησή του για τα θετικά σχόλια για την εύρυθμη λειτουργία του μηχανισμού. Ενδεχομένως τα πράγματα δεν είναι ακόμη επαρκή αλλά υπάρχει πρόοδος σε ότι αφορά την μελλοντική εφαρμογή του προγράμματος West Med, ενώ αναφέρει ότι μετά το 2025 το πρόγραμμα δεν τελειώνει και παραμένει σε ισχύ. Τα άρθρα 4 και 6 παραμένουν σε ισχύ όπως όλα τα προγράμματα που υιοθετήθηκαν σε άλλες λεκάνες. Τα μέτρα συνεπώς θα συνεχιστούν, η επιστημονική γνωμοδότηση συνεχίζει να υπάρχει και το μεγαλύτερο μέρος των αποθεμάτων έχει φτάσει το MSY. Αυτό σημαίνει ότι θα κοστίζει λιγότερο η αλιεία των αλιευτικών πόρων. Σε ότι αφορά την διάρκεια του προγράμματος, δεν πιστεύει ότι η σύγκριση με τα προγράμματα της ΓΕΑΜ σε 8 χρόνια είναι λογική γιατί αυτό γίνεται σε ένα διεθνές πλαίσιο με χώρες που δεν έχουν διαχειριστική ικανότητα και για τον λόγο αυτό θα πρέπει να υπάρξουν διαφορετικές προθεσμίες. Σε ότι αφορά την απόσυρση, η Γαλλία έχει καταβάλει σημαντικές προσπάθειες που δίχως άλλο επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τους στόλους. Υπάρχουν όμως χώρες που δεν χρησιμοποίησαν αυτό το μέτρο και οι στόλοι τους παρουσιάζουν μία έλλειψη ισορροπίας σε σχέση με τους αλιευτικούς πόρους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχει η τριπλή κρίση της βιοποικιλότητας, της κλιματικής αλλαγής και της ρύπανσης αλλά αυτό που καταφέρνουμε τώρα να διαχειριστούμε με τον καλύτερο τρόπο, είναι η αλιευτική θνησιμότητα. Απαντώντας στον κο Vizcarro αναφέρει ότι ο μηχανισμός αποζημίωσης χρησιμεύει στην δημιουργία κινήτρων για την λήψη νέων μέτρων και δεν αναφέρεται σε ήδη υπάρχοντα μέτρα. Πράγματι ο νέος μηχανισμός δεν αφορά μόνον την επιλεκτικότητα και όπως ήδη αναφέρθηκε είναι όλοι ανοιχτοί σε καινούργιες ιδέες.

Ο Antonio Gottardo (Legacoop Agroalimentare) ζητάει από τον Chato Osio να ελέγξει περαιτέρω αν η διοικητική διαδικασία για τον μηχανισμό αποζημίωσης για την Ιταλία, έχει ολοκληρωθεί ή όχι. Ο συντονιστής δίνει τον λόγο στον κο Emilio Notti, από CNR στην Ανκόνα, θυμίζοντας ότι με την Fedagrivesca ξεκίνησε ένα πρόγραμμα προκειμένου να γίνει κατανοητή η δυνατότητα ενεργειακής ενίσχυσης των κινητήρων των αλιευτικών.

Ο Emilio Notti (CNR) αναφέρει ότι η ανάλυση ξεκινάει με την ανάλυση του τι προβλέπει ο προγραμματισμός του FEAMPA για την ενεργειακή αποδοτικότητα. Σε ότι αφορά τους κινητήρες, το άρθρο 18 διέπει την δυνατότητα αντικατάστασης του κινητήρα σύμφωνα με ορισμένες προϋποθέσεις που χωρίζουν σε τρεις κατηγορίες όλο τον στόλο, δηλαδή μικρή παράκτια αλιεία, τράτες μέχρι 24 μέτρα και τράτες άνω των 24 μέτρων. Για τις τράτες άνω των 24 μέτρων δεν υπάρχουν ευκαιρίες, για τα μικρά αλιευτικά υπάρχει μία απλοποιημένη διαδικασία για την ενδιάμεση κατηγορία ενώ προβλέπεται μία δυνατότητα για όσα αλιευτικά προβλέπουν μία μείωση

του CO2 κατά 20%. Αυτό είναι πολύ σημαντικό προκειμένου να μελετηθεί η εφαρμοσιμότητα. Σε μεσογειακό πλαίσιο, η παρούσα κατάσταση της διαθεσιμότητας των κινητήρων μας οδηγεί στο να λέμε ότι ένα άλμα της τάξης του 20% μόνον με την αντικατάσταση των κινητήρων, είναι σχεδόν αδύνατο ακόμη και αν υπάρχουν πιο αποτελεσματικοί κινητήρες. Οι περιπτώσεις αλιευτικών με διαφορετικά συστήματα αφορούν αλιευτικά που δεν βρίσκονται στην Ευρώπη. Διευκρινίζει ότι δεν πρόκειται για τεχνολογική διαθεσιμότητα, σε ορισμένους τομείς υπάρχουν ήδη κινητήρες πρόωσης με φυσικό υγρό αέριο είναι όμως μία πραγματικότητα που εξαρτάται από την δυνατότητα εφοδιασμού με καύσιμο. Συνεχίζει κατόπιν υπογραμμίζοντας ότι ο κινητήρας δεν είναι ενδεχομένως το στοιχείο κλειδί για την ενεργειακή αποδοτικότητα και ότι ο FEAMPA έχει κάποια ελαστικότητα για την τοπική πραγματικότητα προκειμένου να γίνει κατανοητό που μπορεί να δράσει κανείς με περισσότερα περιθώρια. Αναφέρεται για παράδειγμα στην Νορβηγία που διαθέτει τεχνολογικές δυνατότητες ενώ η Μεσόγειος που έχει ορισμένες ιδιαιτερότητες θα μπορούσε ενδεχομένως να εστιάσει σε ιδιαίτερα αποτελεσματικές τεχνολογίες που συνάδουν με την μεσογειακή πραγματικότητα. Θυμίζει ότι το FEAMPA συγχρηματοδοτεί αλλά το κόστος εν μέρει το αναλαμβάνει η επιχείρηση. Το να στοχεύει κανείς σε εναλλακτικές τεχνολογίες σημαίνει ότι λογαριάζεται με το τεχνολογικό άλμα με αναφορά στους τομείς όπου θα εφαρμοστούν όλα αυτά. Αν αντίθετα ληφθούν υπόψη άλλες δυνατότητες παρέμβασης στο σύστημα πρόωσης, στους έλικες, στον εξοπλισμό επάνω στο αλιευτικό, θα μπορούσαν να επιτευχθούν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα αποτελέσματα. Δεν είναι σκόπιμο να στοχεύσει κανείς μόνον στην αλλαγή των κινητήρων. Ολοκληρώνει την παρέμβασή του λέγοντας ότι στην αλιεία μικρής κλίμακας αντίθετα, από την στιγμή που δεν είναι υποχρεωτικό να υπάρξει εγγύηση για κανένα περιθώριο μείωσης, σύμφωνα με τον FEAMPA θα μπορούσε να προσεγγιστεί διαφορετικά η αλλαγή του κινητήρα.

Ο συντονιστής υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η περιοχή παρέμβασης και ότι για την Μεσόγειο δεν θα υπάρξουν όλες αυτές οι ευκαιρίες και δεν θα μπορέσουν να επιτευχθούν όλα τα επίπεδα που έχουν οριστεί από τον FEAMPA.

Ο Tonino Giardini (Coldiretti) συμφωνεί με τις σκέψεις που διατυπώθηκαν για το σύστημα μέριμνας των κινητήρων γιατί υπάρχουν στην Ιταλία 810 λιμένες προσέγγισης που δεν έχουν συστήματα εφοδιασμού με διαφορετικά καύσιμα και κατά συνέπεια το αίτημα αλλαγής των κινητήρων είναι δύσκολο στην εφαρμογή του.

Ο Rafael Mas (EMPA) επιβεβαιώνει ότι είναι αδύνατον να σκεφτεί κανείς να χρησιμοποιήσει εναλλακτικά καύσιμα γιατί δεν υπάρχουν εναλλακτικές δομές και όλα αυτά αποτελούν επιστημονική φαντασία. Το μόνο στο οποίο μπορούμε να έχουμε πρόσβαση σήμερα είναι ο ηλεκτρισμός αλλά δεν υπάρχουν ηλεκτρικές τεχνολογίες που θα μπορούσαν εύκολα να εγκατασταθούν. Γνωρίζει ότι οι κινέζοι αρχίζουν να κατασκευάζουν μπαταρίες μακράς διάρκειας. Μέχρι στιγμής αφορούν μόνον τα αυτοκίνητα αλλά ενδεχομένως στο μέλλον θα μπορούσαν να αφορούν και αλιευτικά συγκεκριμένου τύπου και διαστάσεων. Σε κάθε περίπτωση θεωρεί ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι πολύ μεγάλες και κανείς στον κλάδο δεν θα έκανε μία τέτοια επένδυση.

Η Κλειώ Ψαρρού (ΠΕΠΜΑ) ανακοινώνει ότι πήραν μέρος σε μία συνάντηση και ότι και αυτοί γνωρίζουν ότι τα μέτρα για τους νέους κινητήρες είναι ανεφάρμοστα. Δεν υπάρχει χώρος για αυτές τις μπαταρίες και η αυτονομία τους είναι το πολύ 4 ώρες. Θα πρέπει συνεπώς να υπάρχει και ένας κλασικός κινητήρας για να μπορεί να λειτουργεί με ασφάλεια το αλιευτικό.

Ο Emilio Notti (CNR) καλεί όλους τους παρευρισκόμενους να ασκήσουν πίεση σε κάθε θεσμικό επίπεδο προκειμένου να παρατηρήσουν τις δυνατότητες της ενεργειακής αποτελεσματικότητας

που προκύπτει από μικρές παρεμβάσεις γιατί είναι δυνατόν να εντοπιστεί ο βραχυπρόθεσμος στόχος. Το FEAMPA δεν μπορεί να έχει πόθους για το μέλλον μπορεί όμως να επικεντρωθεί σε υπάρχουσες τεχνολογίες που είναι δοκιμασμένες και συγκρίσιμες και που επιτρέπουν την επίτευξη αποτελεσμάτων. Σε ότι αφορά το θέμα της ηλεκτροδότησης, το FEAMPA δεν μπορεί να οδηγήσει στην υβριδοποίηση. Μερικά όμως πράγματα μπορούν να ηλεκτροδοτηθούν και μερικά αλιευτικά θα πρέπει να είναι γειωμένα στην περιοχή των λιμένων και δεν θα πρέπει πλέον να ανάβουν τους κινητήρες προκειμένου να εργαστούν στην αποβάθρα.

Ο Chato Osio (DG MARE) ευχαριστεί τον κο Notti και θυμίζει ότι το FEAMPA είναι ένα μικρό ταμείο, μπορούν να γίνουν όμως μικρά βήματα σε ότι αφορά τους έλικες, την ηλιοδυναμική των αλιευτικών και την αποτελεσματικότητα των εργαλείων στην θάλασσα. Γνωρίζει ότι θα πρέπει να υπάρξει περαιτέρω ενασχόληση με το θέμα και στο σημείο αυτό τα ποσοστά μπορεί να φτάσουν και το 30%. Θυμίζει ότι ξεκινούν ένα πρόγραμμα στο CINEAM, σχετικά με αυτό το θέμα και αναφέρεται σε μερικές πρωτοβουλίες που έχουν ληφθεί στην Ολλανδία και την Μεγάλη Βρετανία. Ο κος Buzzzi (WWF) ανακοινώνει στον Chato Osio ότι και το WWF αποτελεί μέρος αυτής της Κοινοπραξίας και κατά συνέπεια μπορούν να μεταφέρουν και τις απόψεις του MEDAC.

Η Marzia Piron παρουσιάζει το αίτημα της ΕΕ για την εφαρμογή του Κανονισμού για τα τεχνικά μέτρα που θέτει στα γνωμοδοτικά συμβούλια μερικά ερωτήματα. Τα παραθέτει και εξηγεί πως θα μπορούσαν να δρομολογηθούν οι απαντήσεις. Αναφέρει ότι σε μερικά ερωτήματα θα μπορούσε να δοθεί απάντηση με βάση τις γνωμοδοτήσεις που έχουν ήδη γίνει ενώ άλλες ερωτήσεις θα αποσταλούν στα μέλη. Περνάει κατόπιν στην παρουσίαση στα μέλη της δυνατότητας να αποστείλουν στον νέο μέλλοντα Επίτροπο μερικά αιτήματα και σκέψεις σχετικά με την εντολή του και τον ρόλο του, μέσα από την πλατφόρμα slide. Θυμίζει ότι τα μέλη έχουν καιρό μέχρι τον Νοέμβριο.

Ο Πρόεδρος Marzoa παίρνει τον λόγο και εξηγεί εν συντομία τους λόγους που οδήγησαν στην απονομή του νέου βραβείου επαγγελματικής αρετής στον Giampaolo Buonfiglio. Κατόπιν του απονέμει το βραβείο.

OE 5

Κατά τη έναρξη των εργασιών ο αντιπρόεδρος Giampaolo Buonfiglio ευχαριστεί για το βραβείο επαγγελματικής αρετής που του απονεμήθηκε από τον πρόεδρο Antonio Marzoa και υπογραμμίζει ότι η σημασία και η βασική δυσκολία του ρόλου του προέδρου του MEDAC έγκειται στην ισορροπία μεταξύ του 60% και του 40%. Αναγνωρίζει ότι έχει υπάρξει μία αντίσταση του κλάδου αλιείας ως προς την προσαρμογή στην παρούσα περίοδο αλλαγών αλλά είναι εξ' ίσου σαφές ότι η πολυπλοκότητα που καλείται κανείς να αντιμετωπίσει, η οικοσυστημική προσέγγιση και τα πολλαπλά είδη δεν λαμβάνονται επαρκώς υπόψη. Για τον λόγο αυτό έχει δημιουργηθεί ένα αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ αυτού που συμβαίνει στα αλιευτικά και αυτού που λαμβάνει χώρα στις διεθνείς συναντήσεις. Ένα παράδειγμα αποτελεί η καθυστέρηση με την οποία γίνεται η κοινωνικο-οικονομική αξιολόγηση ως προς τις της ΚΑΛΠ επί των οποίων το MEDAC θα πρέπει να καταλήξει σε αποτελέσματα. Θα πρέπει να προταθεί κάτι καινοτόμο και αποφασιστικό στις Βρυξέλλες. Ο συντονιστής της OE5 ξεκινάει τις εργασίες υπογραμμίζοντας την στήριξή του στην απόφαση απονομής του βραβείου στον Giampaolo Buonfiglio. Ανακοινώνει την ημερησία διάταξη η οποία γίνεται δεκτή ομόφωνα και αφήνει τον λόγο στην Rosa Caggiano που αναφέρεται στις αλλαγές στα πρακτικά της συνεδρίασης της 23^{ης} Νοεμβρίου 2022. Οι αλλαγές αυτές προτάθηκαν από τον Antonio Marzoa και κοινοποιήθηκαν αρκετό χρόνο πριν από τις συναντήσεις ούτως ώστε να μπορέσουν τα μέλη να τις αξιολογήσουν. Τα πρακτικά εγκρίνονται μαζί τις αλλαγές.

Παρεμβαίνει η Valerie Lainé (DG MARE) και εν συντομία ζητάει συγνώμη που δεν μπόρεσε να πάρει μέρος γιατί είχε μία άλλη συνάντηση. Υπογραμμίζει πόσο σημαντική είναι η απονομή του βραβείου επαγγελματικής αρετής στον Giampaolo Buonfiglio γιατί εκείνη είχε πάντοτε μία ιδιαίτερα εποικοδομητική συνεργασία μαζί του. Στην παρέμβασή της ευχαριστεί εκείνον και την ομάδα του για όλα όσα έχουν κάνει όλα αυτά τα χρόνια. Ο Giampaolo Buonfiglio απαντάει ότι όλα όσα θετικά έγιναν αυτά τα χρόνια ήταν αποτέλεσμα κοινής προσπάθειας. Γίνεται κατόπιν η παρουσίαση του Pedro Reis Santos από το γνωμοδοτικό συμβούλιο των αγορών (MAC), που επικεντρώνεται στις επιπτώσεις των εισαγωγών αλιείας από τρίτες χώρες. Το MAC που έχει έδρα τις Βρυξέλλες, έχει 67 μέλη από 12 κράτη μέλη και καλύπτει τις αγορές όλης της ΕΕ. Οι συνημμένες διαφάνειες δείχνουν διάφορες γνωμοδοτήσεις του MAC που αφορούν την ισότητα των συνθηκών εμπορίας των αλιευμάτων, την εναρμόνιση των ελέγχων επί των εισαγωγών προκειμένου να αποφευχθεί η παράνομη, μη δηλωμένη και μη ρυθμιζόμενη αλιεία καθώς και η καταναγκαστική εργασία. Την χρονιά αυτή βρίσκεται ακόμη σε φάση έγκρισης αλλά η ιδέα είναι να ενεργοποιηθεί μία βάση δεδομένων όπου οι εμπλεκόμενοι θα συμβάλουν παρουσιάζοντας ονομασίες προέλευσης που συνδέονται με την καταναγκαστική εργασία. Ένα περαιτέρω βήμα αφορά το Διεθνές Γραφείο Εργασίας που είναι η βασική διεθνής σύμβαση σχετικά με αυτό το θέμα. Ο Εκτελεστικός Γραμματέας του MAC έχει μιλήσει με τον πρόεδρό του ως προς την ενδεχόμενη συνεργασία μεταξύ MAC και MEDAC επί μίας κοινής γνωμοδότησης. Ζητήθηκε στο σημείο αυτό να εστιαστεί η προσοχή επί συγκεκριμένων προϊόντων και υπηρεσιών στην Μεσόγειο προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος επικαλύψεων. Η πρόταση αυτή όμως δεν βρήκε σύμφωνη την Εκτελεστική Επιτροπή του MAC.

Ο Pedro Reis Santos απαντάει στα ερωτήματα που ετέθησαν στο τέλος της παρουσιάσής του. Στον Antonio Pucillo (FLAI-CGIL) αναφέρει ότι μία σημαντική αύξηση των εισαγωγών από την ΕΕ καταγράφηκε μετά από την πανδημία. Εκτός από αυτό υπογραμμίζει ότι οι δυσκολίες στην μελέτη των επιπτώσεων των εισαγόμενων προϊόντων οφείλονται στο γεγονός ότι αν ένα προϊόν που έχει αλιευθεί σε μία ορισμένη χώρα μεταποιηθεί σε μία άλλη χώρα, θα έχει ως δηλωμένη ονομασία προέλευσης την τελευταία χώρα. Δεν θα υπάρχει συνεπώς καμία σύνδεση του αλιεύματος με τον τόπο όπου αλιεύτηκε. Σε ότι αφορά την συνεργασία μεταξύ MAC και MEDAC για την καταναγκαστική εργασία, ο εκτελεστικός γραμματέας της MAC προτείνει να στείλει το MEDAC μία επιστολή στήριξης στην γνωμοδότηση του MAC. Αυτό θα πρέπει να ετοιμαστεί σύντομα για να αποφευχθούν οι συνήθεις καθυστερήσεις που οφείλονται στην εμπλοκή ενός άλλου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου πέρα από το MAC στην τελική σύνταξη της γνωμοδότησης.

Ο καθηγητής Malorgio ζητάει διευκρινήσεις για την απόρριψη προϊόντων και για τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Ο Pedro Reis Santos απαντάει ότι οι απορρίψεις δεν είναι πολλές από πλευράς των κρατών μελών και ότι οι μέθοδοι δεν φαίνεται να είναι όλες τυποποιημένες. Η μελλοντική εφαρμογή της υποχρέωσης του ηλεκτρονικού ημερολογίου καταστρώματος αντί για το έγχαρτο θα επιτρέψει την διεξαγωγή περισσότερο τυποποιημένων και γρήγορων ελέγχων.

Ο Antonio Marzoa (UNACOMAR) συμφωνεί με την Rosa Caggiano ως προς την σημασία να υπάρχουν κοινές γνωμοδοτήσεις μεταξύ των Γνωμοδοτικών Συμβουλίων με εστιασμό στα σημεία που είναι κοινά. Οι εισαγωγές αυξήθηκαν πολύ λόγω της μείωσης της ικανότητας εσωτερικής παραγωγής, η κατανάλωση όμως αλιευμάτων έχει αυξηθεί. Ακόμη και η DG MARE αναγνώρισε τον κίνδυνο εξάρτησης από τρίτες χώρες καθώς και την απώλεια της επισιτιστικής κυριαρχίας (η εξάρτηση από αλιευτικά προϊόντα τρίτων χωρών είναι της τάξης του 70%). Η ΕΕ έχει μοναδικά

δίκτυα διανομής σε όλο τον κόσμο. Οι βασικές επιπτώσεις αυτής της κατάστασης αφορούν τους παραγωγούς. Αυτό δεν φαίνεται να είναι τρόπος προκειμένου να επιτευχθεί η επισιτιστική ασφάλεια και κυριαρχία ενώ πλήττονται οι δραστηριότητες του πρωτογενούς και δευτερογενούς κλάδου της ΕΕ σε μία άσκηση ανευθυνότητας. Γινόμαστε μάρτυρες της κατεδάφισης του Οίκου της Ευρώπης.

Ο Pedro Reis Santos απαντάει ότι η κρίση στην Ουκρανία και η πανδημία επηρέασαν την αλυσίδα αξιών για παράδειγμα ως προς τις πρώτες ύλες που χρησιμεύουν για την συσκευασία από την στιγμή που υπάρχει εξάρτηση από τη Ρωσία. Η ΕΕ εντόπισε μία ομάδα από ενδιαφερόμενους που ασχολούνται με το θέμα της επισιτιστικής ασφάλειας, προκειμένου να πάρουν αποφάσεις σε περιόδους κρίσης. Προσέλαβε επίσης και έναν σύμβουλο για να βρεθούν στρατηγικές αντίδρασης σε περιόδους κρίσης. Στην τελευταία συνάντηση, η DG μέσω της Charlina Vitcheva υπογράμμισε ότι η αλιευτική παραγωγή έφτασε στο ανώτατο όριό της και τώρα εστιάζεται στην παραγωγή από την υδατοκαλλιέργεια. Σε κάθε περίπτωση το MAC είναι διαθέσιμο για συνεργασία.

Ο συντονιστής ολοκληρώνει την παρέμβαση του Pedro Reis Santos υπογραμμίζοντας ότι η βιωσιμότητα, η ιχθυοαλιεία και η καταπολέμηση της παράνομης αλιείας θα πρέπει να αποτελέσουν οικουμενικές αξίες και όχι μόνον ευρωπαϊκές. Θα πρέπει να υπάρξουν ίσες προϋποθέσεις με τις τρίτες χώρες λαμβάνοντας υπόψη το πόσο υψηλό είναι το ποσοστό των εισαγωγών. Ο αθέμιτος ανταγωνισμός πράγματι δεν επιτρέπει να σκεφτεί κανείς ως προς την εσωτερική μεσογειακή αγορά.

Ο συντονιστής δίνει τον λόγο στην Maria Teresa Spedicato (COISPA) προκειμένου να ενημερώσει για το πρόγραμμα SEAwisE στο οποίο πήρε μέρος και το MEDAC. Αναφέρεται στα βασικά χαρακτηριστικά του προγράμματος και της συνεργασίας, τα οποία παρατίθενται και στην συνημμένη παρουσίαση. Η φιλοσοφία του προγράμματος είναι να εφαρμοστεί μία οικοσυστημική προσέγγιση για την διαχείριση της αλιείας. Σε ότι αφορά την Μεσόγειο, η συγκεκριμένη περίπτωση αφορούσε την κατάσταση των βενθονικών ειδών στην λεκάνη της Μεσογείου. Αναφέρεται επίσης και σε μερικά παραδείγματα των κοινωνικών δεικτών που έχουν υπολογιστεί μέχρι τώρα. Η κατανόηση της κοινωνικής διάστασης απαιτεί την γνώση των κοινωνικών πλευρών του οικοσυστήματος. Στο πρόγραμμα SEAwisE αυτό εξετάζεται από διάφορες προοπτικές όπως την συμπεριφορά των αλιείων, την διακυβέρνηση και τις κοινωνικές επιπτώσεις. Όλα αυτά έχουν στόχο τον ορισμό των αλιευτικών κοινοτήτων και η επιστημονική εμπειρογνώμονας καλεί το MEDAC να πάρει μέρος στις επόμενες συνεδριάσεις που θα αφορούν το πρόγραμμα.

Η Rosa Caggiano θυμίζει ότι το MEDAC συνέβαλε στο μέρος που αφορά τους οικολογικούς δείκτες που θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν. Ζητάει να μάθει αν για τα κοινωνικά θέματα συμβουλευτήκαν τις γνωμοδοτήσεις που υπάρχουν στην ιστοσελίδα του MEDAC. Η κα Spedicato απαντάει θυμίζοντας ότι η εργασία σχετικά με τον ορισμό της κοινότητας αφορά όλη την ΕΕ και όχι μόνον την Μεσόγειο. Είναι μία προσέγγιση που βασίζεται σε υπάρχοντα δεδομένα. Η προσπάθεια είναι να φτάσει κανείς σε ένα νέο ορισμό που θα πρέπει να λάβει υπόψη του και ιδιαίτερα τοπικές εισροές. Στην πραγματικότητα θα ήταν ενδιαφέρουσα η συμβολή του MEDAC ως προς αυτό το θέμα.

Ο Giampaolo Buonfiglio (AgciAgrital) αναγνωρίζει την αξία του προγράμματος που έχει παρουσιαστεί από την στιγμή που προτείνει να υπάρξει μία οικοσυστημική προσέγγιση. Θεωρεί ότι είναι σημαντικό να συμβάλει το MEDAC στον ορισμό της αλιευτικής κοινότητας. Είναι επίσης

σημαντικό να υπάρξει κινητοποίηση προκειμένου να αντισταθεί κανείς στην παρούσα πολιτική διαταγών και ελέγχου της ΕΕ, καθιστώντας τους αλιείς ακόμη πιο υπεύθυνους ενώ βρίσκονται εγκλωβισμένοι σε ένα άκαμπτο νομοθετικό σύστημα. Το πρόγραμμα SEAwisely μπορεί να είναι μία ευκαιρία από αυτή την άποψη.

Η Κλειώ Ψαρρού (ΠΕΠΜΑ) ζητάει διευκρινήσεις για τα σενάρια που έχουν εφαρμοστεί μέχρι τώρα και που αφορούν την περιγραφή της αλιευτικής κοινότητας. Η κα Spedicato της απαντά ότι η περιοχή που λαμβάνεται υπόψη αφορά και την Αδριατική και το Ιόνιο. Η COISPA εργάζεται στο δυτικό Ιόνιο ενώ στο ανατολικό δραστηριοποιείται το HCMR. Σε κάθε περίπτωση, ένα μέρος της εργασίας αφορά την εμπλοκή των αλιέων σε πολύ τοπικό επίπεδο. Η έννοια της αλιευτικής κοινότητας είναι πολύπλοκη γιατί αποτελείται από μία στρωματοποίηση στοιχείων διαφορετικού επιπέδου πολυπλοκότητας. Είναι ένα πραγματικό βήμα προς την συν-διαχείριση.

Η Rosa Caggiano ζητάει να μάθει αν η κα Maria Teresa Spedicato θα μπορούσε να ενημερώσει το MEDAC για το πως έχουν οριστεί μέχρι τώρα οι αλιευτικές κοινότητες έτσι ώστε να μπορέσει να εργαστεί πάνω σε μία βάση και να διαμορφώσει την συμβολή των μελών ως προς το πρόγραμμα SEAwisely.

Ο συντονιστής δίνει τον λόγο στον καθηγητή Giulio Malorgio για να αναφερθεί στην παρουσίαση που αφορά την κατανομή των πόρων του FEAMP και του FEAMPA ανά ομάδες μέτρων και ανά χώρα. Ο στόχος της μελέτης είναι να γίνει σύγκριση του καταμερισμού των κονδυλίων μεταξύ του FEAMP και του FEAMPA από πλευράς των διαφόρων κρατών μελών προκειμένου να γίνει κατανοητός ο προγραμματισμός του κλάδου για το μέλλον. Το επόμενο βήμα αφορά την αξιολόγηση των επιδόσεων και της αποτελεσματικότητας των κονδυλίων που υφίστανται προκειμένου να μελετηθεί το πως θα μπορούσε να βελτιωθεί η εφαρμογή των δράσεων του FEAMPA προς όφελος των αλιέων, των αλιευτικών κοινοτήτων και του περιβάλλοντος. Παραπέμπει στις διαφάνειες όπου γίνεται συγκριτική ανάλυση μεταξύ των χωρών. Συνολικά στην ευρωπαϊκή Μεσόγειο έχουν αυξηθεί τα κονδύλια για όλες τις ομάδες μέτρων όπως κοινωνικο-οικονομική στήριξη και καινοτομία, βιώσιμη αλιεία, τοπική ανάπτυξη που καθοδηγείται από την κοινότητα και στήριξη στις αγορές, περνώντας από ένα συνολικό 52% του ταμείου FEAMP στο 56% όλου του FEAMPA. Ο Antonio Pucillo θυμίζει σε όλους ότι στην περίπτωση της Γαλλίας και της Ισπανίας, η αναφορά γίνεται σε όλη τη χώρα και όχι μόνον στις μεσογειακές ακτές.

Ο Gian Ludovico Ceccaroni, ως συντονιστής της ΟΕ1 θεωρεί ότι στο επόμενο βήμα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η πραγματική χρήση των πόρων του FEAMP στα διάφορα μέτρα προκειμένου να γίνει κατανοητό που θα έπρεπε να διοχετευτούν κατά το μάλλον ή ήττον με βάση τις ανάγκες των κρατών μελών. Συμφωνεί ότι η μελέτη θα συνεχιστεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Παρεμβαίνει η Dobrinka Dimova από την DG MARE γιατί έχει στείλει τα δεδομένα που αφορούν την πραγματική χρήση του FEAMP από πλευράς κρατών μελών. Υπογραμμίζει ότι στο εσωτερικό της ΕΕ έχουν εφαρμοστεί διάφορες μέθοδοι αναφοράς. Επιμένει ως προς την σημασία του να διατηρηθούν με εμπιστευτικότητα αυτά τα στοιχεία και να χρησιμοποιηθούν μόνον στο εσωτερικό του MEDAC. Επειδή πρόκειται για το τελευταίο τρίμηνο εφαρμογής του FEAMP, υπάρχουν σχεδόν όλα τα στοιχεία για την εκ των υστέρων αξιολόγηση. Αυτή η φάση ανατέθηκε σε έναν εξωτερικό σύμβουλο και θα συμπεριλάβει και όλα τα δεδομένα που προέρχονται από τα κράτη μέλη. Θα διαρκέσει όλη την επόμενη χρονιά. Ακόμη και το FEAMPA θα πρέπει να αξιολογηθεί μεσοπρόθεσμα, ενώ η ενδιάμεση αξιολόγηση θα πρέπει να γίνει στο μέσον του 2024. Η Marzia Pironi ζητάει να μάθει αν στο πρόγραμμα της DG MARE έχει συμπεριληφθεί η εργασία που κάνει το MEDAC. Η υπεύθυνη της Γενικής Διεύθυνσης απαντάει ότι η εκ των υστέρων αξιολόγηση

επικεντρώνεται στην αποτελεσματικότητα της χρηματοδότησης που προέρχεται από το FEAMP. Θεωρεί ότι είναι σημαντικό για το MEDAC να συνεχίζει την εργασία του με βάση την μέχρι τώρα πορεία του. Η Dobrinka Dimova θα συνεχίσει την συνεργασία με την ομάδα που ασχολείται με τα δεδομένα του FEAMP. Πρόκειται για μία σημαντική πηγή πληροφοριών που τις διαχειρίζεται η FAMENET, μία ομάδα που απασχολείται με την επεξεργασία δεδομένων για την ΕΕ. Θεωρεί ότι θα ήταν χρήσιμο να οργανωθεί μία ξεχωριστή συνάντηση με το MEDAC και την ομάδα της ΕΕ που ασχολείται με αυτό το θέμα, προκειμένου να μην χρειαστεί κανείς να περιμένει την εκ των υστέρων αξιολόγηση. Αυτή την στιγμή δεν είναι σε θέση να γνωρίζει αν η σύγκριση που κάνει το MEDAC θα γίνει και από την DG MARE.

Η Κάτια Φραγκούδη (ΑΚΤΕΑ) υπογραμμίζει την σημασία της εκ των υστέρων αξιολόγησης προκειμένου να γίνει κατανοητό αυτό που έχει γίνει στην πραγματικότητα για τον κλάδο των γυναικών.

Ο συντονιστής αναφέρεται στο προηγούμενο θέμα γιατί θεωρεί ότι είναι σημαντικό να συνεχιστεί η έρευνα σχετικά με το θέμα των αγορών που θα πρέπει να ξεκινήσουν από κοινές βάσεις. Θα πρέπει να καταλάβει κανείς με τι τρόπο ελέγχεται το προϊόν που εισέρχεται στην Ευρώπη. Θεωρεί ότι η συνεργασία με το MAC θα πρέπει να συνεχιστεί με βάση αυτά τα δεδομένα.

Η Κλειώ Ψαρρού (ΠΕΠΜΑ) συμφωνεί με τον συντονιστή και παραθέτει το παράδειγμα των εισαγωγών κουτσομούρας (*Mullus barbatus*) από την Βουλγαρία. Τα αλιεύματα φτάνουν στην ελληνική αγορά σε μικρότερες διαστάσεις σε σχέση με αυτό που επιτρέπεται στους Έλληνες ψαράδες. Το πρόβλημα είναι ο αθέμιτος ανταγωνισμός.

Δεν υπάρχουν άλλες παρεμβάσεις και ο συντονιστής Antonio Pucillo ολοκληρώνει τις εργασίες της ΟΕ5 ευχαριστώντας τους διερμηνείς.

Ur.br.: 260/2023

Rim, 6. prosinca 2023

**Zapisnik radnih skupina 1 i 5
FH55-Grand Hotel Palatino
Via Cavour 213/M, Rim
11. listopada 2023.**

Koordinatori: Gian Ludovico Ceccaroni i Antonio Pucillo

Dokumenti: Izlaganje Pedra Reisa Santosa: „Rad Savjetodavnog odbora za tržišta o učincima uvoza iz trećih zemalja”; izlaganje Marije Terese Spedicato „Novosti o rezultatima projekta SEAwis e i instrumentima za lakšu provedbu upravljanja ribarstvom temeljenog na ekosustavu”; Giulio Malorgio „Operativni programi EFPR i EFPA: Raspodjela sredstava po skupinama mjera i po zemljama”.

RS1

Koordinator Ceccaroni pozdravlja sudionike i zahvaljuje svim prisutnim ministarstvima i predstavnicima GU MARE koji su se povezali putem interneta te prelazi na usvajanje dnevnog reda izloživši neka pitanja o kojima će se raspravljati pod točkom Razno. Naposljetku, pita ima li primjedbi na usvajanje zapisnika sa sastanka RS1 održanog na Cipru 27. lipnja. Zapisnik i dnevni red jednoglasno se usvajaju.

Počinja s radom i daje kratko izvješće o zakonodavstvu koje se odobrava i raspravlja na europskoj razini, navodeći, posebno u pogledu plavoperajne tune, Uredbu 2023/2053 koja je odobrena i u kojoj su okupljene sve preporuke ICCAT-a. Ističe da su na Odboru za ribarstvo EP-a predstavljene delegirane uredbe za *de minimis* obvezu iskrcavanja, Uredba 5529/2023 i Uredba 5525/2023 za male pelagijske vrste u Sredozemlju te Uredba 5540 o pridnenim vrstama u zapadnom Sredozemlju, te naglašava važnost tih akata jer potvrđuju *de minimis* postotke. Naposljetku, kad je riječ o naknadi za pridnene vrste u zapadnom Sredozemlju, ističe da je Europska komisija podnijela prijedlog Uredbe o ribolovnim mogućnostima za 2024. te da će se o prijedlogu raspravljati na sastanku Vijeća ministara u prosincu. Pita ima li pitanja.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) obavještava da je jučer održan sastanak INTERAC-a na kojem je Europska komisija dala neke informacije u vezi s Uredbom o kontroli te da je postavio određene zahtjeve za pojašnjenje vezano uz predviđeno postavljanje CCTV kamera na plovila dulja od 18 metara za koja postoji visok rizik da neće poštivati obvezu iskrcavanja, ističući da rizik nije lako procijeniti te je stoga pitao na temelju čega će se procijeniti taj rizik, uzimajući u obzir i da u nekim državama članicama postoje određena odstupanja. Predstavnica EK-a Arena dala je neke neprecizne odgovore na to pitanje, navodeći da će se tom mjerom obuhvatiti sva plovila i da će se procjenjivati pojedinačno, od slučaja do slučaja. Nadalje, potvrđeno je da će države članice do 31. prosinca 2029. moći izuzeti plovila do 9 metara od obveze VMS-a i da plovila do 12 metara duljine neće morati ispunjavati očevidnike za svaku pojedinu ribolovnu operaciju. I što se tiče članka 39. Uredbe o kontroli, kojim bi se trebalo omogućiti reguliranje plovila s upisanom većom snagom u dokumentaciji, dobiveni su vrlo općeniti odgovori u kojima se navodi da je riječ o mjeri koja je već na snazi i da su države članice već trebale regulirati odstupanja, ali napominje da to nijedna država članica nije učinila te da to stoga i dalje predstavlja ozbiljan problem.

G. Ceccaroni zahvaljuje g. Buonfigliu i zatim se osvrće na aspekt Uredbe koji se odnosi na sankcioniranje kroz izlaganje u kojem naglašava neke važne aspekte povezane s ponavljanjem

prekršaja, definicijom teških prekršaja i prekršaja koji se smatraju teškima (članak 90.) te povezanim problemom mogućih razlika u primjeni među državama članicama i postotka dopuštenog odstupanja. Konačno, ističe i neke mjere koje pogoduju onima koji tu profesiju obavljaju u skladu s pravilima. Poziva sudionike da postave sva pitanja.

Giampaolo Buonfiglio (AGCI) ističe da će u roku od 2 godine stupiti na snagu primjena satelita na manjim brodovima (između 12 i 15 metara), kao i cijeli sustav sankcioniranja, tako da će za usklađenost i prilagodbu imati na raspolaganju samo 2 godine. Naglašava činjenicu da sankcije za prekršaje koji se smatraju teškima nisu dovoljno jasne.

Francesca Biondo (Federpesca) zahvaljuje Ceccaroniju na izlaganju iz kojeg proizlazi da kriterij proporcionalnosti nije uvijek bio ispunjen, jer nije bilo razlike između teških i lakih prekršaja, navodeći, primjerice, članak 10. i slučaj Irske i Francuske gdje je kriterij postupnosti sankcije za počinjeni kazneni prekršaj bolje izražen u nacionalnom zakonodavstvu. Smatra da bi, s obzirom na primjenu te Uredbe, moglo biti korisno kad bi svaka država provela dubinsku studiju kako bi se osigurala veća ujednačenost, te kaže da smo u Italiji bili najstroži i kratkovidni u primjeni nekih sankcija. Smatra da je primjena sankcija u slučaju manjih prekršaja poticaj na nepoštivanje pravila.

Angeles Cayuela (Andmupes) želi pojasniti da, što se tiče Uredbe o kontroli, većina brodovlasnika vrlo pažljivo pazi na ta pravila, ali smatra da su neka od njih doista nepravedna i stalno krše načelo proporcionalnosti, kao da ribari stalno izvode samo teške prekršaje zbog kojih je tada nemoguće doći do privremene pomoći, nakon čega je potreban cijeli niz dokumenata za ponovno dobivanje pomoći, čime se dakle krše prava ribara.

Koordinator ističe da je tu Uredbu sada teško izmijeniti, da postoje minimalna i maksimalna ograničenja za određivanje kaznenih sankcija, dok je pitanje učinaka za pristup sredstvima iz EFPR-e odvojeno pitanje i često je to najveći faktor odvratanja.

Chato Osio (GU MARE) prenosi pozdrave Valerie Lainé i zna da njegov odjel ne prati ovu temu, ali će izvijestiti o stanju zabrinutosti.

Ceccaroni ističe da će u narednim tjednima o tome biti poslana obavijest.

Giampaolo Buonfiglio pita koja je diskrecijska ovlast država članica u ovom trenutku jer ako EK odredi minimum i maksimum, to pitanje zapravo više nije u nadležnosti država članica, nego Europske komisije.

Koordinator je predstavio primljene novosti i o mehanizmu naknade iz Uredbe 2023/195, naglasivši da će se naknada od 3,5 % izračunati na temelju polazne vrijednosti u referentnom razdoblju između 2015. i 2017. iz Uredbe za zapadno Sredozemlje za ribolov povlačnim mrežama (koćama) te navodi da je ta naknada uključena u članak 8. Ističe nove uvjete i novosti, odnosno da države članice mogu donijeti i novu minimalnu veličinu za očuvanje oslića od 26 cm kako bi se ostvarila naknada od 3,5 % ili kako bi se odredio lovostaj od najmanje četiri tjedna na područjima i u razdobljima koji se smatraju važnima za zaštitu stoka oslića u mrijestu, uključujući dubine od 150 do 500 m. Bilo bi zanimljivo u različitim državama članicama prikupiti mjere za primjenu naknade i eventualno razumjeti postoje li problemi i predviđaju li se problemi u budućnosti. Zatim nastavlja s predstavljanjem prijedloga Uredbe o ribolovnim mogućnostima za 2024. kojim se potvrđuje polazna vrijednost za razdoblje 2015. – 2017. Prijedlogom se predviđa i nova minimalna veličina za oslić i jačanje tehničkih mjera radi provedbe normi i poboljšanja stanja stoka oslića, uvođenjem nove minimalne veličine za svijetlocrvenu kozicu povezanim tehničkim mjerama. Pitanja koja postavlja odnose se na provjeru provedbe nadknade u različitim državama članicama u 2023., kako poboljšati mehanizam i treba li ga primijeniti i u drugim područjima, a zatim se pita je li 3,5 % predloženih kao polazna vrijednost za

razdoblje 2015. – 2017. dovoljna mjera. Bilo bi korisno iznijeti naše stajalište. Traži od sudionika da se usredotoče na ta tri odgovora kako bi dobili stajalište MEDAC-a o naknadi.

Chato Osio (GU MARE) ističe da je mehanizam naknade s vremenom dodan u Višegodišnji plan za Zapadni Mediteran, 2022. je prvi put proveden i Španjolska ga je upotrijebila za 16 brodova te između Španjolske i Francuske za 24 i 57 brodova u Lionskom zaljevu, tako da je 2022. bila prva godina primjene. Obavješćuje da su 2023. od Španjolske primili dva zahtjeva za obalno područje za 563 plovila za prostorno-vremenske zabrane ribolova i još jedan zahtjev za mjeru selektivnosti (mreža kvadratnog oka mrežnog tega od 50 mm u vreći) za drugi segment flote te napomenula da je i ta naknada odobrena za 22 broda. Španjolska će stoga 2023. imati 3428 dodatnih dana za priobalni ribolov i 853 dana za dubokomorski ribolov. Za Francusku, 443 dodatna dana za 55 brodova, dok Italija nije podnijela zahtjev za mehanizam naknade. Što se tiče neslužbenog dokumenta (*non-paper*), mehanizam je predvidio dodatne elemente i o njemu će se raspravljati na sastanku Agrifisha u prosincu, a povezan je sa znanstvenim upozorenjem u pogledu ribolovnog napora za 2024., a logika bi trebala biti da ne može doći do neto povećanja u danima iz jedne godine na drugu. Što se tiče znanstvenog savjeta, STECF je organizirao sastanak o pridnenim stokovima u zapadnom Sredozemlju, a završno izvješće ocijenit će mini plenarna skupština. STECF je procijenio 20 stokova, i u GSA području 9 – 10 – 11, iako nedostaju podaci, analitičke analize pokazuju da je osam stokova u znatnom prelovu, dok se čini da se njih 6 približava najvišem održivom prinosu (MSY). Dakle, postoje dobri pokazatelji, iako je situacija oslića i dubinske kozice i dalje kritična. Vraćajući se na Uredbu o ribolovnim mogućnostima za 2024., mjere će se prenijeti nakon AgriFisha. Kad je riječ o mehanizmu naknade, Chato Osio ga smatra važnim za poticanje dobre prakse i smatra da je već na značajnoj razini. Kad je riječ o selektivnosti, ističe da pokreću okvirni ugovor o dekarbonizaciji povezanom s ribolovnim alatima kako bi se razvili alati sa smanjenom vučnom silom na motoru radi poboljšanja energetske učinkovitosti potrošnje. To je projekt koji je pokrenula CINEA i već jedan konzorcij radi na tome.

Giampaolo Buonfiglio traži pojašnjenje o Italiji, jer je u Tirenskom moru trebala postojati naknada, izuzev dva odjeljka koji su se odrekli iste, te je proveden dodatni lovostaj. S obzirom na to da bi ribolovne mogućnosti za 2024. trebale biti posljednje, tj. peta godina predviđena Uredbom West MED za postizanje smanjenja od 40 %, pita se postoji li već rasprava o tome što će se dogoditi od 2025. nadalje, jer postoji rizik od premašivanja predviđenih 40 %.

Predsjednik Marzoa zahvaljuje Chatu Osiju i naglašava da je mehanizam naknada izvrstan alat koji dobro funkcionira, međutim, ističe da je, u slučaju Španjolske, STECF zabilježio poboljšanja i, iako postoji kriza s više čimbenika uzrokovana klimatskim promjenama i onečišćenjem, u novoj se uredbi ponovno govori o primjeni MAP-a za West MED. Ističe da su ugrožena temeljna prava, a jedno od njih je pravo na rad, s obzirom na to da se španjolskim zakonodavstvom utvrđuje ukupno 260 radnih dana godišnje, a trenutačno neka plovila u Španjolskoj imaju samo 90 do 140 dana godišnje, što predstavlja kršenje prava na rad. STECF prepoznaje potrebu za holističkim pristupom, ali ga primjenjuje samo s užeg gledišta, koje je ograničeno na sam ribolov, dok bi bila potrebna globalna vizija, kojom bi se uzimalo u obzir i djelovalo na sve okolnosti koje utječu na resurse, ne zaboravljajući primjenu kriterija upravljanja i zajedničkog upravljanja. Također ističe da razdoblje od pet godina nije dovoljno jer novi planovi upravljanja predviđaju osmogodišnja razdoblja koja bi, iako također kratka, mogla biti dobro rješenje i pokazati da Komisija možda počinje shvaćati da se takvi skraćeni rokovi više ne mogu primjenjivati. Zaključuje podsjetivši da svi objekti koji podržavaju i

omogućuju ribolovne aktivnosti, kontroliraju količinu iskrcaja i svakodnevno izvješćuju javne uprave. José Maria Gallart (Cepesca) koristi prisutnost GU MARE-a i usredotočuje se na prijedlog smanjenja koji će biti predstavljen u prosincu. Spominje primjer andaluzijske flote u kojoj je 92 plovila nakon godina provedbe, zabilježilo 162 radna dana godišnje. Ističe da će, ako povjerenik predstavi daljnja smanjenja u prosincu, sigurno premašiti ograničenje od 40 % i premašiti pravo na rad, te sad traži da se s državama članicama jasno razgovara o planovima za ukidanje jer ribolov je osuđen na kraj. Francesca Biondo (Federpesca) naglašava činjenicu da je, kako bismo bili u stanju ocijeniti eventualne prijedloge mjera naknade, potrebno shvatiti da polazna vrijednost predstavlja situaciju koja više nije ista jer su u međuvremenu raspisani pozivi na rastavljanje. Još uvijek se ribolovni dani raspoređuju u okviru nacionalnog registra flote u kojem se bilježe sva plovila koja imaju povlastice za povlačnu mrežu, a ne samo ona koja je koriste.

Rosalie Crespin (CNPMEM) se slaže da su prostorno-vremenske zabrane ribolova u Lionskom zaljevu, tj. na površini od 6 000 km² i u području francuskih ribolovnih aktivnosti koje nije zanemarivo sa socioekonomskog gledišta, provedene zajedno sa španjolskim kolegama, pokazale učinkovitost u pogledu vrsta iz plana upravljanja. Jedna je trećina francuske flote rastavljena 2022. i treba je procijeniti. Osim toga, osim plana za zapadno Sredozemlje treba se prisjetiti i krize uzrokovane bolešću COVID-19, krize goriva i svih drugih čimbenika za koje sektor nije odgovoran. Također je potrebno uzeti u obzir gospodarsku i socijalnu dimenziju u planu upravljanja, umjesto da ga se promatra isključivo s ekološkog stajališta. Rezultati GU MARE-a o procjenama stokova pokazuju da je došlo do poboljšanja i da je potrebno uzeti u obzir vrijeme biološkog odgovora.

Mario Vizcarro (FNCCP), ističe da su prihvatili mjere ovog procesa „atlantizacije“ kao što su TAC-ovi i kvote, ali nakon 4 godine primjene Plana za zapadno Sredozemlje, našli su se usred različitih sustava, kvota i dana, bez ikakvog usklađivanja. Pravilo je uvijek bilo smanjenje broja dana, a sada su naknade za dane stigle samo ako se primjenjuju određene mjere, 3,5 % na dane ne uzimajući u obzir da su 22 dana već izgubljena zbog zabrana ribolova, očito je stoga da je primjena plana imala visoku cijenu, a da se problem nije riješio i svi se boje za budućnost.

Stephan Beaucher (MedReact) traži od Crespina više informacija o brojkama koje se odnose na Lionski zaljev i podsjeća da se ne smije zaboraviti da je zabrana uvedena kako bi se zaštitilo stokove u mrijestu.

Crespin odgovara da mora bolje provjeriti IFREMER-ove zaključke i da će mu uskoro odgovoriti. ePredsjednik Marzoa spominje sastanak zajedničke posebne skupine za Akcijski plan, koji je organizirala GU MARE 6. listopada, i podsjeća da bi trebalo izbjegavati kratke rokove jer nije uvijek moguće raditi pod hitnoćom. Države članice jasno su kritizirale Akcijski plan, podsjećajući da je riječ o jednostranom prijedlogu Europske komisije s preambicioznim rasporedom, koji nije obvezujući i djeluje na dobrovoljnoj osnovi, no unatoč tomu, Europska komisija ipak poziva države članice i pokušava ih prisiliti da izrade *roadmap* ne uzimajući u obzir, primjerice, pristup FAO-a OECM-ovima i činjenicu da se socioekonomski aspekti još jednom ne uzimaju u obzir. Podsjeća da postoji mišljenje EGSO-a u kojem se, među ostalim, kritizira Europska komisija zbog nedostatka studije o socioekonomskom učinku akcijskog plana. Smatra da bi sektor trebao biti uključen u postupak donošenja odluka, a ne potlačen. Navodi riječi predstavnika Europske komisije koji je rekao da će na nekim mjestima rastavljanje biti jedini način za zaštitu morskog okoliša, ali još uvijek nema dogovora o stvarnom utjecaju ribolova na morsko dno, dok postoje studije koje govore upravo suprotno. Postoji potreba za znanstvenom raspravom jer se u međuvremenu i dalje primjenjuju restriktivne mjere u području ribarstva koje imaju neposredne negativne socioekonomske učinke. Chato Osio

(GU MARE) ističe da je zajednička posebna skupina za morski Akcijski plan izuzeta iz današnje rasprave. Kad je riječ o zahtjevu za naknadu za Tirensko more 2023., odgovara da se iz spisa Cecile Dragon ne čini da postoji zahtjev za mehanizam naknade za Italiju. Nada se da će i Italija moći razmisliti o tom mehanizmu za 2024., logika je ispravna ako na more izađe 200 kočarica, skupina dana se preraspodijeli, i time se dobiva veća fleksibilnost. Vesele ga pozitivni komentari da mehanizam djeluje, možda se smatra da nije iscrpan, ali reakcije su dobre. U usporedbi s budućom provedbom plana za zapadno Sredozemlje, ističe da nakon 2025. plan ne prestaje te i dalje ostaje valjan, članci 4. i 6. ostaju jednako važeći kao i svi planovi doneseni u drugim bazenima, tako da će se mjere provoditi i dalje, znanstven savjet se nastavlja i većina stokova dosegla je najviši održivi prinos, a to će sigurno značiti da će ribolov resursa imati niži trošak. Kad je riječ o trajanju plana, ne smatra da je usporedba s planovima GFCM-a na osam godina razumna, jer se on mora razmotriti u međunarodnom kontekstu sa zemljama koje nemaju sposobnost upravljanja i za to su sigurno odredili različite rokove. Kad je riječ o rashodovanju, Francuska je uložila značajne napore koji zasigurno imaju snažan utjecaj na flote, ali postoje zemlje koje nisu iskoristile tu mjeru i njihove flote nisu uravnotežene s resursima. Nema sumnje da postoji trostruka kriza: bioraznolikost, klimatske promjene i onečišćenje, ali ono što se sada može najbolje riješiti je ribolovna smrtnost. Kao odgovor Vizcarru, ističe da mehanizam naknade služi za poticanje novih, a ne postojećih mjera, novi mehanizam ne odnosi se samo na selektivnost, a kao što je već spomenuto, postoji otvorenost za bilo kakve ideje po tom pitanju.

Antonio Gottardo (Legacoop Agroalimentare) traži od Chata Osia da dodatno provjeri je li upravni postupak za mehanizam naknade za Italiju proveden ili nije.

Koordinator daje riječ inženjeru Emiliju Nottiju, CNR Ancona, podsjetivši da su s Fedagripesca-om pokrenuli projekt kako bi vidjeli koliko je izvediva energetska učinkovitost motora ribarskih plovila. Emilio Notti (CNR) ističe da analiza započinje analizom onoga što uključuje program EFPR-e za energetska učinkovitost. Što se tiče motora, člankom 18. uređuje se mogućnost zamjene motora pod određenim uvjetima koji dijele cijelu flotu u tri kategorije, tj. mali priobalni ribolov, kočarice do 24 metra, a zatim i one veće od 24 metra. Za one iznad 24 metra nema mogućnosti, za male brodice postoji pojednostavljeni postupak, a za međukategoriju predviđena je mogućnost za one koji osiguravaju smanjenje CO₂ od 20 %, a to je vrlo važno kod proučavanja izvedivosti. Na Sredozemlju, zbog trenutne raspoloživosti motora možemo zaključiti da je smanjenje CO₂ za 20 % samo uz zamjenu motora, gotovo nemoguće, iako postoje učinkovitiji motori. Slučajevi ribarskih plovila s različitim sustavima odnose se svi na plovila koja se ne nalaze u europskom kontekstu. Ističe da se ne radi o tehnološkoj dostupnosti, jer pogon na tekući prirodni plin u nekim sektorima postoji, ali ovisi o kapacitetu opskrbe gorivom. Nadalje, ističe da motor možda i nije ključni element za energetska učinkovitost i da EFPR-a prepušta fleksibilnost lokalnim stvarnostima koje trebaju shvatiti gdje djelovati s najboljim maržama. Navodi, primjerice, Norvešku koja ima tehnološke mogućnosti, dok bi se Sredozemlje, za koje su specifične neke posebnosti, možda moglo usredotočiti na vrlo učinkovite i prikladne tehnologije za sredozemnu stvarnost. Podsjeća da EFPR-a sufinancira, ali troškove i dalje djelomično snosi poduzeće: ciljati na alternativne tehnologije znači pomiriti se s tehnološkim skokom, razmišljati o području u kojem će se one primjenjivati. Ako se, pak, razmatraju druge mogućnosti intervencije na pogonskom aparatu, propeleri, uređaji na plovilu ako se orijentiramo na te dijelove, moguće je dobiti zanimljive i uspješne rezultate. Nije primjereno usredotočiti se samo na zamjenu motora. Zaključuje da u malom priobalnom ribolovu, s druge

strane, budući da se od njih ne traži jamčenje marže smanjenja, sukladno EFPRA-i, zamjeni motora može se pristupiti drukčije.

Koordinator stoga naglašava da bi trebalo razmotriti područje intervencije i da za Sredozemlje neće postojati sve te mogućnosti te da se razine koje je postavila EFPRA ne mogu dosegnuti.

Tonino Giardini (Coldiretti) slaže se s razmišljanjima o logističkom sustavu motora jer u Italiji postoji 810 pristaništa koja nisu opremljena različitim sustavima opskrbe gorivom te je stoga zahtjev za izmjenu motora teško primijeniti.

Rafael Mas (EMPA) potvrđuje da je nemoguće razmišljati o korištenju alternativnih goriva jer ne postoje alternativne strukture i sve to je dugoročna znanstvena fantastika. Danas je jedino električna energija nadohvat ruke, ali ne postoje električne tehnologije koje je izvedivo ugraditi, on zna da Kinezi počinju proizvoditi dugotrajne baterije, do sada samo za automobile, ali možda u budućnosti i za brodove određene vrste i veličine. U svakom slučaju, smatra da bi strukturne promjene bile prevelike i da nitko u tom sektoru ne bi išao na takvo ulaganje.

Kleio Psarrou (PEPMA) priopćuje da su sudjelovali na sastanku i oni također znaju da su ti novi motori neprimjenjivi, nema mjesta za takve baterije i raspon autonomije je bio najviše 4 sata, pa je morao postojati i klasični motor, a ribarski brod nije mogao sigurno djelovati.

Emilio Notti (CNR) poziva prisutne da vrše pritisak na svim institucionalnim razinama kako bi se vidjelo može li energetska učinkovitost proizaći iz malih intervencija jer se kratkoročni cilj može utvrditi. EFPRA ne može imati futurističke ambicije, ali se može primijeniti na postojeće, testirane i kompatibilne tehnologije kojima je moguće postići rezultate. Kad je riječ o elektrifikaciji, EFPRA ne može dovesti do hibridizacije, ali neke se stvari mogu elektrificirati i neka bi plovila trebala biti povezana s kopnom u lučkim pristaništima i više ne moraju paliti motore kako bi obavljala operacije na pristaništu.

Chato Osio (DG MARE) zahvaljuje Nottiju i podsjeća da je EFPRA mali fond, ali se ipak mogu poduzeti mali koraci u pogledu propelera, hidrauličnosti trupova, učinkovitosti alata na moru. Zna da na tome treba raditi te da je moguće dostići postotke čak i od 30 %. Podsjeća da pokreću projekt s pomoću CINEAM-a u tom pogledu i spominje neke inicijative u Nizozemskoj i Bretanji.

Buzzi (WWF) obavještava Chatoa da je WWF također dio tog Konzorcija te stoga mogu prenijeti doprinose MEDAC-a.

Marzia Piron predstavlja zahtjev Europske komisije vezano uz provedbu Uredbe o tehničkim mjerama, kojim se Savjetodavnim vijećima postavljaju određena pitanja. Navodi pitanja i objašnjava kako prenijeti sve odgovore. Napominje da će se na neka pitanja moći odgovoriti i osvrtom na već formulirana mišljenja, a druga će se prenijeti članovima i članicama. Zatim članovima predstavlja mogućnost da novom budućem Povjereniku pošalju neke zahtjeve i razmatranja o njegovu mandatu i ulozi putem platforme Slido, podsjetivši da članovi imaju vremena do kraja studenoga.

Predsjednik Marzoa preuzima riječ i ukratko objašnjava razloge koji su doveli do dodjele nove nagrade za profesionalne zasluge Giampaolu Buonfigliu te mu dodjeljuje nagradu.

RS5

Po otvaranju sjednice, potpredsjednik Giampaolo Buonfiglio zahvaljuje na nagradi za profesionalne zasluge koju mu je dodijelio predsjednik Antonio Marzoa i naglašava da je najglavnije i najvažnije u ulozi predsjednika MEDAC-a biti nepristran po pitanju udjela od 40 i 60 %. Prepoznaje otpornost sektora ribarstva na prilagodbu ovom razdoblju promjena koje je u tijeku, ali jednako je jasno da se složenost na kojoj bi se trebalo raditi, ekosustavni pristup i pristup koji uključuje više vrsta, ne

uzimaju u obzir na odgovarajući način. Dakle, jaz između onoga što se događa u flotama i onoga što se događa na međunarodnim sastancima postao je nepremostiv. Jedan je primjer upravo kašnjenje u socioekonomskoj procjeni učinka višegodišnjeg plana za zapadno Sredozemlje. To su ograničenja ZRP-a, u vezi kojih bi MEDAC trebao postići rezultate: u Bruxellesu se mora predložiti nešto inovativno i odlučno.

Koordinator RS5 otvara sjednicu naglasivši svoju potporu dodjeli nagrade Giampaolu Buonfigliu. Iznosi dnevni red, koji se jednoglasno usvaja, i prepušta riječ Rosi Caggiano, koja izvješćuje da su izmjene zapisnika sa sastanka održanog 23. studenoga 2022., a koje je predložio Antonio Marzoa, stavljene na raspolaganje znatno prije sastanaka kako bi ih članovi mogli ocijeniti. Zapisnik se usvaja kako je izmijenjen.

Riječ nakratko uzima Valerie Lainé (GU MARE) kako bi se ispričala jer nije mogla sudjelovati zbog drugog sastanka, ali ističe važnost dodjele nagrade za profesionalne zasluge Giampaolu Buonfigliu jer je s njim uvijek vrlo konstruktivno surađivala. U govoru se zahvaljuje i njemu i njegovu timu na uspješnom radu svih ovih godina. Giampaolo Buonfiglio odgovara da je sav uspješan rad ovih godina bio zajednički rezultat.

Nastavlja se s izlaganjem Pedra Reis Santosa iz Savjetodavnog odbora za tržišta (MAC) koji se usredotočuje na utjecaj uvoza ulova iz trećih zemalja. MAC, sa sjedištem u Bruxellesu, ima 67 članova iz 12 država članica i obuhvaća tržišta u cijelom EU-u. U priloženim slajdovima izneseno je nekoliko mišljenja MAC-a koja se odnose na jednake uvjete pri stavljanju na tržište proizvoda ribarstva, usklađivanje kontrola nad uvozom kako bi se spriječio nezakonit, neprijavljen i nereguliran ribolov te prisilan rad. Za ovo potonje, odobrenje još nije konačno, ali ideja je aktivirati bazu podataka kojoj će dionici pridonijeti predstavljanjem podrijetla proizvoda s kojima je povezan prisilni rad. Daljnji korak odnosit će se na ILO, glavnu međunarodnu konvenciju na tu temu. Izvršni tajnik MAC-a razgovarao je sa svojim predsjednikom o mogućoj suradnji između MAC-a i MEDAC-a u pogledu zajedničkog mišljenja te je zatraženo da se u ovom trenutku pozornost usredotoči na određene proizvode i probleme na Sredozemlju kako bi se izbjegao rizik od udvostručavanja. Međutim, taj prijedlog još nije podijeljen s Izvršnim odborom MAC-a.

Pedro Reis Santos odgovara na pitanja postavljena na kraju izlaganja. Antoniu Pucillu (FLAI-CGIL) kaže da je EU znatno povećao uvoz nakon pandemije. Također ističe da je teško proučiti koji je učinak uvezenih proizvoda zato što proizvod koji je ulovljen u jednoj zemlji, a prerađuje se u drugoj zemlji, mora imati deklarirano podrijetlo iz zemlje prerade. Dakle, više neće biti povezan s mjestom gdje je ulovljen. Kad je riječ o suradnji između MAC-a i MEDAC-a u području prisilnog rada, izvršni tajnik MAC-a predlaže da MEDAC pošalje dopis kao potporu mišljenju MAC-a, koje bi uskoro trebalo biti spremno, kako bi se izbjegla kašnjenja zbog sudjelovanja drugog savjetodavnog vijeća, uz MAC, u konačnoj izradi radnog mišljenja.

Prof. Malorgio traži pojašnjenja vezano uz odbijanja proizvoda i metode koje se primjenjuju u različitim europskim lukama. Pedro Reis Santos odgovara da nema puno slučajeva odbijanja u državama članicama i da nisu sve metode standardizirane. Buduća provedba obveze elektroničkog očevidnika, umjesto papirnata, zasigurno će omogućiti brže i standardiziranije provjere.

Antonio Marzoa (UNACOMAR) slaže se s Rosom Caggiano o važnosti razmjene mišljenja među savjetodavnim vijećima, usredotočujući se na točke koje su svima zajedničke. Uvoz je znatno porastao jer se zbog provedene politike smanjuje kapacitet domaće proizvodnje, ali potrošnja ribe i dalje raste. I GU MARE je prepoznao rizik od ovisnosti o trećim zemljama i od gubitka neovisnosti u opskrbi hranom (ovisnost o ribljim proizvodima iz trećih zemalja iznosi 70 %). EU ima jedinstvene

mreže distribucije. U svemu tome, glavne posljedice odražavaju se na proizvođačima. Ne čini se da je to način za postizanje neovisnosti i sigurnosti opskrbe hranom te se udara po aktivnostima primarnog i sekundarnog sektora EU-a neodgovornim djelovanjem. Svjedoci smo rušenja Doma Europe. Pedro Reis Santos odgovara da su ukrajinska kriza i pandemija utjecali na lanac vrijednosti, primjerice, za sirovine koje se upotrebljavaju za ambalažu, koje ovise o Rusiji. Europska komisija utvrdila je skupinu dionika koji se bave pitanjem sigurnosti opskrbe hranom kako bi donosila odluke u kriznim vremenima te je angažirala savjetnika za utvrđivanje strategija odgovora na krizna razdoblja. Na posljednjem sastanku Glavna direktorica Charlina Vitcheva naglasila je da je ribarska proizvodnja dosegla svoj vrhunac i da se sada cilja na proizvodnju u akvakulturi. U svakom slučaju, MAC je na raspolaganju za eventualnu suradnju.

Koordinator zaključuje izlaganje Pedra Reisa Santosa ističući da bi održivost, sljedivost i borba protiv nezakonitog, neprijavljenog i nereguliranog ribolova trebale biti univerzalne, a ne više samo europske vrijednosti. S obzirom na da je postotak uvoza visok, potrebno je utvrditi jednake uvjete s trećim zemljama. Zbog nepoštenog tržišnog natjecanja, nemoguće je razmišljati o unutarnjem tržištu na Sredozemlju.

Koordinator daje riječ Mariji Teresi Spedicato (COISPA) kako bi dala najnovije informacije o projektu Seawise, koji smatra da je važno podijeliti s MEDAC-om koji je u njemu sudjelovao. Sažima glavne značajke projekta i partnerstva, koje se također nalaze i u priloženoj prezentaciji. Filozofija projekta je primjena ekosustavnog pristupa kod upravljanja ribarstvom. Kad je riječ o Sredozemlju, studija slučaja odnosila se na stanje pridnenih vrsta u jadranskom bazenu. Navodi i neke primjere dosad izračunatih socijalnih pokazatelja. Za razumijevanje socijalne dimenzije potrebno je poznavanje socijalne strane ekosustava. U projektu Seawise to se razmatra iz različitih perspektiva, kao što su: ponašanje ribara, upravljanje i socijalni učinak. Sve je to usmjereno na definiranje ribarskih zajednica, a znanstvena stručnjakinja poziva MEDAC na sudjelovanje na sljedećim sastancima projekta.

Rosa Caggiano podsjeća da je MEDAC pridonio dijelu o ekološkim pokazateljima koji će se koristiti. Pita jesu li za društvene aspekte pregledali mišljenja dostupna na internetskim stranicama MEDAC-a. Spedicato odgovara podsjetivši da se rad definiranja zajednice odnosi na cijeli EU, a ne samo na Sredozemlje. To je pristup koji se temelji na postojećim podacima. Pokušava se doći do nove definicije, koja također mora uzeti u obzir i izuzetno lokalne doprinose. Zapravo bi doprinos MEDAC-a na ovu temu bio zanimljiv.

Giampaolo Buonfiglio (AgciAgrital) prepoznaje vrijednost predstavljenog projekta jer ima za cilj provedbu ekosustavnog pristupa te smatra da je važno da MEDAC pridonese definiranju ribarskih zajednica. Važno je da sudjelujemo u suprotstavljanju sadašnjoj politici komandi i kontrole Europske komisije, osnažujući ribare koji se sve više zarobljavaju u strogi zakonodavni sustav. Projekt Seawise u tom smislu može predstavljati priliku. Kleio Psarrou (PEPMA) traži pojašnjenja o scenarijima koji su se dosad primjenjivali kod utvrđivanja ribarskih zajednica, a Spedicato odgovara da se razmatralo i Jadransko i Jonsko more. COISPA radi na zapadnom Jonskom moru, a na istočnom Jonskom je HCMR. U svakom slučaju, dio izazova je uključiti ribare na strogo lokalnoj razini. Koncept ribarske zajednice složen je jer se sastoji od stratifikacije elemenata različitih razina složenosti. To je pravi korak prema zajedničkom upravljanju.

Rosa Caggiano pita može li Maria Teresa Spedicato MEDAC-u otkriti kako su dosad utvrđene ribarske zajednice, kako bismo imali osnovu za rad i mogli sastaviti doprinos članova projektu Seawise.

Koordinator daje riječ prof. Giuliju Malorgiu kako bi izložio priloženu prezentaciju o raspodjeli sredstava EFPR-a i EFPR-e po skupinama mjera i po zemljama. Cilj je studije usporediti kako su različite države članice raspodijelile sredstva između EFPR-a i EFPR-e, kako bi se bolje razumjelo programiranje sektora u bliskoj budućnosti. Sljedeći korak bit će evaluacija uspješnosti i učinkovitosti prikupljenih sredstava kako bi se proučilo na koji način poboljšati provedbu mjera EFPR-e u korist ribara, ribarskih zajednica i okoliša. Za komparativnu analizu među državama upućuje se na slajdove. Sveukupno, na europskom Sredozemlju sredstva su povećana za sve skupine mjera, kao što su: socioekonomska potpora i inovacije, održivo ribarstvo, lokalni razvoj pod vodstvom zajednice i potpora tržištu, od ukupno 52 % EFPR-a do 56 % cijelog EFPR-e. Antonio Pucillo podsjeća da u slučaju Francuske i Španjolske govorimo o cijeloj zemlji, a ne samo o mediteranskoj obali.

Gian Ludovico Ceccaroni, kao koordinator Radne skupine 1, smatra da će se u sljedećem koraku morati razmotriti stvarna upotreba sredstava EFPR-a u različitim mjerama kako bi se razumjelo čemu je trebalo dodijeliti više ili manje sredstava u skladu s potrebama država članica. Stoga se slaže da će studija napredovati tom pogledu.

Riječ preuzima Dobrinka Dimova, GU MARE, jer je poslala podatke o stvarnom korištenju EFPR-a u državama članicama, ali naglašava da su u Europskoj komisiji primijenjene različite metode izvješćivanja. Stoga ustraje na važnosti čuvanja povjerljivosti tih podataka i njihove uporabe samo u svrhe u okviru MEDAC-a. Budući da se nalazimo u posljednjem tromjesečju provedbe EFPR-a, gotovo svi elementi spremni su za *ex post* evaluaciju. Ta je faza povjerena vanjskom savjetniku i uključivat će i sve podatke iz država članica. Trajat će još cijelu sljedeću godinu. I EFPR će se morati ocijeniti u srednjoročnom razdoblju. Evaluacija u sredini programskog razdoblja morat će se provesti sredinom 2024. Marzia Piron pita je li već u planu pri GU MARE rad koji provodi MEDAC. Referentna osoba iz GU MARE-a odgovara da je *ex-post* evaluacija usmjerena na učinkovitost financiranja iz EFPR-a. Smatra da je važno da MEDAC svoj rad nastavi s dosadašnjim pristupom. Dobrinka Dimova nastavit će surađivati s timom koji je zadužen za podatke u pogledu EFPR-a. Riječ je o znatnoj količini informacija kojima upravlja FAMENET: skupina koja se bavi obradom podataka za Europsku komisiju. Smatra da bi bilo korisno organizirati zaseban sastanak MEDAC-a i skupine Europske komisije koja se bavi tim pitanjem kako se ne bi moralo čekati *ex-post* evaluaciju. Trenutačno ne može znati hoće li usporedbu koju provodi MEDAC, provesti i GU MARE.

Katia Frangoudez (AKTEA) naglašava važnost *ex-post* evaluacije kako bi se moglo vidjeti koliko je zapravo učinjeno za sektor žena.

Koordinator se vraća na prethodnu temu jer smatra da je važno nastaviti istraživati pitanje tržišta, koje bi trebalo početi od zajedničkih temelja koje svi dijelimo. Potrebno je razumjeti kako se kontrolira proizvod koji ulazi u Europu. Smatra da bi se suradnja s MAC-om trebala nastaviti u pogledu tih elemenata.

Kleio Psarrou (PEPMA) slaže se s koordinatorom i daje primjer uvoza trlje blatarice (*Mullus barbatus*) iz Bugarske koja dolazi na grčko tržište, u manjim veličinama od onih dopuštenim grčkim ribarima. Problem postaje nepošteno tržišno natjecanje.

Budući da nema daljnjih zahtjeva za riječ, koordinator Antonio Pucillo zaključuje sjednicu RS5 i zahvaljuje usmenim prevoditeljima.